

د عیسی مسیح په هکله د متي انجيل

د کتاب پېژندنه

د متي انجيل د عیسی مسیح د زېږېدنې له وخت نه د مرگ څخه د بیا راژوندي کېدلو تر وخته د هغه د ژوند منظم راپور وړاندې کوي. متي د عیسی مسیح د نژدې شاگردانو څخه ؤ. دا انجيل د متي له خوا د ۶۰ څخه د ۶۵ میلادي کلونو ترمنځ لیکل شوی دی. مخکې له دې چې متي د عیسی مسیح سره وپېژني هغه یو مالیه ټولوونکی ؤ او د ظالمو رومیانو دپاره یې کار کاوه. هغه د یهودیانو له خوا یو وطن پلورونکی او خاین گنل کېده. برسېره پر دې، مالیه ټولوونکي په عمومي توگه فاسد خلک وو او د ډېرو مالیو په راټولولو سره یې گټه تر لاسه کوله. هغوی د قاتلانو، غلو او بدکارانو په ډله کې شمېرل کېدل. خو کله چې عیسی متي ته بلنه ورکړه چې د هغه شاگرد شي، نو د هغه ژوند بالکل بدل شو.

متي د خپل استاذ عیسی د ژوند کیسه اسمان ته د هغه د تلوو نه څو کاله وروسته لیکلې ده. څرنگه چې متي د عیسی سره ؤ نو په دې پوه شو چې هغه د خدای مسیح دی چې د هغه په هکله څو څو ځلې د پخوانیو پیغمبرانو له خوا خبر ورکړل شوی دی. متي د خپل انجيل په وسیله مونږ عیسی ته چې وعده شوی مسیح دی ورپېژني. عیسی یوازې د خپل قوم یهودیانو د خلاصون دپاره نه بلکې د ټولې نړۍ د خلاصون دپاره هم راغلی دی.

متي خپل انجيل د عیسی د نسب نامې په بیانولو سره پیل کوي. دا شجره د ابراهیم څخه پیل کیږي او د داود پاچا تر اولادې پورې رسېږي، ځکه چې خدای وعده کړې وه چې مسیح به د هغوی د نسل څخه نړۍ ته راځي. ځینې نور شیان چې په دې انجيل کې ورباندې ټینگار شوی دی دا دي:

د موضوعگانو لست:

د عیسی مسیح شجره او زېږېدنه: ۱: ۱-۲

د تعمید ورکونکي یحیی خدمتونه: ۳: ۱-۲

د عیسی د تعمید غسل اخیستل او د شیطان وسوسې: ۳: ۱۳ - ۴: ۱۱

په جلیل کې د عیسی کارونه او خدمتونه: ۴: ۱۲-۳۵

له جلیل څخه تر اورشلیمه: ۱۹ - ۲۰ فصلونه

په اورشلیم او د هغه په شاوخوا کې وروستني هفته: ۲۱ - ۲۷ فصلونه

د عیسی بیا راژوندي کېدل او اسمان ته د هغه بېرته ختل: ۲۸ فصل

۱) د عیسی مسیح شجره چې هغه د داود پاچا د کورنۍ او د ابراهیم د اولادې څخه ؤ.

۲) ابراهیم د اسحاق پلار ؤ او اسحاق د یعقوب پلار ؤ او یعقوب د یهودا او د هغه د ورونو پلار ؤ

۳) او یهودا د فارز او زارح پلار ؤ چې مور یې تامار وه او فارز د حزررون پلار ؤ او حزررون د

آرام پلار ؤ ۴) او آرام د عمیناداب پلار ؤ او عمیناداب د نحشون پلار ؤ او نحشون د شلمون پلار

۵) ؤ او شلمون د بوغز پلار ؤ چې مور یې راحاب وه او بوغز د عوبید پلار ؤ چې مور یې روت

وه او عوبید د یسی پلار ؤ ۶) او یسی د داود پاچا پلار ؤ.

داود د سلیمان پلار ؤ او د سلیمان مور د اوریا پخوانۍ ښځه وه. ۷) او سلیمان د رحبعام پلار ؤ او

رحبعام د ایبا پلار ؤ او ایبا د آسا پلار ؤ. ۸) آسا د یهوشافاط پلار ؤ او یهوشافاط د یورام پلار ؤ

او یورام د عزیا پلار ؤ. ۹) عزیا د یوتام پلار ؤ او یوتام د آحاز پلار ؤ او آحاز د حزقیا پلار ؤ

۱۰) او حزقیا د منسی پلار ؤ او منسی د آمون پلار ؤ او آمون د یوشیا پلار ؤ. ۱۱) یوشیا د یکنیا

او د هغه د ورونو پلار ؤ. په دې وخت کې یهودیان بابل ته جلاوطن شوي وو.

۱۲) بابل ته د یهودیانو د جلاوطنۍ نه وروسته یکنیا د شالتي بیل پلار ؤ او شالتي بیل د زروبابل

پلار ؤ ۱۳) او زروبابل د آیهود پلار ؤ او آیهود د ایلیاقیم او الیاقیم د عازور پلار ؤ ۱۴) او عازور

د صادوق پلار او صادوق د یاکین او یاکین د ایلیهود پلار ؤ ۱۵) او ایلیهود د العازار پلار او العازار

د متان پلار ؤ او متان د یعقوب پلار ۱۶) او یعقوب د یوسف پلار ؤ چې یوسف د مریمې مېړه ؤ او

مریم وزېراوه عیسی چې مسیح به یې ورته ویل.

۱۷) نو په دې ډول د ابراهیم څخه تر داود پورې څوارلس نسلونه او د داود څخه بابل ته د

یهودیانو د جلاوطنۍ تر وخته پورې څوارلس نسلونه او د جلاوطنۍ د وخت څخه تر مسیح پورې

څوارلس نسلونه کېږي.

د عیسی زېږېدنه

(لوقا ۲: ۱ - ۷)

۱۸ د عیسی مسیح زېږېدنه داسې وه: کله چې د هغه د مور مریم کوژدنه د یوسف سره وشوه نو مخکې له دې چې د هغوی واده وشي، معلومه شوه چې هغه د روح القدس په وسیله امیدواره وه. ۱۹ یوسف چې یو نېک سړی ؤ او نه یې غوښتل چې مریم د خلکو په منځ کې رسوا شي، نو پرېکړه یې وکړه چې په پټه هغې ته طلاق ورکړي. ۲۰ یوسف لا په دې هکله فکر کاوه چې د خښتن یوه فرېښته ورته په خوب کې ښکاره شوه او ویې ویل: «ای د داود زویه یوسفه! د مریم سره د واده کولو نه مه وېرېږه، ځکه چې هغه د روح القدس په وسیله امیدواره شوې ده. ۲۱ د هغې به زوی وشي او ته ورباندې عیسی نوم کېږده، ځکه چې هغه به خپل قوم د گناهونو څخه وژغوري.» ۲۲ دا هرڅه ځکه وشول، ترڅو څه چې خښتن د خپل پیغمبر په وسیله ویلي وو هغه رښتیا شي: ۲۳ گورئ، یوه پیغله به امیدواره شي او هغه به یو زوی وزېږوي او هغوی به په هغه باندې عمانوییل نوم کېږدي

چې معنی یې ده: «خدای زموږ سره مل دی.»

۲۴ کله چې یوسف له خوبه راوینښ شو نو څنگه چې د خښتن فرېښتې ورته حکم کړی ؤ هماغسې یې وکړل او د مریم سره یې واده وکړ. ۲۵ خو تر هغې پورې چې د هغې زوی پیدا شوی نه ؤ یوسف ورسره یوځای نه شو او یوسف په هغه باندې عیسی نوم کېښود.

د ستورو پېژندونکو راتلل

۲ عیسی د هیروډیس د پاچاهۍ په وخت کې د یهودیې د ولایت د بیت لحم په ښار کې وزېږېده. څه موده وروسته د ختیځ څخه ځینې ستوري پېژندونکي اورشلیم ته راغلل ۲ او پوښتنه یې کوله: «هغه نوی پیدا شوی ماشوم چې د یهودیانو پاچا کېږي چېرته دی؟ مونږ د هغه ستوری چې د لمخاته له خوا راختلو، لیدلی دی او راغلي یو چې سجده ورته وکړو.» ۳ کله چې هیروډیس پاچا دا خبره واورېدله، نو ډېر پرېشانه شو او د اورشلیم ټول خلک هم پرېشانه شول.

٤ هغه ټول مشران کاهنان او د شريعت عالمان راوغوښتل او پوښتنه يې ترې وکړه چې مسيح به په کوم ځای کې نړۍ ته راځي؟ ٥ هغوی وويل: «د يهوديې په بيت لحم کې، ځکه چې يو پيغمبر داسې ليکلي دي: ٦ ای بيت لحمه چې د يهوديې په وطن کې يې! ته د يهوديې د لويو ښارونو څخه هېڅ کم نه يې، ځکه چې په تا کې به يو لارښوونکی راپيدا کيږي چې د شپون په شان به زما د قوم اسراييلو لارښوونه کوي.»

٧ نو هيروديس هغه ستوري پېژندونکي په پټه راوغوښتل او د هغوی څخه يې د ستوري د راختلو د ټاکلي وخت په هکله معلومات تر لاسه کړ. ٨ بيا يې هغوی بيت لحم ته ولېږل او ورته ويلي و: «لاړ شئ او په ډېر غور سره هغه ماشوم ولټوئ او کله چې مو پيدا کړ، نو ما خبر کړئ چې زه هم راشم او سجده ورته وکړم.» ٩ کله چې هغوی د پاچا خبرې واورېدلې، نو په خپله لاره روان شول او هماغه ستوري چې د لمرخاته خواته يې ليدلې و، وليده چې د هغوی څخه مخکې روان و او په هغه ځای باندې ودرېده چې ماشوم و. ١٠ کله چې هغوی هغه ستوري وليد، نو ډېر زيات خوشحاله شول. ١١ کله چې هغوی هغه کور ته ورننوتل او هغه ماشوم يې د خپلې مور مريم سره وليد، نو ورته په سجده پرېوتل او د هغه عبادت يې وکړ. بيا يې د خپلو کڅوړو څخه سره زر، قيمتي خوشبويۍ او د مرکب راوويستل او د سوغات په توگه يې هغه ته ورکړل. ١٢ څرنگه چې خدای هغوی ته په خوب کې خبرداري ورکړې و چې بېرته هيروديس ته لاړ نه شي، نو په بله لار خپل وطن ته ستانه شول.

مصر ته تښتېدل

١٣ کله چې هغوی لاړل نو يوسف ته په خوب کې د څښتن يوه فرېښته ښکاره شوه او ورته ويلي و: «پاخېره، ماشوم او مور يې د ځان سره واخله او مصر ته وتښته او تر هغې پورې هلته پاتې شه، ترڅو زه درته ووايم چې راستون شه، ځکه چې هيروديس به هغه ماشوم لټوي چې ويې وژني.» ١٤ نو يوسف پاڅېد او په هماغه شپه يې ماشوم او د هغه مور د ځان سره واخيستل او مصر ته لاړل ١٥ او د هيروديس تر مرگه پورې هلته پاتې شول. نو په دې ډول د څښتن هغه وينا چې د پيغمبر په وسيله يې کړې وه رښتيا شوه: «خپل زوی مې د مصر څخه راوغوښت.»

د ماشومانو قتلول

١٦ کله چې هيروديس پوه شو چې ستورو پېژندونکو هغه تېرايستلی دی، نو سخت په قهر شو او حکم يې وکړ چې د بيت لحم او د هغه شاوخوا سيمو ټول هلکان چې د دوه کالو او يا د هغې څخه کم عمر ولري، ووژني. او دا کار يې د هغو ستورو پېژندونکو د معلوماتو له مخې چې هغه ستوری به څه وخت ښکاره کېږي، وکړ. ١٧ نو په دې ډول کومې خبرې چې خدای د خپل پيغمبر ارميا په وسيله کړې وې هغه رښتيا شوې. ١٨ «په رame کې يو اواز واورېدل شو، د ژړا او لوی ماتم اواز. راحيل په خپلو ماشومانو باندې ژاړې او تسلي نه مني، ځکه چې هغوی مړه شوي دي.»

د مصر څخه بېرته راستنېدل

١٩ نو د هيروديس له مرگ څخه وروسته د څښتن فرښته په مصر کې يوسف ته په خوب کې ښکاره شوه او ورته وېي ويل: ٢٠ «پاڅېره، ماشوم او د هغه مور درسره واخله او د اسراييلو وطن ته لاړ شه، ځکه کومو خلکو چې غوښتل هغه ماشوم ووژني، هغه مړه شوي دي.» ٢١ نو هغه پاڅېد او ماشوم او د هغه مور يې د ځان سره واخيستل او د اسراييلو وطن ته لاړل. ٢٢ خو کله چې يوسف واورېدل چې آرکلاټوس د خپل پلار هيروديس په ځای د يهوديې پاچا شوی دی، نو هلته د تللو څخه ووېرېد، خو څرنگه چې په خوب کې هغه ته خبرداري ورکړل شوی ؤ نو د جليل سيمې ته لاړ، ٢٣ او د ناصريې په نوم په يو ښار کې اوسېده. نو په دې ډول د پيغمبرانو هغه وينا رښتيا شوه چې ويلې يې وو: «هغه ته به ناصري ويل کېږي.»

د تعميد غسل ورکونکي يحيی وعظ

(مرقوس ١: ٨ او لوقا ٣: ١-١٨ او يوحنا ١: ١٩-٢٨)

٣ ١ په هغو ورځو کې تعميد غسل ورکونکی يحيی راغی او د يهوديې په دښته کې يې وعظ کاوه او ويل يې: ٢ «توبه وباسئ، ځکه چې اسماني پاچاهي نژدې ده.» ٣ دا هغه څوک دی چې اشعيا نبي د هغه په هکله خبرې کړې او ويلې يې وو: يو څوک په دښته کې نارې وهي: «د

څښتن دپاره لاره تياره كړئ، لاره ورته سمه كړئ.»

٤) يحيى داسې كالي اغوستل چې د اوبو د وړيو څخه جوړ شوي وو او د څرمنې كمر بند به يې له ملا تړلو او ملخان او ځنگلي شات به يې خوراك ؤ. ٥) خلك به د اورشليم او ټولې يهوديې او د اردن سيند ته د نژدې سيمو څخه هغه ته راتلل. ٦) هغوى به په خپلو گناهونو اقرار كاوه او د اردن په سيند كې يې د يحيى په لاس د تعميد غسل اخيستلو.

٧) خو كله چې يحيى وليدل چې ډېر فريسيان او صدوقيان د تعميد غسل د اخيستلو دپاره راځي، نو هغوى ته يې وويل: «اى د مارانو بچيانو! تاسو ته چا خبردارى دركړى دى چې د راتلونكي غضب څخه وتښتئ؟» ٨) نو بيا داسې كارونه وكړئ چې دا وښايي چې تاسو د گناهونو نه توبه ويستلې ده. ٩) د خپلو ځانونو سره داسې مه وايئ چې په مونږ به هېڅ هم نه كيږي، ځكه چې ابراهيم زمونږ نيکه دى. زه تاسو ته وايم چې خداى كولاى شي د دې تېرو څخه هم ابراهيم ته اولادونه پيدا كړي. ١٠) همدا اوس د ونو بېخونو ته تېر نيول شوى دى او هره ونه چې ښه مېوه نه نيسي هغه به ووهل شي او په اور كې به واچول شي. ١١) زه تاسو ته د توبې ويستلو په خاطر په اوبو باندې د تعميد غسل دركوم، خو زما څخه وروسته چې څوك راروان دى، هغه زما څخه ډېر زورور دى. زه د هغه د خپليو د راپورته كولو لايق هم نه يم. هغه به تاسو ته په روح القدس او اور د تعميد غسل دركړي. ١٢) هغه خپله ښاخى په لاس كې نيولې ده او په هغې باندې به خپل درمند پاكوي. غنم به په گودام كې ټولوي، خو بوس به په هغه اور كې سوځوي چې هېڅكله نه مړ كيږي.»

عيسى د تعميد غسل اخلي

(مرقوس ١: ٩-١١ او لوقا ٣: ٢١-٢٢)

١٣) بيا عيسى د جليل څخه د اردن سيند ته راغى ترڅو د يحيى په لاس د تعميد غسل واخلي. ١٤) يحيى كوښښ وكړ چې هغه د دې كار نه منع كړي او ورته وېي ويل: «زه بايد ستا په لاس د تعميد غسل واخلم، خو ته ماته راځي؟» ١٥) خو عيسى په ځواب كې وويل: «پرېږده چې اوس همدا سې وشي، ځكه چې دا زمونږ دپاره ښه ده چې د خداى رضا پوره كړو.» بيا يحيى ومنله. ١٦) او كله چې عيسى د تعميد غسل واخيست، نو سمدلاسه د اوبو څخه راووت. بيا د اسمان دروازه پرانيستل شوه او هغه د خداى روح وليده چې د كوترې په شكل رانازل شو او په هغه باندې

کښېناست. ۱۷) بيا د اسمان څخه يو اواز راغی او ويې ويل: «دا زما گران زوی دی چې زه ترې خوشحاله يم.»

د عیسی ازمايښت

(مرقوس ۱: ۱۲-۱۳ او لوقا ۴: ۱-۱۳)

۴) بيا روح القدس عیسی دښتې ته بوته چې د شیطان له خوا وازمايل شي. ۲) عیسی څلورېنښت ورځې او څلورېنښت شپې روژه ونيوله او په پای کې وړی شو. ۳) بيا شیطان ورنژدې شو او ورته ويې ويل: «که ته د خدای زوی يې، نو دې تېرو ته ووايه چې په ډوډۍ باندې بدلې شي.» ۴) خو عیسی په ځواب کې وويل: «د خدای په کلام کې ليکل شوي دي: «انسان يوازې په ډوډۍ نه، بلکې په هرې يوې خبرې باندې ژوندی دی چې د خدای د خولې څخه راوځي.»

۵) بيا شیطان هغه سپېڅلي ښار يعنې اورشلیم ته بوته او د خدای د کور په مناره باندې يې ودراره ۶) او ورته ويې ويل: «که ته د خدای زوی يې، نو خپل ځان ښکته وغورځوه، ځکه چې د خدای په کلام کې ليکل شوي دي: «هغه به ستا دپاره فرښتو ته حکم وکړي او هغوی به تا په خپلو لاسونو کې پورته کړي، ترڅو پښه دې په تېره ونه لگيږي.»

۷) عیسی ځواب ورکړ: «همدارنگه د خدای په کلام کې ليکل شوي دي: «خپل څښتن خدای مه ازمايئ.»

۸) بيا شیطان هغه يو ډېر لوړ غره ته وخېژاوه او د نړۍ ټولې پاچاهۍ او د هغوی شان او شوکت يې ورته وښود ۹) او ورته ويې ويل: «که ته ماته سجده وکړې او زما عبادت وکړې نو دا ټول به تاته درکړم.» ۱۰) بيا عیسی هغه ته وويل: «ورک شه شیطانه! ځکه چې د خدای په کلام کې ليکل شوي دي: «خپل څښتن خدای ته عبادت کوه او يوازې د هغه خدمت کوه.»

۱۱) نو شیطان هغه پرېښود او فرښتې د هغه په خدمت کې حاضرې شوې.

عیسی په جلیل کې خپل کار پیل کوي

(مرقوس ۱: ۱۴-۱۵ او لوقا ۴: ۱۴-۱۵)

۱۲) کله چې عیسی واورېدل چې یحیی په زندان کې اچول شوی دی، نو هغه جلیل ته لاړ. ۱۳) هغه په ناصري کې پاتې نه شو او کپرناحوم ته چې د جلیل د درياب په غاړه د زبولون او نفتالي په سیمه کې پروت دی، لاړ او هلته پاتې شو، ۱۴) ترڅو هغه خبرې چې خدای د اشعیا نبي په وسیله کړې وې رښتیا شي:

۱۵) د زبولون او نفتالي سیمې د درياب په غاړه

او د اردن د سیند بلې غاړې ته پرتې دي.

یعنې جلیل هغه ځای چې غیریهودیان په کې اوسېږي.

۱۶) کوم خلک چې په تیارو کې اوسېږي

هغوی به یوه لویه رڼا ووبښي

او په هغو خلکو باندې به چې د مرگ په سیوری کې اوسېږي

د سهار رڼایي وځلېږي.

۱۷) د هماغه وخت نه عیسی دا وعظ پیل کړ: «توبه گار شی، ځکه چې اسماني پاچاهي رانژدې

شوې ده.»

عیسی څلورو ماهي نیوونکو ته بلنه ورکوي

(مرقوس ۱: ۱۶-۲۰ او لوقا ۵: ۱-۱۱)

۱۸) کله چې عیسی د جلیل د درياب په غاړه گرځېده، نو دوه ورونه یې ولیدل چې یو یې شمعون و

چې د پطروس په نوم هم یادېده او بل د هغه ورور اندریاس ؤ. هغوی په دریاب کې جال اچاوه ځکه چې هغوی ماهي نیوونکي وو. (١٩) عیسی هغوی ته وویل: «ما پسې راځئ او زه به تاسو ته وښایم چې څنگه د ماهیانو په ځای انسانان ونیسئ.» (٢٠) هغوی سمدلاسه خپل جالونه پرېښودل او هغه پسې روان شول. (٢١) عیسی له هغه ځای څخه روان شو او دوه نور کسان یې ولیدل چې سره وروڼه وو چې یعقوب او یوحنا نومېدل او د زبدي زامن وو. هغوی د خپل پلار سره په کشتی کې جالونه تیارول. عیسی هغوی راوغوښتل (٢٢) هغوی سمدلاسه خپل پلار او کشتی پرېښودل او د هغه پسې روان شول.

عیسی تعلیم ورکوي، وعظ کوي او ناروغانو ته شفا ورکوي

(لوقا ٤: ١٧ - ١٩)

(٢٣) عیسی په ټول جلیل کې گرځېده، د هغوی په کنیسو کې یې تعلیم ورکاوه او د خدای د پاچاهۍ زېری یې خپراوه او خلکو ته یې د هر ډول ناروغیو او رنځونو څخه شفا ورکوله. (٢٤) نو هغه په ټوله سوریه کې مشهور شو او خلکو به ټول ناروغان چې په ډول ډول ناروغیو او دردونو باندې اخته وو او هغه خلک چې پېریانو نیولي وو، میرگیو نیولي وو او یا ګوډان او شلان وو، هغه ته راوستل او هغه به روغول. (٢٥) ګڼ شمېر خلک د جلیل، دکاپولس، اورشلیم، یهودیې او د اردن د سیند د بلي غاړې د سیمې خلک ورپسې روان شول.

د غره په سر باندې وعظ

٥ (١) کله چې عیسی د خلکو ګڼه ګڼه ولیدله، نو غره ته وخوت او هلته کښېناست. شاگردان یې ورته راغلل. (٢) او هغوی ته یې تعلیم ورکول پیل کړ او ویې ویل:

(٣) «بختور دي هغه خلک چې په روحاني توګه غریبان دي،

ځکه چې اسماني پاچاهي د هغوی ده.

٤ بختور دي هغه خلک چې اوس غمجن دي،

خُکه چې هغوی به تسلي ومومي.

٥ بختور دي هغه خلک چې عاجزان دي،

خُکه چې هغوی به د خُمکې وارثان شي.

٦ بختور دي هغه خلک چې د خدای د رضا د پوره کولو

وړي او تږي دي،

خُکه چې هغوی به ماږه شي.

٧ بختور دي هغه خلک چې په نورو باندې رحم کوي،

خُکه چې په هغوی به رحم وشي.

٨ بختور دي هغه خلک چې زړونه يې پاک دي،

خُکه چې هغوی به خدای وويني.

٩ بختور دي هغه خلک چې سوله راوستونکي دي،

خُکه چې هغوی به د خدای زامن وبلل شي.

١٠ بختور دي هغه خلک چې د خدای د رضا د پوره کولو

په خاطر خورول کيږي،

خُکه چې اسماني پاچاهي د هغوی ده.

١١) بختور يئ تاسو چې زما په خاطر خلک درته ښکښل کوي، خوروي مو او ستاسو په هکله داسې بدې خبرې کوي چې هغه دروغ وي. ١٢) خوښ او خوشحاله اوسئ، ځکه چې په اسمان کې ستاسو دپاره لوی اجر دی. ستاسو څخه مخکې هم هغوی په همدې ډول پیغمبران خورولي وو.

تاسو د دې دنیا مالگه او رڼا یئ

(مرقوس ٩: ٥٠ او لوقا ١٤: ٣٤ - ٣٥)

١٣) تاسو د نړۍ دپاره مالگه یئ، خو که مالگه خپل خوند له لاسه ورکړي، نو هغه به څنگه بېرته خپل خوند پیدا کړي؟ د هغې څخه نور هېڅ کار نه اخیستل کېږي، بې له دې چې لېرې وغورځول شي او خلک یې تر پښو لاندې کړي.

١٤) تاسو د نړۍ دپاره رڼا یئ. کوم ښار چې په غره باندې جوړ شوی وي هغه پتېدلی نه شي. ١٥) هېڅوک څراغ د دې دپاره نه بلوي چې هغه د کوم لوبښي لاندې کېږدي چې پټ شي، بلکې هغه په څراغدان باندې ږدي چې د کور ټولو خلکو ته رڼا ورکړي. ١٦) پرېږده چې ستاسو رڼا په خلکو باندې همداسې وځلېږي، ترڅو ستاسو نېک کارونه وویښي او ستاسو پلار ته چې په اسمان کې دی جلال ورکړي.

د شریعت په هکله تعلیم

١٧) داسې فکر مه کوی چې زه د دې دپاره راغلی يم چې شریعت او د پیغمبرانو لیکنې باطلې کړم. د هغو د باطل کولو دپاره نه يم راغلی بلکې د هغو د پوره کولو دپاره راغلی يم. ١٨) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم ترڅو پورې چې ځمکه او اسمان موجود وي، نو د شریعت یو ډېر وړوکی ټکی به هم له منځه لاړ نه شي، ترڅو دا هرڅه سرته ونه رسېږي. ١٩) که چېرې څوک د دې حکمونو څخه یو ډېر وړوکی حکم هم مات کړي او نورو ته هم تعلیم ورکړي چې همداسې وکړي، نو په اسماني پاچاهۍ کې به ډېر کوچنی مقام ولري، خو څوک چې په هغو حکمونو باندې عمل وکړي او نورو ته هم تعلیم ورکړي چې همداسې وکړي، نو هغه به په اسماني پاچاهۍ کې لوړ مقام ولري. ٢٠) زه تاسو ته دا وایم تر هغې پورې چې تاسو د خدای د رضا په پوره کولو کې د فریسیانو او د شریعت د

عالمانو څخه بهتر ونه اوسئ، نو هېڅکله به په اسماني پاچاهۍ کې وردننه نه شئ.

د قهر په هکله تعليم

٢١) تاسو اورېدلي دي چې زمونږ نيکونو ته ويل شوي وو: «قتل مه کوئ.» که څوک قتل وکړي، نو هغه به تر محاکمې لاندې نيول کېږي. ٢٢) خو زه تاسو ته وایم چې که چېرې څوک خپل ورور باندې په قهر شي، نو هغه به محاکمه کېږي. که څوک خپل ورور ته سپکاوی وکړي، نو هغه به شورا ته د محاکمې دپاره بېول کېږي. که هغه ورته ووايي چې ته کم عقل یې، نو هغه به د دوزخ اور ته ځي. ٢٣) که چېرې ته د قربانۍ ځای ته کوم نذر راوړې او هلته در په یاد شي چې ورور دې درڅخه خفه دی، ٢٤) نو خپل نذر دې د قربانۍ په ځای کې پرېږده او لاړ شه لومړی خپل ورور پخلا کړه او بیا راشه او خپل نذر دې وړاندې کړه. ٢٥) کله چې د خپل مدعي سره محاکمې ته روان یې، نو په لاره کې ورسره روغه جوړه وکړه، هسې نه چې هغه دې قاضي ته په لاس ورکړي او قاضي به دې پولیس ته وسپاري او ته به په زندان کې واچول شي. ٢٦) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې تر هغې به خلاص نه شي ترڅو پورې چې دې د خپل جېب وروستنی روپی نه وي ورکړي.

د زنا نه کولو په هکله تعليم

٢٧) تاسو اورېدلي دي چې داسې ويل شوي دي: «زنا مه کوئ.» ٢٨) خو تاسو ته وایم چې که یو سړی کومې بڼې ته په بدنیت وگوري، نو په زړه کې یې د هغې سره زنا کړې ده. ٢٩) که چېرې ستا بڼې سترگه ستا د گناهکارېدلو سبب شي، نو هغه وباسه او لېرې یې وغورځوه. ځکه چې ستا دپاره به دا بڼه وي چې د خپل بدن یو اندام له لاسه ورکړي، نه دا چې ټول بدن دې دوزخ ته وغورځول شي. ٣٠) که چېرې ستا بڼې لاس ستا د گناه سبب شي، نو هغه پرې کړه او لېرې یې وغورځوه، ځکه چې ستا دپاره به دا بڼه وي چې د خپل بدن یو اندام له لاسه ورکړي، نه دا چې ټول بدن دې دوزخ ته لاړ شي.

د طلاق په هکله تعلیم

(متي ۱۹: ۹ او مرقوس ۱۰: ۱۱ - ۱۲ او لوقا ۱۶: ۱۸)

﴿۳۱﴾ همدارنگه ویل شوي دي: «کله چې څوک خپلې بڼې ته طلاق ورکوي، نو باید هغې ته طلاقنامه ورکړي.» ﴿۳۲﴾ خو زه تاسو ته وایم چې که څوک خپله بڼه د زنا کولو نه پرته په کوم بل دلیل طلاقه کړي، نو د هغې څخه زنا کاره جوړوي او هرڅوک چې د داسې بڼې سره واده وکړي، نو هغه زنا کوي.

د قسم خوړلو په هکله تعلیم

﴿۳۳﴾ همدارنگه تاسو اورېدلي دي چې په پخوا زمانه کې خلکو ته ویل شوي وو: «خپل قسم مه ماتوی، خو د څښتن په نوم مو چې کوم قسم خوړلی دی هغه سرته ورسوی.» ﴿۳۴﴾ خو زه تاسو ته وایم چې هېڅکله قسم مه خورئ، نه په اسمان ځکه چې هغه د خدای تخت دی، ﴿۳۵﴾ نه په ځمکه ځکه چې دا د هغه د پښو اینودلو چوکۍ ده، نه په اورشلیم ځکه چې دا د لوی پاچا ښار دی. ﴿۳۶﴾ همدارنگه مه په خپل سر قسم خورئ ځکه چې تاسو نه شی کولای د هغه یو وینسته هم تور یا سپین کړئ. ﴿۳۷﴾ ستاسو «هو» دې «هو» وي او «نه» مو «نه» وي. د دې نه زیات د شیطان کار دی.

د بدل نه اخیستلو په هکله تعلیم

(لوقا ۶: ۲۹ - ۳۰)

﴿۳۸﴾ تاسو اورېدلي دي چې ویل شوي دي: «د سترگې په بدل کې سترگه او د غاښ په بدل کې غاښ.» ﴿۳۹﴾ خو زه تاسو ته وایم څوک چې درسره بدې کوي، نو ته ترې بدل مه اخله. که څوک درته په ښي مخ خپره درکړي، نو کینې مخ دې هم ورته ورواړوه. ﴿۴۰﴾ که چېرې څوک ستا په کمیس باندې دعوه وکړي نو خپله چپنه هم ورته ورکړه. ﴿۴۱﴾ که چېرې څوک تا دې ته مجبور کړي چې یونیم کیلومتر ورسره لاړ شي، نو درې کیلومتره ورسره لاړ شه. ﴿۴۲﴾ که څوک درڅخه کوم څه وغواړي نو هغه ورته ورکړه او څوک چې درڅخه پور غواړي، نو انکار ورته مه کوه.

د دښمن سره مينه کول

(لوقا ۶: ۲۷ - ۲۸، ۶: ۳۲ - ۳۶)

٤٣ تاسو اورېدلي چې ويل شوي دي: (د خپلو ګاونډيانو سره مينه کوي او د خپل دښمن څخه کرکه کوي). ٤٤ خو زه تاسو ته وایم چې د خپلو دښمنانو سره مينه کوي او څوک چې تاسو ځوروي، د هغوی دپاره دعا کوي. ٤٥ نو په دې به تاسو د خپل اسماني پلار زامن شي، ځکه چې هغه په بدو او ښو خلکو باندې يوشان لمر راڅپروي او په ښکو او بدو خلکو باندې يو شان باران وروي. ٤٦ که تاسو يوازې د هغو خلکو سره مينه کوي چې ستاسو سره مينه کوي، نو په دې کې به تاسو ته څه اجر وي؟ ايا ماليه ټولونکي همداسې نه کوي؟ ٤٧ که چېرې تاسو يوازې په خپلو ورونو سلام اچوي، نو د نورو سره ستاسو فرق څه دی؟ ايا کافران همداسې نه کوي؟ ٤٨ نو تاسو بايد کامل اوسئ لکه څنگه چې ستاسو اسماني پلار کامل دی.

د خيرات په هکله تعليم

٤٩ ١ پام کوي چې د خپلې ديندارۍ کارونه د دې دپاره د خلکو په مخکې ونه کړي چې نور يې وويني، که داسې وکړي، نو د اسماني پلار له خوا به ستاسو دپاره هېڅ اجر نه وي. ٢ کله چې چاته خيرات ورکوي، نو سرنی مه وهی چې خلک پرې خبر شي لکه څنگه چې منافقان يې په کيسو او کوڅو کې کوي، ترڅو خلک يې صفتونه وکړي. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې هغوی خپل اجر تر لاسه کړی دی. ٣ خو کله چې خيرات ورکوي، نو هغه داسې ورکړي چې چپ لاس مو خبر نه شي چې ښي لاس مو څه کوي. ٤ نو خپل خيرات پټ ورکړي بيا به ستاسو اسماني پلار چې په ټولو پټو رازونو باندې پوهیږي تاسو ته اجر درکړي.

د دعا په هکله تعليم

(لوقا ۱۱: ۱-۴)

٥ کله چې دعا کوي، نو د منافقانو په شان مه اوسئ. هغوی دا خوښوي چې په کيسو او د کوڅو

په غاړه ودرېږي او دعا وکړي، ترڅو خلک هغوی وویني. په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې هغوی خپل اجر ترلاسه کړی دی. ﴿٦﴾ خو کله چې تاسو دعا کوئ، نو خپلې کوتېې ته ننوځئ، دروازه بنده کړئ او د خپل نه لیدونکي اسماني پلار په حضور کې دعا وکړئ او ستاسو اسماني پلار چې په ټولو پټو رازونو باندې پوهېږي تاسو ته به اجر درکړي.

﴿٧﴾ تاسو په خپلو دعاگانو کې د کافرانو په شان بې معنی کلیمې مه تکراروئ. هغوی فکر کوي چې د دوی دا اوږدې اوږدې دعاگانې به قبولې شي. ﴿٨﴾ د هغوی په شان مه کېږئ، ځکه چې ستاسو پلار د مخکې نه ستاسو د اړتیاوو څخه چې تاسو ورته سوال کوئ، خبر دی. ﴿٩﴾ نو بیا داسې دعا وکړئ:

«ای زمونږ اسماني پلاره،

ستا نوم دې پاک وي،

﴿١٠﴾ ستا پاچاهي دې راشي.

ستا اراده دې په ځمکه هم پوره شي

لکه څنگه چې په اسمان کې پوره کېږي.

﴿١١﴾ مونږ ته خپل ورځنی رزق همدا نن راکړه.

﴿١٢﴾ زمونږ گناهونه وبخښه،

لکه څنگه چې مونږ هم هغه خلک بخښو

چې زمونږ په وړاندې گناه کوي.

﴿١٣﴾ مونږ په ازمايښت کې مه اچوه، خو مونږ د شیطان د بدی نه وساته،

[خکه چې پاچاهي، قدرت او لويي به تل ترته ستا وي. امين.]

١٤) که چېرې تاسو هغه خلک وبخښئ چې ستاسو په وړاندې يې گناه کړې ده، نو ستاسو اسماني پلار به هم تاسو وبخښي. ١٥) خو که چېرې تاسو د نورو گناهونه ونه وبخښئ، نو ستاسو اسماني پلار به هم ستاسو گناهونه ونه وبخښي.

د روژې په هکله تعليم

١٦) کله چې روژه نيسي، نو د منافقانو په شان خپل ځانونه غمجن مه ښايئ، ځکه چې هغوی خپلې خبرې داسې بدلوي چې نور خلک يې وويني چې دوی روژه نيولې ده. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې هغوی خپل اجر تر لاسه کړی دی. ١٧) خو کله چې ته روژه نيسي، نو خپل سر غوره او خپل مخ دې وينځه، ١٨) ترڅو نور خلک پوه نه شي چې تا روژه نيولې ده، يوازې ستا اسماني پلار به چې څوک يې ليدلی نه شي درباندي پوه شي او ستا اسماني پلار چې د پتو کارونو څخه خبر دی تاته اجر درکړي.

د اسمان خزاني

(لوقا ١٢: ٣٣ - ٣٤)

١٩) د خپلو ځانونو دپاره د ځمکې په مخ خزاني مه ذخيره کوئ، يعنې په کوم ځای کې چې چينجي او زنگ يې له منځه وړي او غله ورپسې دېوالونه سوري کوي او هغه غلا کوي. ٢٠) د هغې په ځای د خپلو ځانونو دپاره په اسمان کې خزاني ذخيره کړئ چې چينجي او زنگ يې له منځه نه شي وړلی او نه غله ورپسې دېوالونه سوري کولای شي چې هغه غلا کړي. ٢١) ځکه په هرځای کې چې ستا خزانه وي نو هلته به ستا زړه هم وي.

د بدن خراغ

(لوقا ١١: ٣٤ - ٣٦)

٢٢) سترگې د بدن خراغ دی. که سترگې دې روغې وي، نو ټول بدن به دې روښانه وي، ٢٣) خو

که سترگې دې روغې نه وي، نو ټول بدن به دې په تياره کې وي. نو که چېرې هغه رڼا چې په تا کې ده هغه تياره شي، نو دا به خومره لويه تياره وي!

خدای او شتمني

(لوقا ۱۶: ۱۳، ۱۲: ۲۲ - ۳۱)

۲۴ هېڅوک نه شي کولای چې د دوو بادارانو خدمت وکړي، ځکه چې يا خو به د يو څخه کرکه کوي او د بل سره مينه او يا به يو ته وفادار وي او بل ته به په بده سترگه گوري. تاسو نه شئ کولای چې هم د خدای بندگي وکړئ او هم د پيسو.

اندېښنه مه کوئ

۲۵ نو له دې امله تاسو ته وایم چې د خپل ژوند دپاره اندېښنه مه کوئ چې څه به خورئ او څه به څښئ او نه د خپل بدن په هکله چې څه شی به اغوندئ. ایا ژوند د خوراک څخه او بدن د کالیو څخه مهم نه دی؟ ۲۶ د هوا مرغانو ته وگورئ، هغوی نه څه کړي او نه څه رېږي او نه څه په گودام کې ذخیره کوي، خو بیا هم ستاسو اسماني پلار هغوی ته روزي رسوي. ایا تاسو د هغو څخه ډېر ارزښت نه لرئ؟ ۲۷ ایا په تاسو کې څوک کولای شي چې په اندېښنو سره د خپل عمر يو ساعت هم زیات کړي؟ ۲۸ نو بیا ولې د خپلو کالیو دپاره اندېښنه کوئ؟ ځنگلي گلانو ته وگورئ چې څنگه لویږي. هغوی نه کار کوي او نه د ځان دپاره کالي جوړوي. ۲۹ بیا هم زه تاسو ته وایم چې حتی سلیمان پاچا هم د خپل ټول شان او شوکت سره د دې گلانو په شان ښکلي کالي نه وو اغوستي. ۳۰ خو که چېرې خدای د صحرا واښو ته چې نن دلته دي او سبا په تنور کې اچول کېږي داسې کالي ورکولای شي، ستاسو ایمان ولې دومره کمزوری دی؟ ایا هغه به تاسو ته د هغو څخه ښه کالي در نه کړي؟ ۳۱ نو اندېښنه مه کوئ او مه وایئ: (مونږ به څه خورو؟ څه به څښو؟ او څه به اغوندو؟) ۳۲ ځکه چې بې ایمانه خلک د دې ټولو شیانو په هکله اندېښنه کوي، خو ستاسو اسماني پلار پوهیږي چې تاسو دې ټولو شیانو ته اړتیا لرئ. ۳۳ خو لومړی د خدای د پاچاهۍ او د هغه د رضا د پوره کولو کوښښ وکړئ، نو بیا به دا ټول شیان هم تاسو ته درکړل شي.

٣٤ نو د سبا دپاره اندېښنه مه کوئ، ځکه چې د سبا اندېښنې د سبا دپاره دي. د نن ورځې ستونزې د نن دپاره بس دي.

د نورو په هکله قضاوت کول

(لوقا ٦: ٣٧ - ٣٨، ٦: ٤١ - ٤٢)

٧ (١) د نورو په هکله قضاوت مه کوئ، ترڅو تاسو تر قضاوت لاندې ونه نیول شئ. (٢) ځکه لکه څنگه چې تاسو نور خلک ملامتوئ، نو تاسو به هم ملامته کړای شئ. په هره پیمانې چې تاسو یې ورکوئ، نو په هماغه پیمانې به تاسو ته هم درکړل شي. (٣) ته ولې د خپل ورور په سترګه کې خسني لیدلی شي، خو په خپله سترګه کې غټ لرګی لیدلی نه شي؟ (٤) یا ته څنگه خپل ورور ته ویلی شي چې اجازه راکړه ستا د سترګې نه خسني راوباسم، حال دا چې ستا په خپله سترګه کې لرګی دی؟ (٥) ای منافقه، لومړی د خپلې سترګې نه لرګی وباسه، نو بیا به ستا سترګې هم وغړیږي چې د خپل ورور د سترګې نه خسني وباسي.

٦ سپي ته سپېڅلي شيان مه ورکوئ او خپلې مرغلي خوگانو ته مه وراچوئ، هسې نه چې هغه تر پښو لاندې کړي او بېرته راوگرځي او په تاسو باندې حمله وکړي.

وغواړئ، ولټوئ او وټکوئ

(لوقا ١١: ٩ - ١٣)

٧ وغواړئ، نو تاسو ته به درکړل شي. ولټوئ نو پیدا به یې کړئ. وټکوئ نو دروازه به درته خلاصه شي. (٨) ځکه هرڅوک چې څه وغواړي، نو لاسته به یې راوړي او څوک یې چې ولټوي، نو پیدا به یې کړي او څوک چې دروازه وټکوي، نو ورته خلاصه به شي. (٩) ایا په تاسو کې داسې څوک شته چې زوی یې ورڅخه ډوډی وغواړي او هغه ورته تیره ورکړي؟ (١٠) او یا ورڅخه ماهي وغواړي او هغه ورته مار ورکړي؟ (١١) نو تاسو چې بد خلک یئ، په دې پوهېږئ چې خپلو اولادونو ته څنگه ښه شيان ورکړئ، نو ستاسو اسماني پلار به څومره ښه شيان هغو خلکو ته ورکړي چې ورڅخه وېي غواړي! (١٢) د نورو سره داسې چلند کوئ لکه څنگه چې تاسو یې د هغوی څخه

غواړئ. دا هغه څه دي چې تورات او د پيغمبرانو ليكنې يې وايي.

تنګه دروازه

(لوقا ۱۳: ۲۴)

۱۳) په تنګه دروازه ننوځئ، ځکه کومه دروازه چې لويه ده او هغه لاره چې اسانه ده هغه د تباهي خواته ځي او کوم خلک چې په دې لاره ځي هغه زيات دي. ۱۴) خو کومه دروازه چې د تلپاتې ژوندون خواته ځي هغه تنګه او لاره يې سخته ده او د هغې موندونکي هم لږ دي.

ونه او د هغې مېوه

(لوقا ۶: ۴۳-۴۴)

۱۵) د جعلي پيغمبرانو سره احتياط کوي، هغوی د پسونو په شکل کې تاسو ته راځي، خو په حقيقت کې دارونکي لبوان دي. ۱۶) تاسو به هغوی د خپلو عملونو څخه وپېژنئ. ايا داغزو څخه څوک انگور يا انځر راټولولی شي؟ ۱۷) نو هر هغه ښه ښه مېوه نيسي او خرابه ښه مېوه نيسي. ۱۸) ښه ښه خرابه مېوه نه شي نيولی او نه خرابه ښه مېوه نيولی شي. ۱۹) کومه ښه مېوه ښه مېوه نه نيسي، نو هغه ښه مېوه به ووهل شي او په اور کې به واچول شي. ۲۰) په دې ډول به تاسو هغوی د خپلو عملونو څخه وپېژنئ.

زه تاسو هېڅ نه پېژنم

(لوقا ۱۳: ۲۵-۲۷)

۲۱) هر هغه څوک چې ماته باداره، باداره ووايي د خدای په پاچاهۍ کې به وردننه نه شي، خو يوازې هغه خلک به دننه شي چې زما د اسماني پلار اراده پوره کوي. ۲۲) د اخرت په ورځ به ډېر ماته وایي: «ای باداره، ای باداره، ایا ستا په نوم مونږ پېشگويي نه وه کړې؟ ایا ستا په نوم مو پېريان نه وو ويستلي؟ ایا ستا په نوم مو ډېرې معجزې ونه بنودلې؟» ۲۳) بيا به زه هغوی ته په ښکاره ووايم: «ای بدکارانو، زه تاسو هېڅ نه پېژنم، زما د مخې نه لېرې شئ.»

پوه او ناپوه گلکاران

٢٤ نو هرڅوک چې زما دا خبرې اوري او عمل ورباندې کوي هغه د هغه پوه سړي په شان دی چې خپل کور يې په تيرو باندې جوړ کړی ؤ، ٢٥ چې باران وشو او سېلاب راغی او سخت توفان په هغه کور باندې راغی، خو هغه راونه غورځېده، ځکه چې تهداب يې په تيرو باندې ايښودل شوی ؤ. ٢٦ خو هرڅوک چې زما خبرې واورې او عمل ورباندې ونه کړي، نو هغه د هغه ناپوه سړي په شان دی چې خپل کور يې په شگو باندې جوړ کړی ؤ، ٢٧ او کله چې باران وشو او سېلاب راغی او سخت توفان په هغه کور باندې راغی، نو هغه راوغورځېد او بيخي وران شو.»

٢٨ کله چې عیسی دا خبرې پای ته ورسولې، نو خلک د هغه تعليم ته حيران پاتې شول، ٢٩ ځکه چې هغه د شريعت د عالمانو په شان نه بلکې په پوره اختيار سره هغوی ته تعليم ورکاوه.

عیسی یو جذامي سړي ته شفا ورکوي

(مرقوس ١: ٤٠ - ٤٥ او لوقا ٥: ١٢ - ١٦)

١ کله چې عیسی د غره نه رانښکته شو، نو گڼ شمېر خلک ورپسې روان شول. ٢ په دې وخت کې یو جذامي سړی هغه ته راغی او د هغه په پښو کې پرپوت او ويې ويل: «بناغلیه، که ته وغواړې نو کولای شې چې ما پاک او روغ کړې.» ٣ عیسی خپل لاس وراوږد کړ او په هغه باندې يې کېښود او ويې ويل: «زه غواړم، پاک او روغ شه» او هغه سمدلاسه د جذام څخه پاک او روغ شو. ٤ بیا عیسی هغه ته وويل: «گوره چې په دې هکله هېچا ته څه ونه وايې، خو لاړ شه او خپل ځان کاهن ته وروښايه او کومه قرباني چې موسی يې حکم کړی دی وړاندې کړه، د دې دپاره چې خلکو ته ثابته شي چې ته روغ شوی يې.»

عیسی د رومي منصبدار نوکر ته شفا ورکوي

(لوقا ٧: ١ - ١٠)

٥ کله چې عیسی د کپرناحوم ښار ته ورغی، نو یو رومي منصبدار ورته راغی او هغه ته يې زاري

وکړه، (۶) او ورته وېي ويل: «ای بناغلیه، زما یو نوکر په کور کې شل پروت دی او ډېر په عذاب دی.» (۷) عیسی وویل: «زه به درشم او هغه به روغ کړم.» (۸) خو هغه منصبدار ورته په ځواب کې وویل: «ای بناغلیه، زه د دې لایق نه یم چې زما کور ته راشې. ته یوازې امر وکړه، نو زما نوکر به روغ شي.» (۹) ځکه چې زه هم د بل چا د امر لاندې یم او عسکر زما د امر لاندې دي. کله چې یو ته ووايم چې لاړ شه، نو هغه ځي او بل ته ووايم چې راشه نو هغه راځي او کله چې خپل نوکر ته ووايم چې دا کار وکړه نو هغه یې کوي.» (۱۰) کله چې عیسی د هغه خبرې واورېدلې نو حیران شو او کوم خلک چې په هغه پسې روان وو، هغوی ته یې وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې ما داسې ایمان په اسرائیلو کې هم نه دی لیدلی.» (۱۱) زه تاسو ته وایم چې د ختیځ او لوېدیځ څخه به ډېر خلک راشي او د ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره به د اسماني پاچاهۍ په مېلمستیا کې کښېني، خو کوم خلک چې د دې پاچاهۍ دپاره ټاکل شوي وو هغوی به دباندې تیارو ته یغني هغه ځای ته وغورځول شي چې هلته به خلک ژاړي او خپل غاښونه به چيچي.» (۱۲) بیا عیسی هغه منصبدار ته وویل: «بېرته خپل کور ته لاړ شه، لکه څنگه چې باور لرې همداسې به وشي.» نو په هماغه ساعت هغه نوکر روغ شو.

عیسی ډېرو خلکو ته شفا ورکوي

(مرقوس ۱: ۲۹-۳۴ او لوقا ۴: ۳۸-۴۱)

(۱۴) کله چې عیسی د پطروس کور ته ورغی، نو وېي لیدل چې د پطروس ځوانېې د تېې له لاسه پرته وه. (۱۵) د هغې لاس یې ونیوه او تېې هغه پرېښودله. هغه راپاڅېدله او د عیسی خدمت یې پیل کړ. (۱۶) کله چې ماښام شو، نو خلکو هغه ته ډېر داسې کسان راوستل چې پېریانو نیولي وو او په یو حکم یې د هغوی څخه پېریان وویستل او ټول ناروغان یې روغ کړل. (۱۷) په دې ډول د اشعیا نبی هغه وینا رښتیا شوه چې ویلي یې وو:

هغه مونږ له خپلو ناروغیو نه خلاص کړو،

او زموږ کمزوری یې لېرې کړلې.

د عیسیٰ څخه د پیروۍ کولو بیه

(لوقا ۹: ۵۷-۶۲)

۱۸) کله چې عیسیٰ ولیدل چې د خلکو گڼه گڼه ورڅخه راچاپېره ده نو خپلو شاگردانو ته یې حکم وکړ چې د جلیل د دریاب بلې غاړې ته لاړ شي. ۱۹) د شریعت یو عالم هغه ته ورغی او ویې ویل: «استاذه! هر چهرته چې څې زه به درپسې ځم.» ۲۰) عیسیٰ ورته وویل: «گیدران خپل غارونه لري او مرغان خپلې ځالې، خو د انسان زوی دومره ځای هم نه لري چې خپل سر ورباندې کېږدي.» ۲۱) یو بل شاگرد ورته وویل: «استاذه، اجازه راکړه چې لومړی لاړ شم او خپل پلار خاورو ته وسپارم.» ۲۲) عیسیٰ ځواب ورکړ: «ته ما پسې راځه او پرېږده چې مري خپل مري بنځ کړي.»

عیسیٰ توفان اراموي

(مرقوس ۴: ۳۵-۴۱ او لوقا ۸: ۲۲-۲۵)

۲۳) عیسیٰ په کشتۍ کې سپور شو او شاگردان یې هم ورسره روان شول. ۲۴) ناڅاپه په دریاب کې یو سخت توفان راغی او نژدې و چې کشتۍ د څپو له لاسه ډوبه شي، خو عیسیٰ ویده و. ۲۵) نو شاگردان ورغلل او راوینس یې کړ او ورته ویې ویل: «ای استاذه، مونږ وژغوره. مونږ ډوبیږو.» ۲۶) عیسیٰ ورته وویل: «تاسو ولې دومره وپېږئ؟ ستاسو ایمان څومره کمزوری دی!» بیا هغه راپاڅېد او باد او د اوبو څپو ته یې حکم وکړ او هغوی بیخي ارام شول. ۲۷) شاگردان حیران شول او ویې ویل: «دا څنگه سړی دی چې باد او څپې یې هم حکم مني؟»

عیسیٰ دوو کسانو ته چې پېریانو نیولي وو شفا ورکوي

(مرقوس ۵: ۱-۲۰ او لوقا ۸: ۲۶-۳۹)

۲۸) کله چې عیسیٰ د جدریان سیمې ته چې د دریاب په بلې غاړې پرته وه ورسېده، نو د دوو تنو سره چې پېریانو نیولي وو او د هدیرې څخه راووتل، مخامخ شو. هغوی دومره خطرناکه وو چې هېچا نه شو کولای په هغه لاره تېر شي. ۲۹) ناڅاپه هغوی چیغې ووهلې: «ای د خدای زوی، مونږ سره څه کار لري؟ ته د دې دپاره دلته راغلی یې چې مونږ د ټاکل شوي وخت څخه مخکې په عذاب

کړې؟» (۳۰) د هغه ځای څخه لږ لېرې د خوگانو یوه لویه رمه خرېدلې. (۳۱) پېریانو عیسی ته زاري وکړه: «که چېرې ته مونږ شپږې، نو د خوگانو هغې رمې ته مو ولېږه.» (۳۲) عیسی هغوی ته وویل: «لاړ شی!» نو هغوی راووتل او په خوگانو کې ورننوتل. سمدلاسه د خوگانو ټولې رمې منډه کړه او د کمر د غاړې نه درياب ته ورولوېدله او په اوبو کې ډوبه شوه. (۳۳) د خوگانو ساتونکي وتښتېدل او ښار ته لاړل. خلکو ته یې ټوله کیسه وکړه او هغه څه چې په پېریانو نیولي سړیو باندې تېر شوي وو، ټولو ته وویل. (۳۴) بیا د ښار ټول خلک راووتل چې عیسی وويني او کله یې چې هغه ولید نو زاري یې ورته وکړه چې د دوی د سیمې څخه لاړ شي.

عیسی یو شل سړي ته شفا ورکوي

(مرقوس ۲: ۱-۱۲ او لوقا ۵: ۱۷-۲۶)

۹ (۱) عیسی په کشتۍ کې سپور شو او د دریاب څخه تېر شو او بېرته خپل ښار کپرناحوم ته راغی. (۲) په دې وخت کې څو کسانو یو شل سړی چې په کټ کې پروت ؤ هغه ته راوست. عیسی چې د هغوی ایمان ولیده، نو هغه شل سړي ته یې وویل: «زویه! ډاډه اوسه، ستا گناهونه وبخښل شول.» (۳) په دې خبرې د شریعت ځینې عالمانو د خپلو ځانونو سره وویل: «دا سړی کفر وایي.» (۴) خو عیسی پوهېده چې د هغوی په زړه کې څه دي او ورته وېې ویل: «ستاسو په زړونو کې ولې داسې بد فکرونه گرځي؟» (۵) ایا دا خبره اسانه ده چې وویل شي ستا گناهونه وبخښل شول او یا وویل شي چې پاخېره او وگرځه؟ (۶) خو زه به تاسو ته ثابتې کړم چې د انسان زوی د ځمکې په مخ دا واک او اختیار لري چې گناهونه وبخښي.» نو هغه شل سړي ته یې وویل: «پاخېره، کټ دې واخله او خپل کور ته لاړ شه.» (۷) هغه پاخېد او کور ته لاړ. (۸) کله چې خلکو دا پېښه ولیدله نو ووېرېدل او د خدای ثنا یې وویل چې انسان ته یې داسې واک او اختیار ورکړی دی.

عیسی لاوي خپل شاگرد ټاکي

(مرقوس ۲: ۱۳-۱۷ او لوقا ۵: ۲۷-۳۲)

(۹) کله چې عیسی له هغه ځای څخه تېرېده، نو په لاره کې یې د متي په نوم یو سړی ولید چې د

ماليې راټولولو په ځای کې ناست ؤ. عیسی هغه ته وویل: «ما پسې راځه.» متي راپاڅېد او په هغه پسې روان شو.

١١) بیا عیسی د متي په کور کې ډوډۍ ته ناست ؤ چې ډېر ماليه ټولونکي او نور گناهکاران راغلل او د عیسی او د هغه د شاگردانو سره دسترخوان ته کښېناستل. ١١) کله چې فریسیانو دا ولیدل، نو د عیسی د شاگردانو نه یې پوښتنه وکړه: «ستاسو استاذ ولې د ماليه ټولونکو او نورو گناهکارانو سره یوځای ډوډۍ خوري؟» ١٢) عیسی د هغوی خبرې واورېدلې او وېې ویل: «روغ خلک ډاکتر ته اړتیا نه لري بلکې ناروغان یې لري. ١٣) لار شئ او د خدای د کلام د دې لیکنو په معنی باندې ځانونه پوه کړئ: زه ستاسو څخه غواړم چې په نورو رحم وکړئ، نه د قربانی وړاندې کول. ځکه چې زه د دې دپاره نه یم راغلی چې پرهبزگاران راوبولم بلکې گناهکاران راوبولم.»

د روژې په هکله پوښتنه

(مرقوس ٢: ١٨ - ٢٢ او لوقا ٥: ٣٣ - ٣٩)

١٤) بیا د یحیی شاگردان عیسی ته راغلل او ورته وېې ویل: «ولې مونږ او فریسیان روژه نيسو او ستا شاگردان یې نه نيسي؟» ١٥) عیسی هغوی ته وویل: «ایا دا کېدای شي چې د زوم ملگري دې په داسې حال کې چې زوم ورسره وي خفه ناست وي؟ بې له شکه چې نه. خو داسې وخت به راشي چې زوم به د هغوی نه بوتلل شي، نو بیا به روژه نيسي. ١٦) هېڅوک په زړو کالیو باندې نوی پیوند نه لگوي. که داسې وکړي نو هغه پیوند به د زړو کالیو څخه راوشلېږي او له مخکې څخه به یو لوی سوری په کې جوړ شي. ١٧) او نه هم څوک تازه شراب په زړو مشکونو کې اچوي، ځکه که واچول شي، نو مشکونه شکېږي او شراب ترې تویېږي او مشکونه به له منځه لاړ شي. خو تازه شراب په نویو مشکونو کې اچول کېږي او په دې ډول هم شراب او هم مشک دواړه روغ پاتې کېږي.»

یوې ښځې ته شفا ورکول او د یوې مړې انجلۍ راژوندي کول

(مرقوس ٥: ٢١ - ٤٣ او لوقا ٨: ٤٠ - ٥٦)

۱۸ عیسی لا دا خبرې کولې چې په دې وخت کې د کنیسی یو مشر ورته راغی او د هغه په پښو کې پرېوت او ویې ویل: «همدا اوس زما لور مړه شوه، خو که چېرې ته راشې او خپل لاس ورباندې کېږدې، نو هغه به ژوندی شي.» ۱۹ عیسی پاڅېد او ورسره روان شو او شاگردان یې هم ورپسې روان شول. ۲۰ په دې وخت کې یوه ښځه چې د دولسو کالو راهیسې ورڅخه وینه بهېدله، د شا له خوا راغله او د عیسی لمنې ته یې لاس وروړ. ۲۱ ځکه چې هغې باور درلود چې که زه یوازې د هغه چپنې ته هم لاس وروړم نو روغه به شم. ۲۲ عیسی مخ وروړاوه او هغه یې ولیدله او ورته ویې ویل: «لورې! ډاډه اوسه، ته خپل ایمان روغه کړې.» او په هماغه ساعت ښځه روغه شوه. ۲۳ کله چې عیسی د هغه مشر کور ته ورغی او د جنازې دپاره د غم ساز غږوونکي او د خلکو شور یې ولید، ۲۴ نو هغه وویل: «ووځئ، ځکه چې انجلی مړه نه ده، بلکې ویده ده.» نو هغوی ورپورې وځندل. ۲۵ خو کله چې ټول خلک دباندې وویستل شول، نو هغه د انجلی کوټې ته ورننوت، هغه یې له لاسه ونيوله او هغه راپاڅېدله. ۲۶ دا خبر په هغې ټولې سیمې کې خپور شو.

عیسی دوو ږندو ته شفا ورکوي

۲۷ کله چې عیسی د هغه ځای نه روان شو، نو دوه ږانده ورپسې روان شول او چيغې یې وهلې: «ای د داود زوی، په مونږ رحم وکړه.» ۲۸ کله چې عیسی کور ته دننه شو، نو هغه ږانده ورته راغلل. عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «ایا تاسو په دې ایمان لرئ چې زه کولای شم تاسو بینا کړم؟» هغوی وویل: «هو، ښاغلیه!» ۲۹ بیا عیسی د هغوی سترگو ته لاس وروړ او ویې ویل: «څنگه چې ستاسو ایمان دی، نو همداسې دې وشي.» ۳۰ او د هغوی سترگې بینا شوې. عیسی هغوی ته په کلکه خبرداری ورکړ چې په دې هکله هېچا ته څه ونه وايي. ۳۱ خو کله چې هغوی لاړل، نو په هغه ټوله سیمه کې یې د هغه په هکله خبر خپور کړ.

عیسی یو گونگي ته شفا ورکوي

۳۲ کله چې عیسی او شاگردان یې په وتلو کې وو چې یو سړی یې عیسی ته راوست چې خبرې یې نه شوې کولای ځکه چې پېریانو نیولی ؤ. ۳۳ کله چې عیسی د هغه څخه پېری وویست، نو هغه سړی په خبرو پیل وکړ. خلک ډېر حیران شول او ویې ویل: «په اسراییلو کې هېڅکله همداسې

کار نه دی لیدل شوی.» (۳۴) خو فریسیانو وویل: «هغه د پېریانو د مشر یعنی شیطان په مرسته پېریان وباسي.»

عیسی په خلکو باندې رحم کوي

(۳۵) عیسی بنار په بنار او کلي په کلي ګرځېده او د هغوی په کنیسو کې یې تعلیم ورکاوه او د اسماني پاچاهۍ زېږی یې خپراوه او د خلکو هر ډول ناروغۍ او کمزورتیاوې یې روغولې. (۳۶) کله چې هغه د خلکو ګڼه ګڼه ولیدله، نو زړه یې ورباندې وسوځېد، ځکه چې هغوی د بې شپونه پسونو په شان پرېشانه او بې وسه وو. (۳۷) بیا هغه خپلو شاگردانو ته وویل: «فصل ډېر دی، خو مزدوران لږ دي. (۳۸) نو تاسو د فصل خاوند ته زاري وکړئ چې د خپلو حاصلاتو د راټولولو دپاره نور مزدوران راولېږي.»

د عیسی دولس رسولان

(مرقوس ۳: ۱۳-۱۹ او لوقا ۶: ۱۲-۱۶)

۱۰ (۱) عیسی خپل دولس شاگردان راوغوښتل او هغوی ته یې د پېریانو د ویستلو او د هر ډول ناروغیو او کمزورتیاوو د روغولو اختیار ورکړ. (۲) د هغو دولسو رسولانو نومونه دا دي: لومړنی شمعون چې په پطروس مشهور ؤ او ورور یې اندریاس، یعقوب د زبدي زوی او د هغه ورور یوحنا، (۳) فیلیپوس او بارتولما، توما او مالیه ټولونکی متي، یعقوب د حلفي زوی او تدي، (۴) شمعون سرتېری او یهودا اسخريوتي چې د عیسی سره یې خیانت وکړ.

عیسی خپل دولس رسولان لېږي چې خپل کار سرته ورسوي

(مرقوس ۶: ۷-۱۳ او لوقا ۹: ۱-۶)

(۵) عیسی دا دولس شاگردان د دې لارښوونو سره ولېږل: «د غیریهودیانو هېڅ یوې سیمې ته لاړ نه شی او د سامریانو هېڅ بنار ته مه ننوځئ. (۶) خو د هغې په ځای د اسراییلو قوم ته چې د ورک شویو پسونو په شان دي ورشئ (۷) او په لاره کې دا پیغام ورکوئ چې اسماني پاچاهي

رائژدې شوې ده. (۸) ناروغان روغ کړي، مري راژوندي کړي، په جذام اخته خلک پاک او روغ کړي او پېريان وباسي. تاسو ته وړيا درکړل شوي او وړيا يې ورکړي. (۹) د ځان سره د سرو زرو، سپينو زرو او مسو سکې مه وړي، (۱۰) د سفر دپاره کوم خورجين، اضافه کالي، خپلي او امسا مه اخلي، ځکه چې مزدور د خپلې مزدورۍ حقدار دی. (۱۱) کله چې کوم ښار يا کوم کلي ته ننوځي، نو د يو داسې سړي کور ته ورشي چې د ورتلولايق وي او ترڅو پورې چې کوم بل ځای ته ځي نو تر هغه وخته پورې د هغه په کور کې پاتې شي. (۱۲) کوم کور ته چې ننوځي، نو په هغه سلام واچوي. (۱۳) که چېرې د هغه کور خلک ستا د سلام لايق وي نو کومه سوله او سلامتي چې تاسو يې د هغوی دپاره غواړئ هغه به ورباندې پاتې شي، خو که لايق يې نه وي، نو هغه سلام به بېرته تاسو ته راوگرځي. (۱۴) خو که چېرې څوک تاسو ته هرکلی ونه وايي او يا ستاسو خبرو ته غوږ ونه نيسي، نو کله چې د هغه کور يا ښار څخه ځي نو د خپلو پښو خاورې وڅنډي. (۱۵) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې د قيامت په ورځ به د سدوم او عموره د ښارونو د خلکو سزا د دی ښار د خلکو د سزا څخه کمه وي.

د راتلونکې څوړونې په هکله

(مرقوس ۱۳: ۹-۱۳ او لوقا ۲۱: ۱۲-۱۷)

(۱۶) گوري، زه تاسو لکه د پسونو په شان د لېوانو منځ ته لېرم، نو د مارانو په شان هوښيار او د کوترو په شان بې آزاره اوسئ. (۱۷) پام کوئ چې خلک به تاسو محکمو ته وسپاري او په خپلو کنيسو کې به مو په دورو باندې ووهي (۱۸) او زما په خاطر به تاسو واليانو او پاچاهانو ته راوستل شئ چې د هغوی او غيريهوديانو په مخکې شاهدي ورکړي. (۱۹) خو کله چې هغوی تاسو محکمې ته راولي، نو په دې هکله اندېښنه مه کوئ چې تاسو به څه وايئ او څنگه به يې وايئ، ځکه چې په هماغه ساعت به تاسو ته وويل شي چې څه ووايي. (۲۰) ځکه تاسو چې کومې خبرې کوئ هغه به ستاسو خبرې نه وي، بلکې ستاسو د اسماني پلار روح به ستاسو په وسيله خبرې کوي. (۲۱) ورور به د ورور سره خيانت وکړي چې ووژل شي او پلار به د خپلو اولادونو سره. اولادونه به د خپلو ميندو او پلرونو په خلاف راپورته شي او د هغوی د مړينې سبب به شي. (۲۲) ټول خلک به زما د نوم په خاطر ستاسو څخه کرکه کوي. خو څوک چې تر اخره ټينگ پاتې شي هغه به خلاصون

ومومي. (۲۳) كله چې څوك تاسو په يو ښار كې ځوروي، نو بل ښار ته وتښتئ. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې مخکې له دې چې د اسراییلو په ټولو ښارونو کې وگرځئ، د انسان زوی به راشي.

(۲۴) شاگرد د خپل استاذ څخه لوی نه دی او نه نوکر د خپل بادار څخه. (۲۵) د یو شاگرد دپاره دا بس دی چې د خپل استاذ په شان شي او نوکر د خپل بادار په شان. که چېرې د کور مشر ته بعلزبول یعنی شیطان وویل شي، نو د هغه د کورنۍ نور غړي به د دې نه هم په خراب نوم یاد کړای شي.

د چا څخه باید ووپرېږئ

(لوقا ۱۲: ۱۲-۷)

(۲۶) نو د هغوی نه مه وپرېږئ، ځکه داسې پټ شی نشته چې ښکاره به نه شي او نه داسې پټ راز شته چې ښکاره به نه شي. (۲۷) څه چې زه تاسو ته په تیاره کې وایم، نو تاسو یې په رڼا ورځ اعلان کړئ، کوم څه چې تاسو ته په غوږ کې وویل شي تاسو یې د بام په سر اعلان کړئ. (۲۸) د هغو خلکو څخه مه وپرېږئ چې بدن وژني خو روح نه شي وژلی. خو د هغه چا څخه ووپرېږئ چې بدن او روح دواړه په دوزخ کې تباه کولای شي. (۲۹) ایا دوه مرغۍ په یوه روپۍ نه خرڅېږي؟ خو بیا هم ستاسو د اسماني پلار د رضا څخه پرته یوه هم په ځمکه نه رالوېږي. (۳۰) خو ستاسو په هکله باید وویل شي چې ستاسو د سر وینښتان هم شمېرل شوي دي. (۳۱) نو بیا مه وپرېږئ، تاسو د بې شمېره مرغیو څخه زیات ارزښت لرئ. (۳۲) نو هرڅوک چې د خلکو په مخکې په دې اقرار وکړي چې هغه زما د پیروانو څخه دی، نو زه به هم د خپل اسماني پلار په مخکې اقرار وکړم چې هغه زما د پیروانو څخه دی. (۳۳) خو هرڅوک چې د خلکو په مخکې زما څخه انکار وکړي، نو زه به هم د خپل اسماني پلار په مخکې کې د هغه څخه انکار وکړم.

د ایمان په خاطر د ستونزو منل

(لوقا ۱۲: ۵۱-۵۳؛ ۱۴: ۲۶-۲۷)

(۳۴) داسې گومان مه کوئ چې زه د دې دپاره راغلی يم چې نړۍ ته سوله راولم، زه د سولې د

راوستلو دپاره نه يم راغلی، بلکې دښمني راولم. (۳۵) زه راغلی يم چې زوی د پلار، لور د مور او انږور د خواښې په خلاف کړم. (۳۶) ستاسو د خپلې کورنۍ غړي به ستاسو دښمنان شي. (۳۷) په چا چې خپل مور او پلار زما څخه زیات گران وي، نو هغه زما لایق نه دی او په چا چې خپله لور او زوی زما څخه دېر گران وي، هغه زما لایق نه دی. (۳۸) څوک چې خپل صلیب راوانخلي او ما پسې رانه شي، نو هغه زما لایق نه دی. (۳۹) څوک چې کوبښن کوي خپل ځان وساتي، نو هغه به له لاسه ورکړي او څوک چې زما په خاطر خپل ژوند له لاسه ورکړي هغه به رښتینی ژوند تر لاسه کړي.

اجرونه

(مرقوس ۹: ۴۱)

(۴۰) څوک چې تاسو قبول کړي، نو زه یې قبول کړی يم او څوک چې ما قبول کړي، نو هغه څوک یې قبول کړی دی چې زه یې رالېږلی يم. (۴۱) هر څوک چې یو پیغمبر په دې خاطر قبول کړي چې هغه پیغمبر دی، نو هغه به د یو پیغمبر اجر ومومي او څوک چې یو نېک سړی په دې خاطر قبول کړي چې هغه نېک سړی دی، نو هغه به د نېک سړي اجر ومومي. (۴۲) هر څوک چې د دې عادي خلکو څخه یوه ته په دې خاطر چې هغه زما د پیروانو څخه دی، یوه پیاله یخې اوبه هم ورکړي نو په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې هغه سړی به بې اجره پاتې نه شي.»

د عیسی په هکله د یحیی پوښتنه

(لوقا ۷: ۱۱۸-۳۵)

۱۱ (۱) کله چې عیسی خپلو دولسو شاگردانو ته دا لارښوونې وکړې، نو له هغه ځای نه روان شو چې د هغې سیمې په نورو ښارونو کې تعلیم ورکړي او وعظ وکړي.

(۲) کله چې یحیی په زندان کې د مسیح د کارونو څخه خبر شو، نو خپل څو شاگردان یې هغه ته ورولېږل (۳) چې د هغه څخه پوښتنه وکړي: «ایا ته هغه څوک یې چې باید راغلی وای یا د کوم بل چا په تمه واوسو؟» (۴) عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «لار شئ او څه چې تاسو اورئ

او وینئ یحیی ته ووايئ (۵) چې څنگه رانده بینا کيږي، گوډان کولای شي وگرځي، کوم خلک چې په جذام باندې اخته وو هغه پاک او روغ شوي دي، کانه اورېدلی شي، مړي راژوندي کيږي او غریبانو ته زېری ورکول کيږي. (۶) بختور دی هغه څوک چې په ما شک ونه کړي.»

یحیی څوک دی

(۷) څنگه چې د یحیی شاگردان روان شول، نو عیسی خلکو ته د یحیی په هکله داسې خبرې پیل کړې: «تاسو د څه شي د لیدلو دپاره دینتې ته تللي وئ؟ د یوې لوڅې د لیدلو دپاره چې باد خوځوله؟ (۸) نو بیا د څه شي د لیدلو دپاره تللي وئ؟ ایا د هغه چا د لیدلو دپاره چې قیمتي او ښکلي کالي یې اغوستي وو؟ گورئ، کوم خلک چې داسې کالي اغوندي هغوی په شاهانه مانیو کې ژوند کوي. (۹) نو بیا د څه شي د لیدلو دپاره وتلي وئ؟ ایا د یو پیغمبر د لیدلو دپاره؟ هو، زه تاسو ته وایم چې هغه د یو پیغمبر څخه هم ډېر لوی دی. (۱۰) دا هغه څوک دی چې د هغه په هکله د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

گوره، زه به خپل استاخی ستا څخه مخکې ولېرم

چې ستا دپاره لاره تیاره کړي.

(۱۱) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې په دې نړۍ کې له تعمید ورکونکي یحیی څخه بل څوک لوی نه دی پیدا شوی، خو بیا هم په اسماني پاچاهۍ کې تر ټولو کوچنی د هغه نه ډېر لوی دی. (۱۲) د تعمید ورکونکي یحیی د زمانې څخه تر نن ورځ پورې اسماني پاچاهي تر سختو حملو لاندې راغلې او زورور خلک کوبښن کوي چې هغه په زوره ونیسي. (۱۳) ځکه چې ټولو پیغمبرانو او د موسی شریعت د یحیی تر راتللو پورې د اسماني پاچاهۍ په هکله پېشگويي کړې ده (۱۴) او که تاسو تیار یئ چې دا ومنئ، نو یحیی هماغه الیاس نبي دی چې باید راغلی وای. (۱۵) که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واوري.

(۱۶) خو زه د دې زمانې خلک د څه شي سره پرتله کړم؟ هغوی د هغو ماشومانو په شان دي چې

په بازار کې ناست وي او يو بل ته نارې وهي: (١٧) «مونږ درته شپيلی ووهله، خو تاسو گډا ونه کړه، مونږ درته د غم سندرې وويلې، خو تاسو ونه ژړل.» (١٨) ځکه کله چې يحيى راغی، نو نه يې څه خوړل او نه يې څه څښل، خو ټولو به ويل چې هغه پيريانو نيولی دی. (١٩) کله چې د انسان زوی راغی او هغه خوړل او څښل، خو هغوی ويل چې هغه ته گورئ، هغه يو خپتور، شرابي او د ماليه ټولونکو او نورو گناهکارانو ملگری دی. خو بياهم خلکو ته به د خدای حکمت په خپلو عملونو کې رښتینی ثابت شي.»

بي ايماننه ښارونه

(لوقا ١٠: ١٣ - ١٥)

(٢٠) بيا عیسی د هغو ښارونو خلک ملامته کړل چې زیاتې معجزې يې په کې ښودلې وې، ځکه چې هغوی توبه ونه ويستله. (٢١) هغه وويل: «افسوس دې وي په تا ای د خورزین ښاره! او افسوس دې وي په تا باندي ای د بیت صيدا ښاره! ځکه که چېرې دا معجزې چې په تاسو کې وښودل شوې که هغه په صور او صيدون کې ښودل شوې وای نو هغوی به ډېر پخوا د وير کالي اغوستي وای، په خپلو سرونو باندي به يې ايرې بادولې او توبې به يې ويستلې وای. (٢٢) خو تاسو ته وایم چې د قیامت په ورځ به د صور او صيدون سزا ستاسو د سزا څخه کمه وي. (٢٣) خو ای د کپرناحوم ښاره! تا غوښتل چې اسمان ته پورته کړای شي؟ نه، ته به دوزخ ته وغورځول شي. ځکه کومې معجزې چې په تا کې وښودل شوې، که هغه په سدوم کې ښودل شوې وای، نو هغه به تر نن ورځې پورې پاتې وای. (٢٤) خو زه تاسو ته وایم چې د قیامت په ورځ به د سدوم د خلکو سزا ستاسو د سزا څخه کمه وي.»

عیسی وایي چې ماته راشئ او ارام ومومئ

(لوقا ١٠: ٢١ - ٢٢)

(٢٥) په هغه وخت کې عیسی دا دعا وکړه: «ای پلاره، ای د ځمکې او اسمان څښتنه، ستا شکر کوم چې دا خبرې دې د پوهو او هوښیارو خلکو څخه پټې کړې دي او ناپوهو ته دې ښکاره کړي دي. (٢٦) هو پلاره! دا ستا رضا وه.»

٢٧ زما پلار ټول شيان ماته راسپارلي دي. هېڅوک زوی نه پېژني بي له پلاره او هېڅوک پلار نه پېژني بي له زويه او بي له هغوی نه چې زوی يې وغواړي پلار ورته وروښايي. ٢٨ ای تاسو ټول چې د خپلو درنو بارونو څخه ستړي شوي يې، ماته راشئ او زه به ارام درکړم. ٢٩ زما جغ په خپله غاړه کېږدئ او زما څخه يې زده کړئ، ځکه چې زه په زړه نرم او عاجز يم او ستاسو زړونه به ارام ومومي. ٣٠ ځکه چې زما د جغ وړل اسانه او بار مې سپک دی.»

د سبت د ورځې په هکله پوښتنه

(مرقوس ٢: ٢٣-٢٨ او لوقا ٦: ١-٥)

١٢ په هغه وخت کې عیسی د سبت په یوه ورځ د غنمو په پټیو تېرېده، د هغه شاگردان وږي شوي وو نو هغوی د غنمو د وږو په شکولو او خوړلو شروع وکړه. ١ د خوکله چې فریسیانو دا ولیدل، نو عیسی ته یې وویل: «گوره! ستا شاگردان داسې کار کوي چې د سبت په ورځ ناروا دی.» ٢ عیسی ځواب ورکړ: «ایا تاسو دا نه دي لوستلي کله چې داود او د هغه ملگري وږي وو، نو هغه څه وکړل؟ ٣ هغه څنگه د خدای کور ته ننوت او د خپلو ملگرو سره یې سپېڅلې ډوډی وخورله، که څه هم د هغوی دپاره د هغې خوړل روا نه وو او یوازې د کاهنانو دپاره روا وو؟ ٤ او تاسو د موسی په شریعت کې نه دي لوستلي چې کاهنان د خدای په کور کې د سبت قانون ماتوي، خو بیا هم گناهکار نه گنل کېږي؟ ٥ زه تاسو ته وایم چې دلته یو څوک شته چې د خدای د کور څخه هم لوی دی. ٦ که چېرې تاسو د خدای د کلام په معنی پوهېدلې چې وایي: «زه ستاسو څخه غواړم چې په نورو رحم وکړئ، نه قرباني.» نو تاسو به یې گناه خلک نه ملامتول. ٧ ځکه چې د انسان زوی د سبت د ورځې خاوند هم دی.»

عیسی یو سړي ته چې لاس یې شل ؤ شفا ورکوي

(مرقوس ٣: ١-٦ او لوقا ٦: ٦-١١)

٩ له هغې وروسته عیسی د هغه ځای څخه لاړ او یوې کنیسي ته ورغی. ١٠ هلته یو سړی ؤ چې لاس یې وچ شوی ؤ. ځینو خلکو چې غوښتل یې په عیسی باندې تور ولگوي، نو پوښتنه یې

ترې وکړه: «ايا د سبت په ورځ د چا روغول روا دي؟» (۱۱) عیسی ځواب ورکړ: «فرض کړئ چې په تاسو کې کوم څوک یو پسه ولري او هغه د سبت په ورځ کندی ته ولویږي نو هغه به راونه نیسي او د هغې کندی څخه به یې راونه باسي؟» (۱۲) خو انسان د پسه نه ډېر زیات ارزښت لري! نو له دې امله د سبت په ورځ نېک کار کول روا دی.» (۱۳) بیا عیسی هغه شل لاسي سړي ته وویل: «خپل لاس دې وغزوه.» هغه خپل لاس وغزاه او هغه یې د بل لاس په شان روغ شو. (۱۴) خو فریسیان د کنیسي نه ووتل او د عیسی د وژلو دپاره یې دسیسه جوړه کړه.

د خدای غوره شوی خدمتگار

(۱۵) کله چې عیسی د هغوی د دسیسي نه خبر شو، نو د هغه ځای څخه لاړ. ډېر خلک ورپسې روان شول او هغه ټول ناروغان روغ کړل (۱۶) او هغوی ته یې امر وکړ چې هېچا ته ونه وايي چې هغه څوک دی. (۱۷) ترڅو په دې ډول د اشعيا نبي هغه وینا رښتیا شي چې وايي:

(۱۸) «دا دی زما خدمتگار چې ما غوره کړی دی.

هغه په ما باندې گران دی او زه ترې خوشحاله یم.

زه به په هغه باندې خپل روح نازل کړم

او هغه به نور قومونه د خدای د قضاوت څخه خبروي

(۱۹) هغه به نه جنگ جگړې کوي او نه به چيغې وهي

او نه به یې په کوڅو کې څوک اواز اوري.

(۲۰) هغه به کړه لوڅه هم نه ماتوي

او نه به ضعیفه ډېوه مړ کوي،

ترخو هغه انصاف بريالی کړي.

﴿٢١﴾ د ټولو قومونو د اميد سترگې به د هغه خواته وي.»

عیسی او بعلزبول یعنی شیطان

(مرقوس ۳: ۲۰ - ۳۰ او لوقا ۱۱: ۱۴ - ۲۳)

﴿٢٢﴾ په دې وخت کې خلکو یو ږوند او گونگ سړی چې پېریانو نیولی ؤ عیسی ته راوست. عیسی هغه روغ کړ او هغه وکولای شول چې هم خبرې وکړې او هم وويني. ﴿٢٣﴾ ټول خلک حیران شول او وېي ویل: «ایا دا د داود زوی نه دی؟» ﴿٢٤﴾ خو کله چې فریسیانو دا واورېدل نو وېي ویل: «دا سړی د پېریانو د مشر بعلزبول په مرسته پېریان وباسي.» ﴿٢٥﴾ عیسی پوهېده چې د هغوی په ذهن کې څه گرځي، نو هغوی ته یې وویل: «هره پاچاهي چې په خپل منځ کې په ډلو ووېشل شي او یو د بل سره وجنګیږي، هغه له منځه ځي او هر ښار او هره کورنۍ چې په خپلو کې یو د بل په خلاف شي نو هغه به پاتې نه شي. ﴿٢٦﴾ که چېرې شیطان، شیطان وباسي نو بیا خو شیطان په خپله د خپل ځان په خلاف شو، نو د هغه پاچاهي به څنګه پاتې شي؟ ﴿٢٧﴾ که چېرې زه د بعلزبول په مرسته پېریان وباسم، نو ستاسو خپل پیروان یې د چا په مرسته وباسي؟ نو هغوی به هکله قضاوت وکړي. ﴿٢٨﴾ خو که چېرې زه د خدای د روح په مرسته پېریان وباسم نو بیا پوه شی چې د خدای پاچاهي تاسو ته راغلي ده. ﴿٢٩﴾ یا څنګه څوک کولای شي چې د یو زورور سړي کور ته ورننوځي او د هغه د کور سامان لوټ کړي، ترڅو چې لومړی هغه سړی وتړي او بیا یې کور لوټ کړي. ﴿٣٠﴾ څوک چې زما سره نه دی، هغه زما په خلاف دی او څوک چې زما سره د خلکو په راټولولو کې مرسته نه کوي، هغوی خواره واره کوي. ﴿٣١﴾ نو له دې امله زه تاسو ته وایم چې د انسان هره ګناه او کفر ویل به وبخښل شي، خو که چېرې د روح القدس په خلاف کفر وویل شي هغه به ونه بخښل شي. ﴿٣٢﴾ هر څوک چې د انسان د زوی په خلاف څه ووايي هغه به وبخښل شي، خو که چېرې څوک د روح القدس په خلاف څه ووايي هغه به ونه بخښل شي، نه په دې نړۍ کې او نه په راتلونکې نړۍ کې.»

ونه او د هغې مېوه

(لوقا ۶: ۴۳ - ۴۵)

٣٣ عیسی زیاته کړه: «یوه و نه د هغې د مېوې څخه پېژندل کیږي. که و نه بڼه وي، نو مېوه به یې هم بڼه وي. که و نه خرابه وي، نو مېوه به یې هم خرابه وي. ٣٤ ای د مارانو بچیانو! تاسو چې داسې بدکاره خلک یې نو بیا څنگه کولای شئ ښې خبرې وکړئ؟ ځکه کومې خبرې چې په زړه کې وي هغه په خوله راوځي. ٣٥ بڼه سپری د خپلې ښې خزانې څخه چې په هغه کې ده، بڼه شیان راوباسي او بد سپری د خپلې بدې خزانې څخه بد شیان راوباسي.

٣٦ زه تاسو ته وایم چې د قیامت په ورځ به هر څوک د خپلو بېځایه خبرو چې کړي یې دي ځواب وایي. ٣٧ ځکه چې تاسو به په خپلو خبرو بې ګناه او یا ګناهکار وګڼل شئ.»

د معجزې غوښتنه

(مرقوس ۸: ۱۱-۱۲ او لوقا ۱۱: ۲۹ - ۳۲)

٣٨ بیا د شریعت ځینو عالمانو او فریسیانو عیسی ته وویل: «ای استاذ، مونږ غواړو چې یوه معجزه راته وښایې.» ٣٩ خو عیسی په ځواب کې وویل: «د دې زمانې بدکاره او بې ایمانه خلک یوه معجزه غواړي، خو یوازې ښه چې هغوی ته به وښودل شي هغه د یونس ښې معجزه ده. ٤٠ لکه څنگه چې یونس درې ورځې او درې شپې د یو لوی ماهي په خپټه کې تېرې کړې، نو همداسې به د انسان زوی درې ورځې او درې شپې د ځمکې په تل کې تېرې کړي. ٤١ د قیامت په ورځ به د نینوا خلک راپورته شي او د دې زمانې خلک به ملامته کړي، ځکه چې هغوی د یونس د وعظ په اورېدلو سره توبه وویستله. خو گورئ اوس چې څوک دلته دی هغه د یونس نه لوی دی. ٤٢ د شیبیا د هېواد ملکه به د قیامت په ورځ راپورته شي او د دې زمانې خلک به ملامته کړي، ځکه چې هغه د نړۍ د بل سر نه راغلې وه چې د سلیمان د حکمت څخه ډکې خبرې واوري. خو گورئ، اوس دلته یو څوک شته چې د سلیمان نه لوی دی.

د پېريانو بېرته راتلل

(لوقا ۱۱: ۲۴-۲۶)

٤٣) کله چې د يو سړي څخه پېری راووځي، نو په دښتو کې سرگردانه گرځي او د ارام کولو دپاره ځای لټوي، خو کله چې داسې ځای پيدا نه کړي ٤٤) نو د خپل ځان سره وايي: «زه به بېرته هغه کور ته لاړ شم چې ورڅخه راوتلی وم. کله چې بېرته راشي نو هغه کور خالي، جارو شوی او په ترتيب وويني. ٤٥) بيا هغه لاړ شي او د ځان څخه بدتر نور اووه پېريان راولي، هغوی ټول راشي او په هغه کس کې ورننوځي او هلته اوسېږي. او د هغه حال له مخکې څخه هم خراب شي. نو د دې زمانې د بدکاره خلکو به هم همدا حال وي.»

د عیسی مور او ورونه

(مرقوس ۳: ۳۱-۳۵ او لوقا ۸: ۱۹-۲۱)

٤٦) عیسی لا د خلکو سره خبرې کولې چې مور او ورونه یې راغلل او دباندې ولاړ وو او غوښتل یې چې د هغه سره خبرې وکړي. ٤٧) بيا یو چا عیسی ته وویل: «ستا مور او ورونه دباندې ولاړ دي او غواړي ستا سره خبرې وکړي.» ٤٨) عیسی په ځواب کې وویل: «زما مور څوک ده؟ او زما ورونه څوک دي؟» ٤٩) بيا هغه خپلو شاگردانو ته اشاره وکړه او وېي ویل: «دا زما مور او زما ورونه دي. ٥٠) ځکه هرڅوک چې زما د اسماني پلار اراده پوره کوي، هغه زما ورور، زما خور او زما مور ده.»

د دهقان مثال

(مرقوس ۴: ۱-۹ او لوقا ۸: ۱۴-۸)

١٣) ١) په هماغه ورځ عیسی د کور څخه ووت او د درياب غاړې ته لاړ او هلته کښېناست. ٢) دومره ډېر خلک ورته راټول شول چې هغه ترې کشتی ته وخوت او کښېناست او ټول خلک ورته د درياب په غاړه ولاړ وو. ٣) هغوی ته یې په مثالونو کې ډېر شيان وویل. هغه وویل: «يو دهقان د تخم شیندلو دپاره پټي ته لاړ. ٤) کله چې هغه په خپل پټي کې تخم شینده، نو يو څه تخم

ترې په لاره کې ولوېد او مرغان راغلل او هغه يې وخوړ. (٥) څه تخم په داسې ځمکه ولوېده چې تيرې يې لرلې، نو هغه تخم زر راشين شو، ځکه چې خاوره يې کمه وه. (٦) خو کله چې لمر راوخوت نو هغه بوټي وسوځېدل او وچ شول، ځکه چې ريښې يې ژورې نه وې. (٧) څه تخم په اغزو کې ولوېد او اغزي لوی شول او بوټي يې لاندې کړل. (٨) خو نور تخم په حاصلخيزه خاوره کې ولوېد او حاصل يې ورکړ، ځينو بوټو سل چنده، ځينو شپيته چنده او ځينو دېرش چنده حاصل ورکړ. (٩) که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واورې.»

د مثال مقصد

(مرفوس ٤: ١٠ - ١٢ او لوقا ٨: ٩، ١٠)

(١٠) بيا شاگردان عيسى ته راغلل او پوښتنه يې ترې وکړه: «د هغوی سره ولې په مثالونو کې خبرې کوې؟» (١١) عيسى په ځواب کې وويل: «تاسو ته د اسماني پاچاهۍ په پتو رازونو د پوهېدلو دپاره پوهه درکړل شوې ده، خو هغوی ته نه ده ورکړل شوې. (١٢) ځکه د چا سره چې څه وي نو هغه ته به نور هم ورکړل شي، ترڅو د هغه سره نور هم پرېمانه شي. خو د چا سره چې څه نه وي، نو څه چې ورسره وي هغه به هم ترې واخيستل شي. (١٣) نو په دې خاطر د هغوی سره په مثالونو کې خبرې کوم، ځکه چې هغوی گوري خو نه يې وينې، هغوی غوږ نيسي خو نه يې اوري او نه پوهېږي. (١٤) نو د اشعيا نبي پېشگويي د هغوی په هکله پوره کيږي چې وايي:

«تاسو به يې بيا بيا اورئ خو پوه به نه شئ،

تاسو به گورئ خو وبه نه وينئ څه،

(١٥) ځکه چې زړونه د دې خلکو دي سخت شوي،

او په غوږو دي درانه،

او پتې شوې يې دي سترگې

که نه، نو سترگو به يې ليدل

غوړونو به يې اورېدل

په زړونو کې به پوهېدل

او ماته به بېرته راگرځېدلي وای

او ما به شفا ورکړې وای.»

١٦ خو ستاسو سترگې بختورې دي، ځکه چې وينې او غوړونه مو بختور دي ځکه چې اوري.
١٧ په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې ډېرو پيغمبرانو او نېکو خلکو دا ارمان درلود چې هغه څه وويني چې تاسو يې وينئ، خو ويې نه ليدل او هغه څه واورې چې تاسو يې اورئ، خو هغوی وانه وربدل.

د دهقان د مثال

(مرقوس ٤: ١٣-٢٠ او لوقا ٨: ١١-١٥)

١٨ نو بيا د دهقان د مثال معنی واورئ: ١٩ کله چې څوک د خدای د پاچاهۍ په هکله پيغام واورې، خو ورباندې پوه نه شي نو هغه د داسې تخم په شان دی چې په لاره کې ولويږي. شيطان راشي او څه چې د هغوی په زړونو کې کرل شوي وي هغه وتښتوي. ٢٠ په تېره لرونکې ځمکه کې کرل شوی تخم د هغه چا په مثال دی چې پيغام واورې او سمدلاسه يې په خوشحالی سره قبول کړي. ٢١ خو څرنگه چې په هغوی کې يې ريښې نه وي نيولې، نو هغه د زيات وخت دپاره نه پاتې کېږي. نو بيا کله چې د پيغام له امله ورباندې سختي راشي يا وځورېږي، نو زر خپل ايمان له لاسه ورکړي. ٢٢ په اغزو کې لوېدلي تخم د هغه چا په مثال دی چې پيغام واورې، خو د ژوند اندېښنې او د شتمنی سره مينه د پيغام مخه نيسي. او حاصل نه ورکوي. ٢٣ خو کوم تخم چې په ښه خاوره کې کرل شوی وي هغه د هغه چا په مثال دی چې پيغام واورې او ورباندې پوهېږي او هغه سل چنده او شپېته چنده او دېرش چنده حاصل هم ورکوي.»

د جودرو مثال

٢٤ عیسی هغوی ته یو بل مثال راوړ: «اسماني پاچاهي د هغه سړي سره پرتله شوې ده چې په خپل پتي کې یې ښه تخم وکرلو، ٢٥ خو یوه شپه کله چې ټول ویده وو، نو دښمن یې راغی او د غنمو په منځ کې ورته جودر وشیندل او لاړ. ٢٦ کله چې غنم شنه شول او وږي ونيول، نو جودر هم په کې رابنکاره شول. ٢٧ نو د هغه زميندار نوکران خپل بادار ته راغلل او ورته وېي ويل: «ای باداره، ایا تا په خپل پتي کې ښه تخم نه و کرلی؟ نو بیا دا جودر په کې له کومه شول؟» ٢٨ هغه ورته په ځواب کې وويل چې دا د دښمن کار دی. نوکرانو ورته وويل: «ایا مونږ لاړ شو او هغه جودر وباسو؟» ٢٩ خو هغه ورته ځواب ورکړ چې نه، هسې نه چې د جودرو د ويستلو سره غنم هم ورسره وباسئ. ٣٠ پرېږده چې دواړه یوځای لوی شي، نو د لو په وخت کې به لوگرو ته ووايم چې لومړی جودر راټول کړي او د سوځولو دپاره یې گېډی کړي او بیا غنم راټول کړي او زما گودام ته یې راوړي.»

د شړشمو د تخم مثال

(مرقوس ٤: ٣٠-٣٢ او لوقا ١٣: ١٨-١٩)

٣١ عیسی هغوی ته یو بل مثال هم راوړ او وېي ويل: «اسماني پاچاهي د شړشمو د تخم په شان ده چې یو سړی هغه واخلي او په خپل پتي کې یې وکړي. ٣٢ که څه هم دا تخم د نورو ټولو تخمونو څخه ډېر وړوکی دی، خو کله چې لوی شي نو د باغ د ټولو بوټو څخه لوی شي او ونه ترې جوړه شي، نو مرغان راشي او په څانگو کې یې ځالې جوړې کړي.»

د خمیرې مثال

(لوقا ١٣: ٢٠-٢١)

٣٣ عیسی هغوی ته بل مثال راوړ او وېي ويل: «اسماني پاچاهي د هغې خمیرې په شان ده چې یوه ښځه هغه واخلي او د درې پیمانې اوږو سره یې گډه کړي ترڅو هغه ټول خمیره شي.»

عیسی د مثالونو څخه کار اخلي

(لوقا ۱۳: ۲۰ - ۲۱)

۳۴ عیسی دا ټول شیان خلکو ته په مثالونو کې بیانول او یوه خبره یې بې مثالونو نه کوله ۳۵

ترڅو د پیغمبر هغه پېشگويي رښتیا شي چې ویلي یې وو:

«زه به په مثالونو کې خبرې وکړم او هغه شیان به بیان کړم

چې د نړۍ د پیدایښت راهیسې پټ ساتل شوي دي.»

د جودرو د مثال روښانه کول

۳۶ بیا عیسی خلک رخصت کړل او خپله هم کور ته لاړ. شاگردان یې راغلل او ورته ویې ویل:

«مونږ ته د غنمو په پټي کې د جودرو د مثال معنی بیان کړه.» ۳۷ هغه ځواب ورکړ: «هغه څوک چې بڼه تخم کړي، هغه د انسان زوی دی. ۳۸ پټی دا نړۍ ده، د بڼه تخم معنی د اسماني پاچاهۍ خلک دي او جودر د شیطان پیروان دي، ۳۹ او هغه دښمن چې جودر یې کرلي دي هغه شیطان دی، د حاصل د راټولولو وخت اخره زمانه ده او لوگرې فرښتې دي. ۴۰ لکه څنگه چې جودر راټولېږي او په اور کې سوځول کېږي، نو په اخره زمانه کې به همداسې وشي. ۴۱ د انسان زوی به خپلې فرښتې راولېږي او د هغه د پاچاهۍ نه به هغه ټول خلک چې د خلکو د گناه سبب کېږي راټول کړي او همدارنگه هغه ټول خلک چې بدکاره دي، ۴۲ او هغوی به په سور تنور کې واچوي یعنې هغه ځای ته چې هلته به خلک ژاړي او خپل غاښونه به چیچي. ۴۳ بیا به نېک خلک د خپل پلار په پاچاهۍ کې لکه د لمر په شان ځلېږي. که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واورې.

د پټي خزانې مثال

۴۴ اسماني پاچاهي د هغې خزانې په شان ده چې په پټي کې پټه شوې وي او یو سړی هغه پیدا کړي او بېرته یې بڼه کړي او د خوشحالی نه ځي او خپل ټول شیان خرڅوي او بېرته راځي او هغه پټی اخلي.

د مرغلرو مثال

٤٥ په همدې ډول اسماني پاچاهي د هغه سوداگر په شان ده چې د قيمتي مرغلرو پسې گرځي،
٤٦ چې کله يې ډېرې ارزښتناکې مرغلرې پيدا کړې، نو ځي او خپل ټول شيان خرڅوي او هغه
مرغلرې اخلي.

د جال مثال

٤٧ همدارنگه اسماني پاچاهي د هغه جال په شان ده چې ماهي نيونکي هغه په درياب کې
واچوي او ډول ډول ماهيان ونيسي. ٤٨ کله چې جال د ماهيانو څخه ډک شو، نو غاړې ته يې
راوکاږي او بيا ورته کښېني او ماهيان سره جدا کړي او ښه ماهيان په ټوکريو کې واچوي او خراب
يې ايسته وغورځوي. ٤٩ په اخره زمانه کې به همداسې وي. فرښتې به راشي او بدکاران به له نېکو
خلکو څخه جدا کړي، ٥٠ او هغوی به سور تنور ته وروغوړځوي يعنې هغه ځای ته چې هلته به
خلک ژاړي او خپل غاښونه به چيچي.»

د نويو او زړو شيانو په هکله تعليم

٥١ عیسی د شاگردانو څخه پوښتنه وکړه: «يا تاسو په دې ټولو شيانو پوهېږئ؟» هغوی وويل:
«هو.» ٥٢ عیسی هغوی ته وويل: «د شريعت هر ښوونکی چې د اسمان په پاچاهي کې شاگرد
شي، نو هغه د هغه کور د خاوند په شان دی چې د خپل گودام څخه نوي او زاړه شيان راوباسي.»

د ناصري خلک عیسی نه مني

(مرقس ٦: ١-٦ او لوقا ٤: ١٦-٣٠)

٥٣ کله چې عیسی دا مثالونه پای ته ورسول، نو د هغه ځای څخه روان شو، ٥٤ او خپل وطن
ته راغی او هلته په کنيسه کې يې خلکو ته داسې تعليم ورکاوه چې ټول حيران شول او يو بل ته يې
سره وويل: «دې سړي دا حکمت او د دې معجزو د ښودلو قدرت له کوم ځايه پيدا کړی دی؟» ٥٥
ايا هغه د نجار زوی نه دی؟ ايا د مور نوم يې مريم نه دی؟ ايا يعقوب، يوسف، شمعون او يهودا د هغه

ورونه نه دي؟ (٥٦) ايا د هغه ټولې خویندې دلته زمونږ سره نه اوسېږي؟ نو بیا دا ټولې خبرې هغه له کوم ځای نه زده کړي دي؟» (٥٧) نو هغوی عیسی قبول نه کړ. خو عیسی هغوی ته وویل: «د یو پیغمبر په هر ځای کې درناوی کېږي، خو په خپل وطن او خپله کورنۍ کې نه کېږي.» (٥٨) عیسی د هغوی د بې ایمانۍ له امله په هغه ځای کې ډېرې معجزې ونه ښودلې.

د تعمید غسل ورکوونکي یحیی مرگ

(مرقوس ٦: ١٤ - ٢٩ او لوقا ٩: ١٧ - ٩)

١٤ (١) په دې وخت کې د جلیل والي هیرودیس د عیسی د کارونو څخه خبر شو. (٢) نو خپلو کسانو ته یې وویل: «دا سړی هماغه تعمید ورکوونکی یحیی دی. هغه بېرته د مرگ نه راژوندی شوی دی، نو له دې امله هغه دا قدرت لري چې معجزې وښايي.»

(٣) هیرودیس د خپل ورور فیلیپوس د ښځې هیروډیا په خاطر یحیی نیولی ؤ، په زنځیرونو یې تړلی ؤ او په زندان کې یې اچولی ؤ. (٤) ځکه چې تعمید ورکوونکي یحیی هیروډیس ته ویلي وو: «تاته روا نه ده چې د خپل ورور د ښځې هیروډیا سره واده وکړي.» (٥) هیروډیس غوښتل چې هغه مړ کړي، خو د خلکو څخه وپېرېده، ځکه چې خلکو هغه پیغمبر گڼلو. (٦) خو د هیروډیس د زېږېدنې په مېلمستیا کې د هیروډیا لور د مېلمنو په مخکې داسې نڅا وکړه چې هیروډیس دومره خوشحاله شو، (٧) چې قسم یې وخوړ چې هغه ترې هرڅه وغواړي نو ورته به یې ورکړي. (٨) هغې د خپلې مور په لمسون وویل: «د تعمید ورکوونکي یحیی سر راته په پتنوس کې راکړه.» (٩) پاچا د خپلې خبرې څخه پښېمانه شو، خو هغه د خپل قسم په خاطر چې د مېلمنو په مخکې یې خوړلی ؤ، خپلو کسانو ته حکم وکړ چې د هغې غوښتنه دې پوره کړای شي. (١٠) هغه خپل کسان ولېږل او په زندان کې یې د یحیی سر پرې کړ. (١١) نو د هغه سر یې په یو پتنوس کې راوړ او هغې انجلۍ ته یې ورکړ او هغې خپلې مور ته یووړ. (١٢) بیا د یحیی شاگردان راغلل او د هغه مړی یې یووړ او ښخ یې کړ. هغوی لاپړل او عیسی یې خبر کړ.

عیسی پنځه زره کسانو ته ډوډی ورکوي

(مرقوس ۶: ۳۰-۴۴ او لوقا ۹: ۱۰-۱۷ او یوحنا ۶: ۱-۱۴)

۱۳ کله چې عیسی دا خبر واورېد، نو د هغه ځای څخه په کشتی کې یو گونبه ځای ته یوازې لاړ. خو کله چې خلک خبر شول، نو د خپلو ښارونو څخه د وچې لارې نه په هغه پسې لاړل. ۱۴ کله چې عیسی د کشتی څخه رانښکته شو د خلکو یوه لویه گڼه گونبه یې ولیدله، نو زړه یې ورباندې وسوځېد او د هغوی ناروغان یې روغ کړل.

۱۵ کله چې ماښام شو، شاگردان یې ورته راغلل او ویې ویل: «دا ځای د دښتې په شان دی او ډېره ناوخته شوې ده، خلک کلیو ته ولېږه چې خپلو ځانونو ته د خوړلو دپاره کوم څه واخلي.» ۱۶ عیسی وویل: «د دوی تگ ته اړتیا نشته، تاسو خپله هغوی ته کوم څه ورکړئ چې ویې خوري.» ۱۷ هغوی ځواب ورکړ: «زموږ سره یوازې پنځه ډوډی او دوه ماهیان دي.» ۱۸ عیسی وویل: «هغه ماته راوړئ.» ۱۹ بیا هغه خلکو ته حکم وکړ چې په وښو باندې کښېښي. بیا یې هغه پنځه ډوډی او دوه ماهیان راواخیستل، اسمان ته یې وکتل، د خدای شکر یې وویست او ډوډی یې ماتې کړې، هغه یې شاگردانو ته ورکړې او شاگردانو هغه خلکو ته ورکړې. ۲۰ هغوی ټولو وخورل او ماږه شول او څه چې ترې پاتې شوي وو شاگردانو هغه راټول کړل او دولس ټوکری ترې ډکې شوې. ۲۱ د هغو خلکو شمېر چې ډوډی یې وخورله پنځه زرو تنو ته رسېده چې په هغو کې ښځې او ماشومان شمېرل شوي نه وو.

عیسی د اوبو په سر گرځي

(مرقوس ۶: ۴۵-۵۲ او یوحنا ۶: ۱۵-۲۱)

۲۲ بیا عیسی خپل شاگردان مجبور کړل چې کشتی ته وخېژي او د ده څخه مخکې د دریاب بلې غاړې ته لاړ شي او له هغې وروسته یې خلک رخصت کړل. ۲۳ چې کله یې خلک رخصت کړل، نو خپله یو غره ته لاړ چې یوازې دعا وکړي او تر ماښامه پورې هلته یوازې پاتې و. ۲۴ په دې وخت کې کشتی د وچې څخه لېرې وه او د څپو له امله یې ټکانونه خوړل، ځکه چې باد ورته مخامخ لگېده.

۲۵ سهار وختي چې لا تياره وه، عیسی په داسې حال کې چې د اوبو د پاسه گرځېده، شاگردانو ته ورغی. ۲۶ خو کله چې شاگردانو ولیدل چې هغه د اوبو د پاسه روان دی، نو ووپرېدل او وېي ويل: «دا د مړي ارواح ده.» نو د وېرې له لاسه یې چیغې ووهلې. ۲۷ خو عیسی سمدلاسه د هغوی سره خبرې وکړې او وېي ويل: «زړور اوسئ. زه یم، مه وپرېئ.» ۲۸ پطروس وويل: «ای استاذه! که چېرې دا ته یې نو ماته امر وکړه چې زه هم د اوبو د پاسه درشم.» ۲۹ عیسی وويل: «راشه.» نو پطروس د کشتي څخه بښکته شو او د اوبو د پاسه د عیسی خواته روان شو. ۳۰ خو کله چې هغه ولیدل چې څومره زورور باد لگېږي، نو ووپرېده او کله چې په اوبو کې ډوبېده، نو چیغې یې ووهلې: «استاذه! ما وژغوره.» ۳۱ عیسی سمدلاسه خپل لاس ور اوږد کړ او هغه یې راوښووه او ورته وېي ويل: «ستا ایمان څومره کمزوری دی. ولې دې شک وکړ؟» ۳۲ کله چې هغوی په کشتي کې سپاره شول، باد ودرېده. ۳۳ نو په کشتي کې ناست کسان هغه ته په سجده شول او وېي ويل: «ته په رښتیا د خدای زوی یې.»

په جنیسارت کې د ناروغانو جوړول

(مرقوس ۶: ۵۳-۵۶)

۳۴ هغوی د دریاب څخه پورې وتل او د جنیسارت سیمې ته ورسېدل. ۳۵ او کله چې د هغه ځای خلکو عیسی وپېژانده، نو هغوی شاوخوا ټولو سیمو ته خبر ورکړ او خلکو خپل ټول ناروغان عیسی ته راوستل. ۳۶ هغه ته یې سوال وکړ چې د دوی ناروغانو ته دومره اجازه ورکړي چې یوازې د هغه لمنې ته لاس وروړي او هر چا چې ورته لاس وروړي، نو هغوی به بیخي روغېدل.

د خدای حکمونه او انساني رواجونه

(مرقوس ۷: ۱-۱۳)

۱۵ وروسته ځینې فریسیان او د شریعت عالمان د اورشلیم څخه عیسی ته راغلل او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: ۱ «ستا شاگردان ولې زمونږ د نیکونو په رواجونو عمل نه کوي او د ډوډۍ خوړلو څخه مخکې خپل لاسونه نه وینځي؟» ۲ عیسی په ځواب کې وويل: «تاسو ولې د خپل

رواج په خاطر د خدای حکم ماتوی؟ (۴) ځکه چې خدای حکم کړی دی: «د خپل مور او پلار عزت کوه او هرڅوک چې خپل مور او پلار ته ښکښلې وکړي، باید ووژل شي.» (۵) خو تاسو وایئ، که چېرې څوک خپل مور او پلار ته ووايي چې زه تاسو سره مرسته نه شم کولای، ځکه هغه څه چې ما کولای شول تاسو ته یې درکړم، هغه مې خدای ته نذرانه کړل. (۶) نو هغه نور مجبور نه دی چې د خپل مور او پلار درناوی وکړي. په دې ډول تاسو د خپل دود او دستور په خاطر د خدای حکم بې ارزښته گڼئ. (۷) ای منافقانو، اشعیا نبي په حقه و چې ستاسو په هکله یې پېشگويي وکړه چې خدای وایي:

(۸) «دا خلک په خوله زما عزت کوي،

خو زړونه یې په بل ځای کې دي.

(۹) د هغوی عبادت گټه نه لري

ځکه چې هغوی د خدای د حکمونو په ځای د انساني حکمونو تعلیم ورکوي.»

هغه شیان چې انسان ناپاکه کوي

(مرقوس ۷: ۱۴-۲۳)

(۱۰) بیا عیسی خلک راوغوښتل او ورته وېي ویل: «زما خبرو ته غوږ ونیسئ او ځان ورباندې پوه

کړئ. (۱۱) انسان چې څه خوري او څه څښي په هغو باندې نه ناپاکه کېږي، خو کومه خبره چې د

هغه د خولې څخه راوځي په هغې ناپاکه کېږي.»

(۱۲) بیا شاگردان عیسی ته راغلل او ورته وېي ویل: «ایا ته پوهېږې چې فریسیان ستا په خبرو خفه

شول؟» (۱۳) عیسی ځواب ورکړ: «هر نیالگي چې زمونږ اسماني پلار نه وي کرلی هغه به له بېخه

وويستل شي. (۱۴) نو د هغوی پروا مه کوئ. دوی داسې رانده دي چې نورو ږندو ته لاره ښايي. کله

چې یو ږوند بل ږوند ته لاره ښايي، نو دواړه په کنده کې غورځېږي.»

١٥) بيا پطروس عيسی ته وويل: «مونږ ته د دې مثال معنی ووايه.» ١٦) عيسی پوښتنه وکړه: «ايا تاسو هم لا تر اوسه په دې شيانو نه پوهېږئ؟» ١٧) ايا تاسو نه پوهېږئ چې کوم شی چې خولې ته ننوځي هغه خپټې ته ځي او وروسته بيا د بدن څخه وځي؟ ١٨) خو څه چې د خولې څخه راوځي هغه د زړه څخه راځي او په هغو باندې انسان ناپاکه کيږي. ١٩) ځکه چې خراب خيالونه، قتل، زناکاري، جنسي بد اخلاقي، غلا، د دروغو شهادت او تهمت د زړه نه راوځي. ٢٠) دا هغه شيان دي چې انسان ناپاکه کوي، خو په ناپاکو لاسونو باندې خوراک کول انسان نه ناپاکه کوي.»

د يوې کنعاني ښځې ايمان

(مرقوس ٧: ٢٤ - ٣٠)

٢١) بيا عيسی هغه ځای پرېښود او د صور او صيدون سيمو ته لاړ. ٢٢) يوه کنعاني ښځه چې د هغه ځای اوسېدونکې وه هغه ته راغله او په چيغو چيغو يې ورته وويل: «ای ښاغلیه! ای د داود زويه! په ما باندې رحم وکړه. زما لور پيريانو نيولې ده او په سخت حالت کې ده.» ٢٣) خو عيسی ورته هېڅ ځواب ورنه کړ. شاگردان يې راغلل او زاري يې ورته وکړه او ويې ويل: «دا ښځه وشره، ځکه چې هغه مونږ پسې چيغې وهي.» ٢٤) بيا عيسی په ځواب کې وويل: «زه يوازې د اسراييلو د قوم د ورک شويو پسونو دپاره رالېږل شوی يم.» ٢٥) خو هغه ښځه راغله او د عيسی په پښو کې پرېوتله او ويې ويل: «ښاغلیه، زما سره مرسته وکړه.» ٢٦) عيسی په ځواب کې وويل: «دا سمه نه ده چې څوک دې د ماشوم ډوډی واخلي او سپيو ته يې واچوي.» ٢٧) هغې ښځې وويل: «رښتيا ده ښاغلیه! خو سپي هم هغه پاتې شوې ډوډی خوري چې د خاوند د دسترخوان څخه يې وغورځيږي.» ٢٨) بيا عيسی هغې ته په ځواب کې وويل: «ای ښځې، ستا ايمان ډېر قوي دی! څنگه چې ته غواړې هماغسې دې وشي.» او په هماغه ساعت د هغې لور روغه شوه.

عيسی ډېرو خلکو ته شفا ورکوي

٢٩) عيسی د هغه ځای څخه روان شو او د جليل د درياب په غاړه تېر شو او غره ته وخوت او هلته کښېناست. ٣٠) ډېر خلک ورته راغلل او گودان، رانده، شلان، گونگيان او نور ډېر ناروغان يې ورته راوستل او د هغه پښو ته به يې کښېنول او هغه به روغول. ٣١) کله چې خلکو وليدل چې

گونگیانو خبرې وکړلې، شلان ټول روغ شول، گوډان وگرځېدل او ږانده بینا شول، نو حیران شول او د اسراییلو د خدای ثنا او صفت یې وکړ.

عیسی خلور زره کسانو ته ډوډی ورکوي

(مرقوس ۸: ۱-۱۰)

٣٢ عیسی خپل شاگردان راوغوښتل او ورته ویې ویل: «په دې خلکو باندې زما زړه سوځي، ځکه چې درې ورځې کیږي چې هغوی زما سره دي او هېڅ شی ورسره نشته چې ویې خوري. زه نه غواړم چې هغوی وږي رخصت کړم، هسې نه چې په لاره کې یې حاله شي.» ٣٣ شاگردانو په ځواب کې وویل: «په دې دښته کې دومره خلکو ته مونږ ډوډی له کومه کړو چې ماږه یې کړو؟» ٣٤ عیسی هغوی ته وویل: «تاسو سره څو ډوډی دي؟» هغوی وویل: «اووه ډوډی او یو څو واړه ماهیان.» ٣٥ نو عیسی خلکو ته وویل چې په ځمکه کښېني. ٣٦ بیا هغه اووه ډوډی او ماهیان راواخیستل، د خدای شکر یې وویست، هغه یې ماتې کړې او شاگردانو ته یې ورکړلې او شاگردانو هغه خلکو ته ورکړلې. ٣٧ هغوی ټولو وخورل او ماږه شول. او د ډوډیو د پاتې شویو ټوټو څخه اووه ټوکرې ډکې شوې. ٣٨ هغو خلکو چې ډوډی یې وخوره د هغو شمېر خلور زرو تنو ته رسېده چې په هغو کې ښځې او ماشومان نه وو حساب شوي. ٣٩ بیا عیسی خلک رخصت کړل او خپله په کشتی کې سپور شو او د مجدن سیمې ته لاړ.

د معجزې غوښتنه

(مرقوس ۸: ۱۱-۱۳ او لوقا ۱۲: ۵۴-۵۶)

١٤ ١ فریسیان او صدوقیان عیسی ته راغلل چې هغه وازمایي، نو د هغه نه یې وغوښتل چې دوی ته یوه اسماني معجزه وښايي. ٢ عیسی په ځواب کې وویل: «کله چې ماښام شي، نو تاسو وایئ چې هوا به ښه وي، ځکه چې اسمان سور دی ٣ او د سهار په وخت کې کله چې اسمان سور او په ورځو کې پټ وي، نو تاسو وایئ چې نن به باران وشي. تاسو اسمان ته په کتلو سره کولای شئ چې د هوا د حالت پېشگويي وکړئ، خو د دې زمانې د نښو په معنی نه پوهېږئ.» ٤ د

دې زمانې بدکاره او بې ایمانه خلک معجزه غواړي، خو یوازېني معجزه چې هغوی ته به وښودل شي هغه د یونس نبي معجزه ده.» بیا عیسی هغوی پرېښودل او لاړ.

د فریسیانو او صدوقیانو خمیره

(مرقوس ۸: ۱۴-۲۱)

٥ کله چې شاگردان د دریاب بلې غاړې ته پورې وتل، نو دا یې هېر کړل چې د ځان سره ډوډی یوسي. ٦ عیسی هغوی ته وویل: «پام کوئ چې د فریسیانو او صدوقیانو د خمیرې نه به ځانونه ساتئ.» ٧ هغوی په خپل منځ کې سره بحث شروع کړ او ویې ویل: «هغه ځکه دا خبره کوي چې مونږ ډوډی نه ده راوړې.» ٨ عیسی پوه شو چې هغوی څه وایي، نو پوښتنه یې ترې وکړه: «ستاسو ایمان څومره کمزوری دی، ولې په دې هکله بحث کوئ چې ډوډی درسره نشته؟» ٩ تاسو لا تر اوسه هم نه پوهېږئ؟ ایا هغه پنځه ډوډی او پنځه زره کسان مو په یاد نه دي چې د پاتې شویو ډوډیو څخه مو څو ټوکرې ډکې کړې؟ ١٠ یا هغه اووه ډوډی د څلور زرو تنو دپاره او دا چې د هغو څخه مو څو ټوکرې ډکې کړې؟ ١١ تاسو څنگه په دې پوه نه شوی چې ما د ډوډی په هکله خبرې نه کولې؟ بلکې ما تاسو ته ویلي وو چې د فریسیانو او صدوقیانو د خمیرې څخه ځانونه ساتئ.» ١٢ بیا شاگردان پوه شول چې عیسی هغوی ته دا نه وو ویلي چې د هغې خمیرې نه ځانونه وساتئ چې په ډوډی کې ترې کار اخیستل کېږي، بلکې د فریسیانو او صدوقیانو د تعلیم لڅخه ځان ساتل و.

د مسیح په هکله د پطروس اقرار

(مرقوس ٨: ٢٧-٣٠ او لوقا ٩: ١٨-٢١)

١٣ کله چې عیسی د فیلیپوس د قیصریې سیمې ته ورسېده، نو د خپلو شاگردانو څخه یې پوښتنه وکړه: «خلک څه وایي چې د انسان زوی څوک دی؟» ١٤ هغوی ځواب ورکړ: «ځینې وایي چې تعمید ورکوونکی یحیی دی، ځینې وایي چې الیاس نبي دی او نور وایي چې ارمیا نبي یا کوم بل پیغمبر دی.» ١٥ عیسی پوښتنه وکړه: «تاسو څه وایئ چې زه څوک یم؟» ١٦ شمعون پطروس ځواب ورکړ: «ته مسیح، د ژوندي خدای زوی یې.» ١٧ عیسی وویل: «ای د یوحنا زویه شمعونه!

ته بختور يې. ځکه چې دا درته انسان نه دي بنودلي بلکې زما اسماني پلار درته ښکاره کړي دي. (۱۸) خو زه تاته وایم چې ته پطروس يې چې معنی يې تیره ده او زه په دې تیرې باندې خپله کلیسا جوړوم او حتی مرگ هم دومره قدرت نه لري چې په هغې باندې بريالی شي. (۱۹) زه به تاته د اسماني پاچاهۍ کيلي گانې درکړم، هرڅه چې ته د ځمکې په منځ ناروا وگنې، نو په اسمان کې به هم ناروا وگنل شي او هرڅه چې د ځمکې په منځ روا وگنې، نو په اسمان کې به هم روا وگنل شي. (۲۰) بيا عیسی خپلو شاگردانو ته په کلکه امر وکړ چې هېچا ته ونه وایي چې هغه مسیح دی.

عیسی د خپلو کړاوونو او مړینې په هکله پېشگويي کوي

(مرقوس ۸: ۳۱ - ۹: ۱ او لوقا ۹: ۲۲ - ۲۷)

(۲۱) د هغه وخت نه عیسی خپلو شاگردانو ته په ښکاره ویل چې هغه باید اورشلیم ته لاړ شي او هلته به د قوم د مشرانو، مشرانو کاهنانو او د شریعت د عالمانو له خوا کړاوونه وویني او و به وژل شي او په درېمه ورځ به بيا راژوندی شي. (۲۲) بيا پطروس هغه له لاسه ونيوه او گوبنه يې کړ او د هغه په خبرو يې نیوکه وکړه چې داسې خبرې ونه کړي: «خدای دې نه کړي استازده! په تا دې هېڅکله داسې ونه شي.» (۲۳) بيا عیسی پطروس ته منځ راواړاوه او ورته ویې ويل: «زما د مخې نه لېرې شه شیطانه! ته زما د لارې خنډ يې، ځکه چې ته د انسانانو په شان فکر کوي، نه د خدای په شان.»

(۲۴) بيا عیسی خپلو شاگردانو ته وويل: «که څوک غواړي چې زما د پیروانو څخه اوسي، نو باید د خپل ځان څخه تېر شي، خپل صلیب دې راواخلي او ما پسې دې راځي. (۲۵) ځکه هرڅوک چې وغواړي خپل ځان وساتي، نو هغه به يې له لاسه ورکړي او څوک چې زما په خاطر خپل ژوند له لاسه ورکړي نو هغه به رښتینی ژوند تر لاسه کړي. (۲۶) د یو چا دپاره به څه گټه وي چې ټوله نړۍ لاسته راوړي خو خپل ځان له لاسه ورکړي؟ یا د خپل ژوند په بدل کې هغه څه شی ورکولای شي؟ (۲۷) ځکه چې د انسان زوی به د خپل پلار په جلال کې د خپلو فرښتنو سره راځي او بيا به هرچا ته د هغه د عمل له مخې بدل ورکوي. (۲۸) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دلته ځینې داسې خلک ولاړ دي چې تر هغې پورې به مړه نه شي ترڅو يې د انسان د زوی پاچاهي نه وي لیدلي.»

د عیسی د خبرې بدلېدل

(مرقوس ۹: ۲-۱۳ او لوقا ۹: ۲۸-۳۶)

۱۷ (۱) شپږ ورځې وروسته عیسی پطروس، یعقوب او د یعقوب ورور یوحنا د ځان سره واخیستل او یو لوړ غره ته یې بوتل چې هلته یوازې اوسي. (۲) د هغوی په مخکې د هغه څېره بلکل بدله شوه او مخ یې لکه د لمر په شان ځلېده او کالي یې د رڼا په شان سپین شول. (۳) بیا ناڅاپه شاگردانو ته موسی او الیاس ښکاره شول چې د عیسی سره یې خبرې کولې. (۴) نو پطروس عیسی ته وویل: «استاذه! خومره ښه ده چې مونږ دلته یو. که ته غواړې نو زه به دلته درې څېمې جوړې کړم، یوه تاته، یوه موسی ته او یوه الیاس ته.» (۵) هغه لا خبرې کولې چې یوه سپینه ورپځ راخپره شوه او په هغوی باندې یې سیوری وکړ او د ورپځې څخه یو اواز راغی او ویل یې: «دا زما گران زوی دی چې زه ترې خوشحاله یم. هغه ته غوږ ونیسئ.» (۶) کله چې شاگردانو دا واورېدل، نو له ډېرې وېرې په ځمکه پرمخې پرېوتل. (۷) بیا عیسی هغوی ته ورغی او په هغوی باندې یې لاس کېښود او ورته ویې ویل: «پاخېرئ، مه وېرېږئ.» (۸) کله چې شاگردانو خپلې سترگې خلاصې کړې نو پرته له عیسی یې بل هېڅوک هلته ونه لیده.

(۹) کله چې هغوی د غره څخه رانښکته کېدل، نو عیسی هغوی ته امر وکړ: «څه چې مو لیدلي دي د هغو په هکله تر هغه وخته پورې چاته څه مه وایئ ترڅو پورې چې د انسان زوی بېرته د مړو لڅخه راژوندی شوی نه وي.» (۱۰) شاگردانو د عیسی نه پوښتنه وکړه: «بیا د شریعت عالمان ولې وایي چې لومړی باید الیاس راشي؟» (۱۱) عیسی ځواب ورکړ: «دا رښتیا ده چې لومړی به الیاس راځي او هرڅه به سم کړي. (۱۲) خو زه تاسو ته وایم چې الیاس لا پخوا راغلی دی، خو خلکو هغه ونه پېژانده او هرڅه چې دوی غوښتل د هغه سره یې وکړل. په همدې ډول به د انسان زوی هم د هغوی د لاسه وکړي.» (۱۳) بیا شاگردان پوه شول چې هغه ورته د تعمیم ورکوونکي یحیی په هکله خبرې کولې.

عیسی یو هلک ته چې پېریانو نیولی ؤ، شفا ورکوي

(مرقوس ۹: ۱۴-۲۹ او لوقا ۹: ۳۷-۴۳)

١٤) كله چې عيسى او شاگردان يې بېرته خلكو ته راغلل، نو يو سړى عيسى ته راغى، د هغه په مخكې په گوندو شو (١٥) او ويې ويل: «اى بناغليه! زما په زوى باندې رحم وكړه. په هغه باندې ميرگي راځي او داسې سختې حملې ورباندې راځي چې اكثره وختونه هغه په اور يا اوبو كې غورځيږي. (١٦) هغه مې ستا شاگردانو ته راوست، خو ويې نه شو كولاى چې هغه روغ كړي.» (١٧) عيسى په ځواب كې وويل: «اى د دې زمانې بې ايمانه او بې لارې خلكو، ترڅو پورې به زه تاسو سره يم؟ ترڅو پورې به تاسو ته حوصله كوم؟ هغه هلک دلته ماته راولئ.» (١٨) عيسى هغه پېرې ته په كلكه امر وكړ، نو هغه د هلک څخه راووت او په هماغه ساعت هلک روغ شو.

١٩) بيا شاگردان عيسى ته راغلل او كله چې هغوى يوازې وو نو پوښتنه يې ترې وكړه: «مونږ ولې ونه شو كولاى چې هغه پېرى وباسو؟» (٢٠) هغه ورته وويل: «ځكه چې ستاسو ايمان كمزورى دى. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې كه چېرې تاسو د شېرشمو د دانې په اندازه ايمان هم ولرئ، نو كولاى شئ دې غره ته ووايئ چې د دې ځای څخه هغه ځای ته لاړ شه، نو هغه به لاړ شي او هېڅ كار به ستاسو دپاره ناشونى نه وي.» [٢١] دا ډول پېريان يوازې په دعا كولو او د روژې په نيولو سره كېداى شي وويستل شي.»

عيسى يوځل بيا د خپل مرگ په هكله خبرې كوي

(مرقوس ٩: ٣٠-٣٢ او لوقا ٩: ٤٣-٤٥)

٢٢) كله چې ټول شاگردان په جليل كې سره يوځای شول نو عيسى ورته وويل: «د انسان زوى به خلكو ته په لاس وركړل شي (٢٣) او هغوى به يې ووژني. خو په درېمه ورځ به بيا راژوندى شي.» د دې خبرې په اورېدلو شاگردان ډېر غمجن شول.

د خداى د كور مالیه وركول

٢٤) كله چې عيسى او شاگردان يې كېرناحوم ته راغلل، نو د خداى د كور دپاره د ماليې راټولونكي پطروس ته راغلل او پوښتنه يې ترې وكړه: «ايا ستا استاذ د خداى د كور مالیه وركوي؟» (٢٥) پطروس وويل: «هو، هغه يې وركوي.» كله چې پطروس كور ته لاړ، نو مخكې له

دې چې څه ووايي، عیسی ورته وویل: «ای شمعونه، ته څه فکر کوي د نړۍ پاچاهان د چا څخه محصول او مالیه اخلي؟ د خپلو خلکو څخه یا د پردیو څخه؟» (٢٤) پطروس ځواب ورکړ: «د پردیو څخه.» عیسی وویل: «نو بیا د دوی خپل خلک د مالیه ورکولو څخه معاف دي. (٢٧) خو مونږ نه غواړو چې دا خلک خفه کړو. نو لاړ شه، په دریاب کې چنگک واچوه او کوم ماهي چې دې اول ونيوه هغه راوباسه او د هغه خوله خلاصه کړه، نو د سپینو زرو یوه سکه به په کې پیدا کړې. هغه واخله او د هغې څخه زما او ستا دواړو مالیه ورکړه.»

د ټولو نه لوی څوک دی؟

(مرقس ٩: ٣٣-٣٧ او لوقا ٩: ٤٦-٤٨)

١٨ (١) په دې وخت کې شاگردان عیسی ته راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «په اسماني پاچاهۍ کې د ټولو نه لوی څوک دی؟» (٢) عیسی یو ماشوم راوغوښت او د خلکو په منځ کې یې ودراره، (٣) او ویې ویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې ترڅو پورې چې تاسو په خپل ځان کې بدلون رانه ولئ او د ماشومانو په شان نه شئ نو هېڅکله به هم اسماني پاچاهۍ ته وردننه نه شئ. (٤) هرڅوک چې خپل ځان د دې ماشوم په شان عاجز کړي، نو په اسماني پاچاهۍ کې به د ټولو نه لوی وي (٥) او هرڅوک چې داسې یو ماشوم زما په نوم قبول کړي نو هغه ما قبلوي.

د وسوسو سبب مه کېږئ

(مرقس ٩: ٤٢-٤٨ او لوقا ١٧: ١، ٢)

(٦) خو هر هغه څوک چې د دې خلکو څخه چې د ماشوم په شان په ما باندې ایمان لري، د کوم یو د گناهکارېدلو سبب شي، نو د هغه دپاره به دا ښه وي چې په خپله غاړه کې د ژرندې یو لوی پل واچوي او په یو ژور دریاب کې ډوب شي. (٧) افسوس دې وي په دې نړۍ چې د داسې وسوسو سبب ګرځي. دا وسوسې به خامخا راځي خو افسوس د هغه چا په حال چې د دې وسوسو سبب ګرځي.

(٨) که چېرې ستا لاس یا پښه ستا د گناه سبب ګرځي، نو هغه پرې کړه او لېرې یې وغورځوه،

ځکه چې ستا دپاره به دا ښه وي چې د يو لاس او يوې پښې سره تلپاتې ژوندون ته لاره پيدا کړې، نه دا چې په دواړو لاسو او پښو روغ يې او تلپاتې اور ته واچول شي. (۹) او که چېرې ستا سترگه ستا د گناه سبب وگرځي، نو هغه وباسه او لېرې يې وغورځوه، ځکه چې ستا دپاره به دا ښه وي چې د يوې سترگې سره تلپاتې ژوندون ومومي، نه دا چې د دواړو سترگو سره د دوزخ اور ته وغورځول شي.

د ورک شوي پسه مثال

(لوقا ۱۵: ۳-۷)

(۱۰) گورۍ، په دې خلکو کې چې د ماشومانو په شان په ما باندې ايمان لري، يو ته هم په سپکه سترگه مه گورۍ. زه تاسو ته وایم چې د هغوی فرښتې په اسمان کې تل زما د اسماني پلار په حضور کې حاضرې وي. (۱۱) ځکه چې د انسان زوی راغلی دی چې ورک شوي وژغوري. [

(۱۲) تاسو څه فکر کوئ؟ فرض کړئ يو سړی سل پسونه لري او د هغو څخه يو ورک شي، نو هغه به څه کوي؟ ايا هغه به دا نهه نوي پسونه د غونډيو په لمنو کې پرېږدي او د هغه ورک شوي پسه د لټولو دپاره به لاړ نه شي؟ (۱۳) کله چې هغه پيدا کړي، نو په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې هغه سړی به د هغو نهه نوي پسونو څخه چې ورک شوي نه دي په هغه يو باندې ډېر خوشحاله شي. (۱۴) نو په دې ډول ستاسو اسماني پلار نه غواړي چې د دې خلکو څخه چې د ماشومانو په شان په ما باندې ايمان لري، يو هم له منځه لاړ شي.

کله چې يو ايماندار گناه کوي

(۱۵) که چېرې ستا ورور ستا په وړاندې کومه بدې وکړي، نو ورشه او خپله غلطي يې ورته وښايه او دا خبره دې يوازې ستا او د هغه ترمنځ وي. که هغه خپله غلطي ومني، نو ورور به دې بېرته خپل کړي. (۱۶) خو که چېرې هغه ستا خبرو ته غوږ ونه نيسي، نو بيا يو يا دوه نور کسان د ځان سره بوځه، ترڅو څه چې ته وايي هغه د دوو يا درې شاهدانو له خوا تاييد شي. (۱۷) که چېرې هغه د هغوی خبره هم ونه مني، نو موضوع کليسا ته وړاندې کړه او که د کليسا خبره هم ونه مني نو بيا د

هغه سره داسې چلند وکړه لکه چې د یو کافر یا مالیه ټولونکي سره کیږي.

١٨ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم هرڅه چې تاسو د ځمکې په مخ ناروا وگنئ، نو په اسمان کې به هم ناروا وگنل شي او هرڅه چې د ځمکې په مخ روا وگنئ، نو په اسمان کې به هم روا وگنل شي. ١٩ په یقین سره زه تاسو ته نور څه هم وایم: که چېرې په تاسو کې دلته د ځمکې په مخ دوه تنه د کوم شي په هکله په یو زړه خدای ته سوال وکړي، نو زما اسماني پلار به یې قبول کړي. ٢٠ ځکه په هرځای کې که دوه یا درې تنه زما په نوم سره راټول شي، نو زه د هغوی په منځ کې حاضر یم.»

د نورو د بخښلو په هکله د عیسیٰ تعلیم

٢١ بیا پطروس عیسیٰ ته راغی او پوښتنه یې ترې وکړه: «استاذه! که زما ورور زما سره کومه بدې وکړي، هغه خو ځلې وبخښم؟ ایا اووه ځلې؟» ٢٢ عیسیٰ ځواب ورکړ: «زه نه وایم چې اووه ځلې، بلکې اووه وارې او یا ځلې. ٢٣ ځکه چې اسماني پاچاهي د هغه پاچا په شان ده چې ویې غوښتل د خپلو خدمتگارانو سره حساب وکړي. ٢٤ چې کله یې حساب شروع کړ، نو یو سړی یې ورته راوست چې په لکونو پیسې د هغه پور وری و. ٢٥ خو د هغه سره دومره پیسې نه وې چې خپل پور ورکړي، نو بادار یې امر وکړ چې هغه دې د خپلې بڼې او ماشومانو سره او نور هرڅه چې لري خرڅ کړي، ترڅو خپل پور ورکړي. ٢٦ نو خدمتگار د هغه په پښو کې پرپوت او زاري یې ورته وکړه: «لږ صبر راته وکړه او زه به ستا ټول پور خلاص کړم.» ٢٧ د بادار زړه یې پرې وسوځېده او هغه یې پرېښود او پور یې ورته وبخښلو.

٢٨ خو کله چې هغه خدمتگار لاړ، نو د خپلو ملگرو خدمتگارانو څخه یو یې چې سل دیناره یې پور وری و ورته په مخه ورغی. هغه یې له ستوني ونيوه او ورته ویې ویل: «زما پور بېرته راکړه.» ٢٩ نو هغه خدمتگار ملگری یې په پښو کې ورته پرپوت او زاري یې ورته وکړه ویې ویل: «لږ صبر راته وکړه، پور به دې خلاص کړم.» ٣٠ خو هغه ونه منله او هغه یې په زندان کې واچاوه تر هغې پورې چې د هغه پور ورکړي. ٣١ نورو خدمتگارانو چې دا پېښه ولیدله نو ډېر خفه شول او خپل بادار ته ورغلل او څه چې شوي وو هغه یې ترې خبر کړ. ٣٢ نو بادار یې هغه سړی راوغوښت او ورته ویې ویل: «ای بدکاره خدمتگاره! ماته دې زاري وکړه او ما درته ټول پور

وبخنبلو. (۳۳) ایا تاته لازمه نه وه چې په خپل ملگري خدمتگار باندې دې همداسې رحم کړی وای، لکه څنگه چې ما په تا وکړ؟» (۳۴) د هغه بادار دومره په قهر شو چې هغه یې په زندان کې واچاوه او امر یې وکړ چې هغه دې تر هغې پورې وځورول شي ترڅو یې ټول پور نه وي ورکړی.

(۳۵) که چېرې تاسو خپل ورور د زړه نه ونه بخښئ، نو زما اسماني پلار به هم ستاسو سره همداسې وکړي.»

د طلاق په هکله پوښتنه

(مرقوس ۱۰: ۱-۱۲)

۱۹ (۱) کله چې عیسی دا خبرې خلاصې کړې، نو د جلیل څخه روان شو او د یهودیې سیمې ته چې د اردن د سیند په بله غاړه پرته وه لاړ. (۲) گڼ شمېر خلک ورپسې روان وو او عیسی هلته هغوی ته شفا ورکړه.

(۳) ځینې فریسیان هغه ته راغلل او د دې دپاره چې هغه وازمایي، نو پوښتنه یې ترې وکړه: «ایا دا روا ده چې یو سړی دې خپله ښځه چې په هر دلیل وي طلاقه کړي؟» (۴) عیسی په ځواب کې وویل: «ایا تاسو نه دي لوستلي چې په شروع کې چې کله خالق انسانان پیدا کړل، نو هغه یې نر او ښځه پیدا کړل؟» (۵) او خدای وویل:

نو له همدې امله سړی خپل مور او پلار پرېږدي

او د خپلې ښځې سره یوځای شي او دواړه یو بدن شي.

(۶) نو هغوی نور دوه تنه نه بلکې یو تن وي. نو څرنگه چې خدای هغوی سره یوځای کړي دي، انسان باید هغوی سره جدا نه کړي.» (۷) فریسیانو د عیسی نه پوښتنه وکړه: «نو بیا موسی په دې هکله ولې حکم کړی دی چې یو سړی کولای شي خپلې ښځې ته طلاقنامه ورکړي او هغه وشړي؟» (۸) عیسی ځواب ورکړ: «موسی تاسو ته د دې دپاره اجازه درکړه چې خپلو ښځو ته طلاق

ورکړی، ځکه چې ستاسو زړونه سخت وو. خو د پیدایښت له وخته داسې نه ؤ. (۹) زه تاسو ته وایم چې که څوک خپله ښځه له زنا کولو پرته په کوم بل دلیل طلاقه کړي او د بلې ښځې سره واده وکړي نو هغه زنا کوي.»

(۱۰) شاگردانو عیسی ته وویل: «که د مېړه او ښځې ترمنځ دا حال وي، نو دا به ښه وي چې څوک هېڅ واده ونه کړي.» (۱۱) خو عیسی هغوی ته وویل: «هرڅوک دا خبره نه شي منلې خو یوازې هغه خلک یې منلې شي چې خدای ورته دا توان ورکړی وي. (۱۲) دا چې ځینې خلک وادونه نه شي کولای ډول ډول دلیلونه لري: ځینې داسې دي چې له مور نه نرنښځیان پیدا شوي دي او ځینې د انسانانو له خوا خصیان شوي دي او نور د اسماني پاچاهۍ په خاطر وادونه نه کوي. نو څوک چې یې منلې شي هغه دې ومني.»

عیسی ماشومانو ته برکت ورکوي

(مرقوس ۱۰: ۱۳-۱۶ او لوقا ۱۸: ۱۵-۱۷)

(۱۳) په دې وخت کې ځینو خلکو عیسی ته خپل ماشومان راوستل چې خپل لاس د هغوی په سرونو باندې کېږدي او د هغوی دپاره دعا وکړي، خو شاگردانو هغوی ورتل. (۱۴) خو عیسی هغوی ته وویل: «پرېږدئ چې ماشومان ماته راشي او هغوی مه منع کوئ، ځکه چې اسماني پاچاهي د همداسې خلکو ده.» (۱۵) عیسی خپل لاس د هغوی په سرونو باندې کېښود، برکت یې ورته ورکړ او بیا روان شو.

د شتمنی د درلودلو ستونزې

(مرقوس ۱۰: ۱۷-۳۱ او لوقا ۱۸: ۱۸-۳۰)

(۱۶) داسې وشول چې یو سړی عیسی ته راغی او پوښتنه یې ترې وکړه: «استاذه! زه داسې کوم نېک کار وکړم چې تلپاتې ژوندون وگټم؟» (۱۷) عیسی هغه ته وویل: «د نېکۍ په هکله ولې زما څخه پوښتنه کوې؟ یوازې یو ذات دی چې نېک دی، خو که ته غواړې تلپاتې ژوندون تر لاسه کړې، نو د هغه په حکمونو عمل وکړه.» (۱۸) هغه سړی پوښتنه وکړه: «کوم حکمونه؟» عیسی وویل: «قتل

مه كوه، زنا مه كوه، غلامه كوه، د دروغو شاهدي مه وركوه. (١٩) د خپل مور او پلار عزت كوه او د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مينه كوه. (٢٠) هغه ځوان ځواب وركړ: «په دې ټولو مې عمل كړی دی، نور څه وكړم؟» (٢١) عیسی ورته وویل: «كه ته غواړې چې كامل شې، نو لاړ شه او خپل مال او جايداد خرڅ كړه او پيسې يې غريبانو ته وركړه نو ته به په اسمان كې خزاني ولرې. بيا راشه او زما پيروي وكړه.» (٢٢) كله چې هغه ځوان دا خبرې واورېدلې نو له هغه ځای څخه غمجن روان شو، ځكه چې هغه ډېر مال او جايداد درلود.

(٢٣) عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې دولتمن سړي ته اسماني پاچاهي ته ننوتل ډېر سخت كار دی. (٢٤) زه يو ځل بيا تاسو ته وایم چې د ستنې د سوري څخه د اوبن تېرېدل اسانه دي له دې نه چې يو شتمن سړی دې د خدای پاچاهي ته ورننوځي.» (٢٥) كله چې شاگردانو دا خبرې واورېدلې، نو ډېر حيران شول او پوښتنه يې وكړه: «نو بيا څوك كولاى شي چې خلاصون ومومي؟» (٢٦) عیسی هغوی ته وکتل او وېي ويل: «د انسان دپاره دا ناشونې ده خو د خدای دپاره هرڅه ممكن دي.»

(٢٧) بيا پطروس ورته وویل: «وگوره، مونږ هرڅه پريښي دي او تا پسې روان شوي يو. نو مونږ به څه لاسته راوړو؟» (٢٨) عیسی هغوی ته وویل: «په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې په راتلونكې نوې نړۍ كې چې كله د انسان زوی په خپل د جلال نه ډك تخت باندې كښېني، نو تاسو دولس تنه به چې زما پيروان يئ هم په دولسو تختونو باندې كښېني او د اسراييلو د دولسو قبيلو قاضيان به شئ.» (٢٩) هرچا چې زما په خاطر خپل كورونه، ورونه، خويندې، مور او پلار، اولادونه او خپلې ځمكې پريښي دي، هغوی به سل چنده لاسته راوړي او تلپاتې ژوندون به ورته وركړل شي. (٣٠) خو ډېر چې اوس اول دي، هغوی به وروستي شي او ډېر چې اوس وروستي دي هغوی به اول شي.»

د انگورو د باغ مزدوران

٢٠ (١) عیسی زیاته كړه: «اسماني پاچاهي داسې ده لكه د ځمكې خاوند چې سهار وختي له كوره ووځي ترڅو خپل د انگورو د باغ دپاره مزدوران ونيسي. (٢) كله چې هغه ورسره يو دينار

يعني د ورځني مزدوري په هکله جوړه وکړه، نو هغوی يې ولېدل چې په باغ کې يې کار وکړي. (٣)
 د سهار په نهه بجو هغه دباندې ووت نو ځيني خلک يې وليدل چې په بازار کې وزگار ولاړ وو. (٤)
 هغوی ته يې وويل: «تاسو هم لاړ شئ او زما د انگورو په باغ کې کار وکړئ او زه به تاسو ته مناسبه
 مزدوري درکړم.» نو هغوی لاړل. (٥) هغه د غرمې په وخت کې او بيا په درې بجو بازار ته لاړ او
 د نورو کسانو سره يې هم هماغه شان کار وکړ. (٦) د مازديگر شاوخوا پنځه بجې هغه بازار ته لاړ
 او نور خلک يې وليدل چې هلته وزگار ولاړ وو. د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «تاسو ولې ټوله
 ورځ دلته وزگار ولاړ يئ؟» (٧) هغوی ځواب ورکړ: «ځکه چې مونږ ته هېچا د کار دپاره څه نه
 دي ويلی.» هغه ورته وويل: «تاسو هم لاړ شئ او زما په باغ کې کار وکړئ.»

(٨) کله چې ماښام شو، نو د باغ خاوند خپل ناظر ته وويل: «مزدوران راوغواړه او د هغوی
 مزدوري ورته ورکړه، لومړی يې هغو خلکو ته ورکړه چې وروسته راغلي دي او بيا ورپسې يې هغو
 ته ورکړه چې اول راغلي وو.» (٩) کومو خلکو چې شاوخوا پنځه بجې کار پيل کړی ؤ راغلل او د
 پوره ورځې مزدوري يې واخيستله. (١٠) کله چې د هغو مزدورانو وار راوړسېد چې اول راغلي وو،
 نو هغوی په دې تمه وو چې د نورو څخه به زياته مزدوري واخلي، خو هغوی ته هم د نورو په اندازه
 ورکړل شوه. (١١) کله چې هغوی خپله مزدوري واخيستله نو د باغ خاوند ته يې گيله وکړه. (١٢)
 هغوی وويل: «دا خلک چې وروسته راغلل هغوی يوازې يو ساعت کار کړی دی، حال دا چې مونږ
 ټوله ورځ په سور لمر کې کار کړی دی خو بياهم تا هغوی ته زمونږ سره يو برابر مزدوري ورکړه.»
 (١٣) د باغ خاوند په هغوی کې يو ته وويل: «ملگره! ما درسره کومه بې انصافي نه ده کړې. ايا تا
 خپله دا ونه منله چې په يو دينار به ټوله ورځ کار کوي؟» (١٤) خپله مزدوري دې واخله او ځه. دا
 زما خوبه ده چې وروسته راغلي سړي ته هم دومره ورکړم څومره مې چې تاته درکړله. (١٥) ايا زه
 حق نه لرم چې په خپلو پيسو باندې چې څه غواړم هغه وکړم؟ يا په دې باندې بخيلي کوي چې زه
 سخي يم؟»

(١٦) نو عیسی وويل: «په دې ډول به اولني وروستي شي او وروستي به اول شي.»

عیسی درېم ځل د خپل مرگ په هکله پېشگويي کوي

(مرقوس ۱۰: ۳۲-۳۴ او لوقا ۱۸: ۳۱-۳۴)

١٧ کله چې عیسی اورشلیم ته روان ؤ نو په لاره کې یې خپل دولس شاگردان یوې گونبې ته کړل او ورته ویې ویل: «گورئ، مونږ اوس اورشلیم ته ځو او د انسان زوی به مشرانو کاهنانو او د شریعت عالمانو ته په لاس ورکړل شي او هغوی به ورباندې د مرگ حکم وکړي. ١٩ غیریهودیانو ته به یې وسپاري ترڅو هغوی ورباندې ملنډې ووهي، په دورو یې ووهي او په صلیب باندې یې ځوړند کړي. خو په درېمه ورځ به بیا راژوندی شي.»

د یوې مور غونښتنه

(مرقوس ۱۰: ۳۵-۴۵)

٢٠ بیا د زبدي ښځه د خپلو دوو زامنو سره عیسی ته راغله، د هغه په پښو کې پرېوتله او د هغه څخه یې وغوښتل چې په هغې باندې احسان وکړي. ٢١ عیسی د هغې څخه پوښتنه وکړه: «څه غواړې؟» هغې وویل: «زما سره وعده وکړه چې ستا په پاچاهۍ کې دې زما دا دواړه زامن ستا په څنگ کې کښېني، یو دې ښي لاس ته کښېني او بل کین لاس ته.» ٢٢ عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «تاسو نه پوهېږئ چې څه غواړئ. کومه پیاله چې زه به یې څښم تاسو هغه څښلی شئ؟» هغوی ځواب ورکړ: «هو، مونږ یې کولای شو.» ٢٣ عیسی هغوی ته وویل: «بې له شک، تاسو به زما پیاله وڅښئ، خو دا زما په اختیار کې نه ده چې څوک به زما ښي یا کین لاس ته کښېني. دا ځایونه د هغو خلکو دپاره دي چې زما پلار ورته تیار کړي دي.» ٢٤ کله چې هغو نورو لسو شاگردانو دا واورېدل، نو هغوی د هغو دوو ورونو څخه خفه شول. ٢٥ خو عیسی هغوی راوغوښتل او ورته ویې ویل: «تاسو پوهېږئ چې په نړۍ کې د غیریهودیانو واکمنان په خپلو خلکو باندې باداري کوي او مشران یې ورته خپل زور ښايي. ٢٦ خو په تاسو کې دې داسې نه وي. که په تاسو کې څوک غواړي چې لوی وگڼل شي، نو باید د نورو خدمتگار شي ٢٧ او هرڅوک چې غواړي د ټولو څخه اول شي باید د نورو خدمت وکړي. ٢٨ حتی د انسان زوی د دې دپاره نه دی راغلی چې خدمت یې وشي بلکې د نورو خدمت وکړي او خپل ژوند د ډېرو خلکو د خلاصون دپاره قربان

کړي.»

د دوه پندو بینا کول

(مرقوس ۱۰: ۴۶-۵۲ او لوقا ۱۸: ۳۵-۴۳)

٢٩ کله چې عیسی او د هغه شاگردان د اریحا څخه تلل، نو گڼ شمېر خلک ورپسې روان وو. (٣٠)
د لارې په غاړه دوه پانده ناست وو. کله چې هغوی خبر شول چې عیسی په دې لاره تېرېږي نو
چيغې یې کړې: «ای بناغلیه، ای د داود زویه! په مونږ رحم وکړه.» (٣١) خلکو هغوی ورتل او ورته
ویې ویل چې غلي شی. خو هغوی نورې هم چيغې ووهلې: «ای بناغلیه، ای د داود زویه! په مونږ
رحم وکړه.» (٣٢) عیسی ودرېده او هغوی ته یې غږ وکړ او پوښتنه یې ترې وکړه: «زما نه څه
خواړی چې درته ویې کړم؟» (٣٣) هغوی ورته وویل: «ای بناغلیه، خواړو چې سترگې مو بینا شي.»
(٣٤) د عیسی زړه ورباندې وسوځېده او د هغوی په سترگو یې لاس کېښود او هغوی سمدلاسه بینا
شول او په هغه پسې روان شول.

په بریالیتوب سره اورشلیم ته د عیسی ننوتل

(مرقوس ۱۱: ۱-۱۱ او لوقا ۱۹: ۲۸-۴۰ او یوحنا ۱۲: ۱۲-۱۹)

٢١ کله چې عیسی او شاگردان یې اورشلیم ته نژدې شول او بیت فاجي ته چې د زیتون په
غره کې ؤ ورسېدل، نو عیسی خپل دوه شاگردان ولېږل (٢) او هغوی ته یې وویل: «هغه مخامخ
کلي ته ورشی، نو هلته به یوه خره وویښی چې د خپل کوتي سره به تړل شوې وي. هغه را ایله کړی
او ماته یې راولی. (٣) که چا درته څه وویل نو ورته ووايي چې دا زموږ د استاذ په کار دی، نو
هغه به سمدلاسه تاسو ته اجازه درکړي چې هغه بوځی.» (٤) په دې ډول به د پیغمبر هغه وینا
رښتیا شي چې وایي:

٥ د صهیون خلکو ته ووايي چې ستاسو پاچا درروان دی چې عاجز دی

او په خره باندې سپور دی، یعنې د خرې په کوتي باندې سپور دی.

٦ شاگردان لارل او څنگه چې عیسی ورته ویلي وو هماغسې یې وکړل. ٧ هغوی خره او کوتی راوستل او خپلې چینې یې ورباندې واچولې او عیسی ورباندې سپور شو. ٨ ډېرو زیاتو خلکو ورته په لاره کې خپل کالي وغوړول او ځینو خلکو د ونو څانگې راپرې کړلې او په لاره کې یې ورته واچولې. ٩ کوم خلک چې د هغه څخه مخکې او وروسته روان وو چیغې یې وهلې: «ژوندی دي وي د داود زوی ته، مبارک دی هغه څوک چې د څښتن په نوم راځي. ثنا دې وي څښتن تعالی ته.» ١٠ کله چې عیسی اورشلیم ته ورننوت نو په ټول ښار کې شور او غوغا ګډه شوه، خلکو پوښتنه کوله: «دا څوک دی؟» ١١ نو کوم خلک چې د عیسی سره ملګري وو ځواب یې ورکړ: «دا عیسی پیغمبر دی چې د جلیل د ناصري څخه راغلی دی.»

عیسی د خدای کور څخه سوداګران شري

(مرقوس ١١: ١٥-١٩ او لوقا ١٩: ٤٥-٤٨ او یوحنا ٢: ١٣-٢٢)

١٢ عیسی د خدای کور ته ننوت او له هغه ځای څخه یې د خرڅوونکو او اخیستونکو په شړلو پیل وکړ او د صرافانو مېزونه او د کوټرو خرڅوونکو چوکۍ ګانې یې په بل مخ واړولې، ١٣ او هغوی ته یې وویل: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: زما کور به د عبادت د ځای په نوم یادېږي، خو تاسو ترې د غلو د پټېدلو ځای جوړ کړی دی.»

١٤ د خدای په کور کې ورته ږانده او ګوډان راغلل او هغوی ته یې شفا ورکړه. ١٥ خو کله چې مشرانو کاهنانو او د شریعت عالمانو د عیسی حیرانوونکې معجزې چې هغه ښودلې، ولیدلې او د خدای په کور کې یې د ماشومانو چیغې واورېدلې چې ویل یې: «د داود زوی ته دې ثنا وي.» نو هغوی خفه شول. ١٦ نو د عیسی څخه یې پوښتنه وکړه: «دا ماشومان چې څه وايي ته یې اورې؟» عیسی ځواب ورکړ: «هو، زه یې اورم. ایا تاسو د خدای په کلام کې نه دي لوستلي:

خدایه ته به ماشومانو او تي رودونکو ته دا ورزده کوې چې ستا ثنا ووايي؟»

١٧ عیسی هغوی پرېښودل او د ښار څخه ووت. بیت عنیا ته لاړ او هلته یې شپه تېره کړه.

عیسی د انخر په ونې لعنت وایي

(مرقوس ۱۱: ۱۲-۱۴، ۱۱: ۲۰-۲۴)

۱۸ سبا سهار کله چې عیسی بېرته اورشلیم ته راتله نو وری شو. ۱۹ د سرک په غاړه یې د انخر ونه ولیدله نو هغه ورته ورغی، خو په هغې کې یې له پانو پرته بل هېڅ شی ونه لیده. نو هغې ونې ته یې وویل: «ته دې نور هېڅکله مېوه ونه نیسې.» او سمدلاسه هغه ونه وچه شوه.

۲۰ کله چې شاگردانو دا ولیدل، نو حیران شول او پوښتنه یې وکړه: «دا د انخر ونه دومره زر څنگه وچه شوه؟» ۲۱ عیسی ورته ځواب ورکړ: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې که چېرې تاسو ایمان ولرئ او شک ونه کړئ نو تاسو به هم وکولای شئ داسې کار وکړئ لکه څنگه چې ما د انخر د ونې سره وکړ. یوازې دا کار نه بلکې که تاسو دې غره ته هم ووايئ چې پورته شه او دریا به وغورځېږه نو همداسې به وشي. ۲۲ که تاسو ایمان ولرئ نو هرڅه چې په دعا کې وغواړئ هغه به لاسته راوړئ.»

د عیسی د اختیار په هکله پوښتنه

(مرقوس ۱۱: ۲۷-۳۳ او لوقا ۲۰: ۱-۸)

۲۳ عیسی بېرته د خدای کور ته راغی او تعلیم یې ورکاوه چې مشران کاهنان او د قوم مشران ورته راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «چا تاته دا حق درکړی چې دا کارونه کوي؟ تاته چا دا واک او اختیار درکړی دی چې دا کارونه وکړي؟» ۲۴ عیسی ځواب ورکړ: «زه هم ستاسو څخه یوه پوښتنه کوم، که تاسو ځواب راکړ نو زه به هم درته ووايم چې زه په کوم اختیار سره دا کارونه کوم. ۲۵ تعمید ورکونکي یحیی ته دا اختیار چا ورکړی ؤ چې خلکو ته د تعمید غسل ورکړي؟ هغه د خدای له خوا ؤ یا د انسان له خوا؟» هغوی په خپل منځ کې سره بحث وکړ او ویل یې: «که چېرې ووايو د خدای له خوا ؤ، نو هغه به ووايي چې بیا تاسو ولې په هغه باندې ایمان رانه وړ؟» ۲۶ خو که چېرې ووايو چې د انسان له خوا ؤ، نو د خلکو څخه وپرېږو ځکه چې هغوی ټول یحیی پیغمبر گڼي. ۲۷ نو هغوی عیسی ته په ځواب کې وویل: «مونږ نه پوهېږو.» عیسی ورته وویل: «نو زه هم تاسو ته نه وایم چې په کوم اختیار دا کارونه کوم.»

د دوو زامنو مثال

٢٨ عیسی زیاته کړه: «تاسو په دې هکله څه فکر کوئ؟ یو سپری ؤ چې دوه زامن یې لرل. هغه خپل مشر زوی ته ورغی او ورته ویې ویل: «زویه! لاړ شه او نن د انگورو په باغ کې کار وکړه.»

٢٩ هغه ځواب ورکړ: «زه نه ځم.» خو وروسته پښېمانه شو او لاړ. ٣٠ بیا هغه سپری خپل کشر زوی ته ورغی او هغه ته یې هم همدا خبره وکړه. هغه ځواب ورکړ: «ځمه، پلاره.» خو لاړ نه شو.

٣١ په هغو دواړو زامنو کې کوم یو د خپل پلار خبره ومنله؟» هغوی وویل چې مشر زوی یې. نو عیسی ورته وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې مالیه ټولوونکي او فاحشي به ستاسو څخه مخکې د خدای پاچاهۍ ته ورننوځي. ٣٢ ځکه چې یحیی تاسو ته راغی چې رښتینې لاره دروښايي، خو تاسو ورباندې باور ونه کړ، خو مالیه ټولوونکو او فاحشو ورباندې باور وکړ او سره له دې چې تاسو دا ولیدل، خو پښېمانه نه شوی او باور مو ورباندې ونه کړ.»

د انگورو د باغ د باغوانانو مثال

(مرقوس ١٢: ١-١٢ او لوقا ٢٠: ٩-١٩)

٣٣ عیسی وویل: «یو بل مثال واورئ. یو زمیندار ؤ چې د انگورو باغ یې جوړ کړ او گردچاپېره یې ترې دېوال تاو کړ او په باغ کې یې د انگورو څخه د شربت ویستلو دپاره خم جوړ کړ او د پېره داری دپاره یې په کې یو برج هم جوړ کړ. بیا یې هغه باغوانانو ته په اجاره ورکړ او خپله بل وطن ته په سفر روان شو. ٣٤ کله چې د انگورو د راټولولو وخت راوړسېد، نو هغه خپل نوکران باغوانانو ته ورولېږل چې خپله برخه ترې واخلي. ٣٥ باغوانانو د هغه نوکران ونيول، یو یې ورته وواژه او بل یې مړ کړ او درېم یې سنگسار کړ. ٣٦ د باغ خاوند دا ځل زیات نوکران ولېږل او باغوانانو د هغوی سره هم هماغسې چلند وکړ. ٣٧ په پای کې یې خپل زوی ورولېږه او فکر یې وکړ چې هغوی به زما د زوی لحاظ وکړي. ٣٨ خو کله چې باغوانانو د هغه سپری زوی ولید نو په خپل منځ کې یې سره وویل: «دا یې وارث دی، راځئ چې مړ یې کړو او میراث به یې زموږ شي.»

٣٩ هغه یې ونيوه او د انگورو د باغ څخه یې دباندي وويست او مړ یې کړ. ٤٠ نو کله چې د باغ خاوند راشي، د باغوانانو سره به څه وکړي؟» ٤١ هغوی ځواب ورکړ: «هغه به دا بدکاره خلک په بې رحمانه توګه ووژني او باغ به نورو باغوانانو ته په اجاره ورکړي چې د حاصل راټولولو په وخت

کې به هغه ته خپله برخه ورکوي.»

٤٢ بيا عيسى هغوى ته وويل: «ايا تاسو کله د خداى په کلام کې نه دي لوستلي:

کومه تيره چې گلکارانو رد کړه

هغه اوس د تهذاب اصلي تيره شوه.

دا کار د څښتن له خوا وشو

او زمونږ په نظر کې عجيبه ښکاري.»

٤٣ نو له دې امله زه تاسو ته وایم چې د خداى پاچاهي به ستاسو نه واخيستل شي او هغو خلکو

ته به ورکړل شي چې ښه مېوه نيسي يعنې د خداى د حکمونو څخه اطاعت کوي. ٤٤ هرڅوک چې په دې تيره باندې راولوېږي، نو هغه به ټوټې ټوټې شي او که هغه تيره په چا باندې راولوېږي، نو هغه به ذرې ذرې کړي.»

٤٥ کله چې مشرانو کاهنانو او فريسيانو د عيسى دا مثالونه واورېدل نو هغوى پوه شول چې هغه د

دوى په هکله خبرې کوي. ٤٦ هغوى غوښتل چې عيسى ونيسي، خو د خلکو څخه ووېرېدل، ځکه چې خلکو عيسى پيغمبر گڼلو.

د واده د مېلمستيا مثال

(لوقا ١٤: ١٥-٢٤)

٢٢ ١ عيسى يوځل بيا خلکو ته يو بل مثال راوړ او وېي ويل: ٢ «اسماني پاچاهي د هغه

پاچا په شان ده چې د خپل زوى د واده مېلمستيا يې جوړه کړه. ٣ هغه خپل نوکران په رابلل

شويو مېلمنو پسې ولېږل چې هغوى ته ووايي چې مېلمستيا ته راشي، خو هغوى ونه غوښتل چې

راشي. ٤ نو هغه خپل نور نوکران ورسې ولېږل چې هغوى ته ووايي: «د واده مېلمستيا ته راشئ.»

ما ډوډۍ تياره کړې ده، ستاسو دپاره مې غويان او چاغ خوشکي حلال کړي دي او هرڅه تيار دي. ۵
 خو هغوی يې هېڅ پروا ونه کړه او په خپل کار پسې لاړل. يو يې خپل پټي ته لاړ او بل يې
 خپل کاروبار ته، ۶ او نورو د هغه نوکران ونيول، بې عزته يې کړل او ويې وژل. ۷ پاچا په قهر
 شو، خپل عسکر يې ولېږل او هغه قاتلان يې ووژل او ښار يې ورته وسوځاوه. ۸ بيا هغه خپلو
 نوکرانو ته وويل: «د واده مېلمستيا تياره ده خو کوم خلک چې رابلل شوي وو هغه د دې وړ نه وو.
 ۹ عمومي چوکونو ته ووځئ او هرڅوک چې مو پيدا کړ د واده مېلمستيا ته يې راوبولئ.» ۱۰
 نو نوکران لاړو او کوڅو ته ووتل او هرڅوک يې چې پيدا کولای شول که ښه وو او که بد وو ټول يې
 راوستل او په دې ډول سالون د مېلمنو څخه ډک شو.

۱۱ کله چې پاچا د مېلمنو د ليدلو دپاره دننه ورغی، نو هلته يې يو سړی وليد چې د واده کالي يې
 نه وو اغوستي. ۱۲ پاچا ترې پوښتنه وکړه: «ای دوسته، تا څنگه د واده کالي نه دي اغوستي او
 دلته راغلی يې؟» هغه غلی پاتې شو. ۱۳ بيا پاچا خپلو خدمتگارانو ته وويل: «د هغه لاس او پښې
 وټړئ او دباندې په تياره کې يې وغورځوئ يعنې هغه ځای کې چې خلک به ژاړي او خپل غاښونه
 به چيچي.»

۱۴ عیسی په پای کې وويل: «رابلل شوي ډېر دي، خو غوره شوي لږ دي.»

د ماليې ورکولو په هکله پوښتنه

(مرقوس ۱۲: ۱۳-۱۷ او لوقا ۲۰: ۲۰-۲۶)

۱۵ بيا فریسيان لاړل او په خپلو کې يې مشوره وکړه چې څنگه عیسی په خپلو خبرو کې
 راوښيي. ۱۶ نو هغوی خپل ځینې پیروان د هیروديس د پلویانو سره عیسی ته ورولېږل چې هغه
 ته ووايي: «ای استاذه! مونږ پوهېږو چې ته یو صادق سړی يې او په رښتینې توگه د خدای د لارې
 تعلیم ورکوي. ته د هېچا طرفداري نه کوي که هغه هرڅوک وي. ۱۷ نو بيا مونږ ته ووايه چې په
 دې هکله ستا نظر څه دی؟ ایا د روم امپراتور ته ماليه ورکول روا دي که نه؟» ۱۸ خو عیسی د
 هغوی په بدنیتۍ پوه شو او هغوی ته يې وويل: «ای منافقانو، تاسو ولې هڅه کوئ چې ما امتحان
 کړئ؟» ۱۹ هغه سکه چې تاسو ورباندې خپله ماليه ورکوي ماته راوښايي.» هغوی ورته یوه رومي

سکه راوړله. (۲۰) عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «په دې باندې د چا تصویر او د چا نوم دی؟»
(۲۱) هغوی ځواب ورکړ: «د امپراتور.» بیا عیسی هغوی ته وویل: «څه چې د امپراتور دي هغه
امپراتور ته ورکړئ او څه چې د خدای دي هغه خدای ته ورکړئ.» (۲۲) کله چې هغوی دا واورېدل
نو حیران شول او هغه یې پرېښود او ورڅخه لاړل.

د قیامت د ورځې په هکله پوښتنه

(مرقوس ۱۲: ۱۸-۲۷ او لوقا ۲۰: ۲۷-۴۰)

(۲۳) په هماغه ورځ صدوقیان چې د مرگ څخه وروسته د بیا راژوندي کېدلو څخه منکر وو، عیسی
ته راغلل او د هغه څخه یې یو سوال وکړ: (۲۴) «استاذه! موسی ویلي دي چې که یو سړی بې اولاده
مړ شي نو ورور یې باید د هغه د کونډې سره واده وکړي ترڅو د هغه اولادونه پیدا شي او هغه یې د
مړه ورور اولادونه وگڼل شي. (۲۵) په یو وخت کې اووه وروڼه وو، لومړني ورور یې واده وکړ او
هغه بې اولاده مړ شو او د هغه کونډه د هغه ورور ته پاتې شوه. (۲۶) په دې ډول دوهم، درېم او تر
اووم وروره پورې د هغې ښځې سره وادونه وکړل او ټول بې اولاده مړه شول. (۲۷) په پای کې هغه
ښځه هم مړه شوه. (۲۸) نو مونږ ته ووايه چې د قیامت په ورځ به هغه د کوم یو ښځه وي؟ ځکه
چې ټولو ورسره وادونه کړي وو؟»

(۲۹) عیسی ځواب ورکړ: «ستاسو غلطی په دې کې ده چې نه د خدای په کلام پوهېږئ او نه د
خدای د قدرت څخه خبر یئ. (۳۰) ځکه چې د قیامت په ورځ کله چې مړي بیا راژوندي کېږي، نه
سړي وادونه کوي او نه به ښځې چاته واده کېږي، خو هغوی به د اسمان د فرښتو په شان وي. (۳۱)
خو د مړو د بیا راژوندي کېدلو په هکله تاسو نه دي لوستلي چې خدای تاسو ته څه ویلي دي؟ هغه
ویلي دي: (۳۲) 'زه د ابراهیم خدای، د اسحاق خدای او د یعقوب خدای یم.

خدای د مړو خدای نه، بلکې د ژونديو خدای دی.»

(۳۳) کله چې خلکو د هغه خبرې واورېدلې، نو د هغه تعلیم ته حیران شول.

لوی حکم

(مرقوس ۱۲: ۱۲-۲۸-۳۴ او لوقا ۱۰: ۲۵-۲۸)

٣٤ ٣٤ کله چې فریسیان خبر شول چې عیسی د صدوقیانو خولې بندې کړلې، نو سره راټول شول،
٣٥ ٣٥ په هغوی کې یو تن چې د شریعت عالم ؤ د ازمایښت دپاره یې د عیسی نه پوښتنه وکړه: (٣٤)
«استاذ، په شریعت کې تر ټولو لوی حکم کوم یو دی؟» (٣٧) عیسی ځواب ورکړ: «د خپل څښتن
خدای سره د زړه له کومې، په ټول روح او په ټول عقل سره مینه کوی. (٣٨) دا تر ټولو لوی او
لومړنی حکم دی. (٣٩) دوهم حکم هم د لومړني حکم په شان مهم دی چې د خپل گاونډي سره د
خپل ځان په شان مینه کوی. (٤٠) ټول تورات او د پیغمبرانو لیکنې په دې دواړو حکمونو باندې
ولاړ دی.»

مسیح د چا زوی دی؟

(مرقوس ۱۲: ۳۵-۳۷ او لوقا ۲۰: ۴۱-۴۴)

٤١ ٤١ عیسی د هغو فریسیانو څخه چې هلته سره راټول شوي وو پوښتنه وکړه: (٤٢) «تاسو د مسیح
په هکله څه فکر کوئ؟ هغه د چا زوی دی؟» هغوی ځواب ورکړ: «د داود زوی.» (٤٣) عیسی
پوښتنه وکړه: «نو بیا څنګه داود د خدای د روح په قدرت هغه ته بادار وایي؟ ځکه چې داود وایي:

(٤٤) څښتن زما بادار ته وویل:

”زما بني لاس ته کښېنه

ترڅو ستا دښمنان کړم ستا تر پښو لاندې.“

٤٥ ٤٥ نو دا چې داود مسیح ته بادار وایي، بیا څنګه کېدای شي چې مسیح د داود زوی وي؟»

٤٦ ٤٦ هېچا د هغه په ځواب کې څه ونه شو ویلی او د هماغې ورځې نه وروسته هېچا دا جرات ونه
کړ چې د هغه څخه نورې پوښتنې وکړي.

عیسی په مذهبي مشرانو نیوکه کوي

(مرقوس ۱۲: ۳۸ - ۳۹ او لوقا ۱۱: ۴۳ - ۴۶، ۲۰: ۴۵ - ۴۶)

۲۳ (۱) بیا عیسی خلکو او خپلو شاگردانو ته وویل: (۲) «د شریعت عالمان او فریسیان د موسی په چوکۍ ناست دي، (۳) هغوی چې هرڅه درته وایي تاسو یې ومنئ او عمل ورباندې وکړئ، خو د هغوی په شان کارونه مه کوئ، ځکه دوی چې څه وایي عمل ورباندې نه کوي. (۴) هغوی درانه پنډونه تړي او د خلکو په اوږو یې باروي، خو خپله نه غواړي چې گوتې هم ورته وروړي چې د پنډ په وړلو کې ورسره مرسته وکړي. (۵) کوم کارونه چې هغوی یې کوي هغه د دې دپاره کوي چې خلک یې وویني، هغوی لوی لوی تعویذونه جوړوي او په خپل تندي او مټ باندې یې تړي او داسې چینې اغوندي چې اوږده ځونډي لري. (۶) هغوی دا خوبنوي چې په مېلمستیاوو کې په ډېرو بنو ځایونو کې کښېني او په کنیسو کې مخکې ځایونه ونیسي، (۷) او خلک ورته په بازارونو کې سلام واچوي او «استاذ، استاذ» ورته ووايي. (۸) خو تاسو ته باید «استاذ» ونه ویل شي، ځکه چې تاسو یوازې یو استاذ لرئ او تاسو ټول سره ورونه یئ. (۹) په دې نړۍ کې هېچا ته «پلار» مه وایئ، ځکه چې تاسو یوازې یو پلار لرئ چې هغه په اسمان کې دی. (۱۰) نه دې څوک درته «لارښوونکی» ووايي، ځکه چې تاسو یوازې یو لارښوونکی لرئ چې هغه مسیح دی. (۱۱) په تاسو کې هغه څوک د ټولو نه لوی دی چې ستاسو خدمتگار وي. (۱۲) ځکه هرڅوک چې خپل ځان لوی گڼي هغه به عاجز شي او هرڅوک چې خپل ځان عاجز کړي هغه به سرلوری شي.»

د مذهبي مشرانو مناققت

(مرقوس ۱۲: ۴۰ او لوقا ۱۱: ۳۹ - ۴۲، ۱۱: ۴۴، ۱۱: ۵۲، ۲۰: ۴۷)

(۱۳) عیسی زیاته کړه: «ای مناققانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي، ځکه چې تاسو د اسماني پاچاهۍ دروازې د خلکو دپاره بندوئ، نه تاسو ورننوځئ او نه نور خلک پرېږدئ چې ورننوځي. [(۱۴) ای مناققانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي، ځکه چې تاسو د کونډو مالونه خورئ، خو د ځان ښودنې دپاره اوږدې اوږدې دعاگانې کوئ، خو خدای به تاسو ته د نورو څخه سخته سزا درکړي.] (۱۵) ای مناققانو د شریعت عالمانو او

فريسيانو! ستاسو په حال دې افسوس وي، ځكه چې تاسو په وچه او دريابونو گرځئ چې كوم څوك خپل دين ته راواړوئ او كله چې ستاسو دين قبول كړي نو هغه ستاسو څخه دوه چنده د دوزخ د سزا وړ شي.

١٦ افسوس دې وي په تاسو باندې اى د ړندو لارښوونكو! تاسو وايئ: «كه چېرې څوك د خداى د كور په نوم قسم وخورى، نو هېڅ خبره نه ده، خو كه څوك د خداى د كور په سرو زرو قسم وخورى نو هغه مجبور دى چې په خپل قسم ولاړ اوسي.» ١٧ اى كم عقلو ړندو! كوم يو يې مهم دى، سره زړيا د خداى كور چې سره زر پاك او سپېڅلي كوي؟ ١٨ همدارنگه تاسو وايئ: «كه چېرې څوك د قربانى د ځاى په نوم قسم وخورى نو هېڅ خبره نه ده، خو كه څوك د قربانى د ځاى په نذرانې قسم وخورى نو هغه مجبور دى چې په خپل قسم ولاړ اوسي.» ١٩ اى ړندو خلكو! كوم يو يې مهم دى، نذرانه يا د قربانى ځاى چې هغه نذرانه پاك او سپېڅلي كوي؟ ٢٠ نو څوك چې د قربانى په ځاى قسم خوري، هغه د قربانى په ځاى او په كومو سوغاتونو چې خلكو هلته ايښي دي قسم خوري، ٢١ او څوك چې د خداى د كور په نوم قسم خوري، نو د خداى په كور او خداى باندې چې په هغه كې اوسېږي قسم خوري. ٢٢ څوك چې په اسمان باندې قسم خوري، نو هغه د خداى په تخت او هغه چا باندې قسم خوري چې په هغه تخت باندې كښېښي.

٢٣ اى منافقانو د شريعت عالمانو او فريسيانو! ستاسو په حال دې افسوس وي، ځكه چې تاسو د وېلني، شبت او زنكي لسمه برخه وركوئ، خو د شريعت ډېر مهم حكمونه لكه عدالت، رحم او وفاداري مو پرېښي دي. تاسو بايد په دې ټولو باندې عمل كولاي او هغه نور مو هم له پامه نه غورځولئ. ٢٤ اى ړندو لارښوونكو! تاسو ماشى د اوبو څخه لېرې كوئ، خو اوبن لوار تېروئ.

٢٥ اى منافقانو د شريعت عالمانو او فريسيانو! افسوس دې وي ستاسو په حال باندې، ځكه چې تاسو د خپلو پيالو او قابونو باندېنې برخې پاكوئ خو دننه يې د هغو شيانو څخه ډك دي چې په حرص او ځان غوښتنې مو گټلي دي. ٢٦ اى ړندو فريسيانو! لومړى د پيالو او قابونو دننې برخه پاكه كړئ نو باندېنې برخه به يې هم پاكه شي.

٢٧ اى منافقانو د شريعت عالمانو او فريسيانو! افسوس دې وي ستاسو په حال باندې، ځكه چې

تاسو د هغو قبرونو په شان یې چې په چونه باندې سپین شوي وي چې په ظاهره ښکلي ښکاري، خو دننه د مړو د هډوکو او هر ډول ناپاکيو څخه ډک وي. (۲۸) نو په همدې ډول تاسو هم په ښکاره ښک خلك ښکاري، خو دننه د منافقت او بديو څخه ډک یې.»

عیسی د مذهبي مشرانو د سزا پېشگويي کوي

(لوقا ۱۱: ۴۷-۵۱)

(۲۹) عیسی زیاته کړه: «ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! افسوس دې وي ستاسو په حال، ځکه چې تاسو د پیغمبرانو زیارتونه جوړوئ او د نېکو خلکو قبرونه ښکلي کوئ» (۳۰) او وایې: «که چېرې مونږ د خپلو نیکونو په زمانه کې ژوندي وای نو د هغوی سره به د پیغمبرانو په قتل کې شریک شوي نه وای.» (۳۱) نو تاسو په خپلو ځانونو باندې شاهدي ورکوئ چې تاسو د هغو خلکو اولاده یې چې پیغمبران یې قتل کړي دي. (۳۲) نو لاړ شئ او هغه کارونه چې ستاسو نیکونو پیل کړي وو، سرته ورسوئ. (۳۳) ای مارانو او د مارانو بچیانو! تاسو به د دوزخ له سزا څخه څنګه خلاص شئ؟ (۳۴) نو له دې امله زه تاسو ته پیغمبران، هوښیار خلک او د شریعت عالمان درلېرم، خو ځینې به تاسو مړه کړئ، ځینې به په صلیب راځوړند کړئ او ځینې به په کنیسو کې په دورو ووهئ او ښار په ښار به ورپسې گرځئ. (۳۵) نو له دې امله د ټولو نېکو خلکو وینې چې په ځمکه تویېږي، خون به یې ستاسو په غاړه وي، د بې گناه هاییل څخه نیولې د برخیا د زوی زکریا پورې چې هغه مو د خدای د کور او قربانۍ د ځای ترمنځ وواژه. (۳۶) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې د دې ټولو کارونو سزا به د دې زمانې خلکو ته ورکول کیږي.»

د اورشلیم سره د عیسی مینه

(لوقا ۱۳: ۳۴-۳۵)

(۳۷) عیسی زیاته کړه: «ای اورشلیمه، ای اورشلیمه! ای هغه ښاره چې پیغمبران وژني او کوم کسان چې د خدای له خوا درلېږل کیږي هغه سنگساروي! ما خو خو ځلې وغوښتل چې ستا خلک داسې سره راټول کړم لکه څنګه چې چرګه خپل بچي د خپلو وزرونو لاندې سره راټولوي، خو تا ونه غوښتل. (۳۸) گوره، ستاسو کور تاسو ته خالي پرېښودل کیږي. (۳۹) ځکه چې زه تاسو ته وایم چې

بيا به هېڅکله ما ونه وينئ ترڅو دا ونه وايئ: «مبارک دی هغه څوک چې د خښتن په نوم راځي.»»

د خدای د کور د وړاندېلو پېشگويي

(مرقوس ۱۳: ۱-۲ او لوقا ۲۱: ۵-۶)

۲۴ ځکه چې عیسی د خدای د کور څخه روان شو نو شاگردان یې ورته راغلل چې د هغه پام د خدای د کور ودانۍ ته راواړوي. (۲) خو هغه وویل: «ایا دا ټولې ودانۍ وينئ؟ په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې دلته به یوه تېره هم په بله تېره پاتې نه شي او ټولې به راوړېږي.»

د اخري زمانې نښې

(مرقوس ۱۳: ۳-۱۳ او لوقا ۲۱: ۷-۱۹)

(۳) عیسی د زيتون په غره کې ناست ؤ چې شاگردان یې ورته راغلل او په پټه یې ورته وویل: «مونږ ته ووايه چې دا هرڅه به کله وشي؟ او ستا د راتگ او اخري زمانې نښه به کومه وي؟» (۴) عیسی ځواب ورکړ: «پام کوئ چې څوک مو بې لارې نه کړي. (۵) ځکه چې ډېر به زما په نوم راشي او وايي به چې زه مسیح یم او ډېر خلک به یې لارې کړي. (۶) تاسو به د جگړې غږ د نژدې نه او د لېرې نه د جنگ اوازې اورئ، خو گورئ چې وارخطا نه شی، ځکه چې دا شيان به خامخا پېښېږي، خو دا د دې معنی نه لري چې اخري وخت رارسېدلی دی. (۷) یو قوم به د بل قوم سره جنگېږي او یوه پاچاهي به د بلې پاچاهۍ سره جنگېږي او د نړۍ په ډېرو ځایونو کې به قحطي او زلزلې راشي. (۸) خو دا ټول به د لنگون د دردونو د شروع کېدلو په شان وي.»

(۹) کله چې دا هرڅه پېښ شول نو تاسو به ونيول شی او وبه ځورول شی او بیا به ووژل شی او زما د نوم په خاطر به د ټولو قومونو خلک ستاسو څخه کرکه کوي. (۱۰) نو بیا به ډېر خپل ایمان له لاسه ورکړي او یو د بل سره به خیانت کوي او یو د بل څخه به کرکه کوي. (۱۱) ډېر جعلی پیغمبران به راپیدا شي او ډېر خلک به یې لارې کړي. (۱۲) بدکاري به دومره زیاته شي چې د خلکو مینه به یو د بله سره ورکه شي. (۱۳) خو څوک چې تر اخره پورې تینگ پاتې شي هغه به خلاصون ومومي. (۱۴) او د اسماني پاچاهۍ زېږی به په ټوله نړۍ کې خپور شي ترڅو د ټولو قومونو دپاره

شاهدي اوسي او بيا به نړۍ ختمه شي.

د اخري زمانې هيبتناکه وېره

(مرقوس ۱۳: ۱۴-۲۳ او لوقا ۲۱: ۲۰-۲۴)

۱۵ نو کله چې تاسو هغه نجس شی چې د بربادۍ سبب گرځي او سپېڅلی ځای ناپاکه کوي او دانیال نبي د هغو په هکله خبرې کړي دي، ووينئ (لوستونکي دې پوه شي چې د دې معنی څه ده) ۱۶ نو څوک چې په يهوديې کې وي هغه دې غرونو ته وتبتي. ۱۷ که څوک د بام په سر وي نو هغه دې د کور د سامان د وړلو دپاره نه رابنکته کېږي. ۱۸ که څوک په پټي کې وي هغه دې د خپلې چينې پسې بېرته کور ته نه ورځي. ۱۹ افسوس د هغو بڼځو په حال چې په هغو ورځو کې اميدواري وي او هغو ميندو په حال چې خپلو ماشومانو ته شيدې ورکوي. ۲۰ دعا کوئ چې ستاسو تبنته په ژمي کې او يا د سبت په ورځ نه وي. ۲۱ ځکه چې په هغه وخت کې به داسې سخت مصيبت رامنځته شي چې د نړۍ له پيل څخه تر اوسه پورې نه دی راغلی او نه به بيا راشي. ۲۲ که چېرې خدای هغه ورځې لنډې کړې نه وای نو هېڅوک به ژوندی پاتې شوی نه وای، خو خدای به د خپلو غوره شويو خلکو په خاطر هغه ورځې لنډې کړي. ۲۳ که په هغه وخت کې څوک تاسو ته ووايي: «وگورئ، مسيح دلته دی يا هلته دی»، نو باور ورباندې مه کوئ. ۲۴ ځکه چې داسې کسان به پيدا شي چې په دروغو به دعوه کوي چې مسيح او پيغمبران دي او لويې معجزې به وښايي او حيرانوونکي کارونه به کوي، د دې دپاره که ممکن وي نو د خدای غوره شوي خلک به هم بې لارې کړي. ۲۵ نو پام کوئ، تاسو مې له مخکې نه خبر کړئ. ۲۶ نو که چېرې څوک تاسو ته ووايي چې مسيح په دنبنته کې دی، نو هلته مه ځئ او يا درته ووايي چې هغه په يو پټ ځای کې دی نو باور ورباندې مه کوئ. ۲۷ ځکه لکه څنگه چې برېښنا له ختيځې خوا راځي نو رڼا يې تر لوېديځه پورې ځلېږي نو د انسان د زوی راتگ به هم همداسې وي. ۲۸ چېرته چې مرداره وي هلته تپوسان راټولېږي.

د انسان د زوی راتلل

(مرقوس ۱۳: ۲۴-۲۷ او لوقا ۲۱: ۲۵-۲۸)

۲۹ څنگه چې د مصيبت هغه ورځې تېرې شي، نو سمدلاسه به لمر تياره شي او سپوږمۍ به نوره رڼا نه ورکوي، ستوري به د اسمان څخه راولوېږي او اسماني موجودات به ولړزېږي. ۳۰ هغه وخت به په اسمان کې د انسان د زوی د راتللو نښې رابنکاره شي او د نړۍ ټول قومونه به ویر کوي او هغوی به وويني چې د انسان زوی به د قدرت او زيات جلال سره د اسمان په ورېځو کې راروان وي. ۳۱ هغه به خپلې فرښتې چې په لوړ اواز سره به سرنۍ وهي راولوېږي او هغوی به د نړۍ د يو سر نه تر بله سره پورې خپل غوره شوي خلک راتپول کړي.

د انځر د ونې څخه عبرت اخيستل

(مرقوس ۱۳: ۲۸-۳۱ او لوقا ۲۱: ۲۹-۳۳)

۳۲ د انځر د ونې څخه عبرت واخلي. کله چې د هغې څانگې غوتۍ ونيسي او پانې وکړي، نو تاسو پوهېږئ چې اوږی رانژدې دی. ۳۳ نو په همدې ډول کله چې تاسو دا ټول شيان ووينئ نو يوه شی چې هغه وخت نژدې دی بلکې رارسېدلی دی. ۳۴ په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې دا نسل به تر هغې پورې له منځه لاړ نه شي ترڅو دا ټولې پېښې رامنځته شوې نه وي. ۳۵ ځمکه او اسمان به له منځه لاړ شي، خو زما خبرې به هېڅکله له منځه لاړې نه شي.

د انسان د زوی د راتگ وخت

(مرقوس ۱۳: ۳۲-۳۷ او لوقا ۱۷: ۲۶-۳۰، ۱۷: ۳۴-۳۶)

۳۶ خو د هغې ورځې او هغه ساعت نه هېڅوک خبر نه دي، نه د اسمان فرښتې او نه زوی، خو يوازې پلار پرې خبر دی. ۳۷ لکه څنگه چې د نوح په زمانه کې شوي وو نو همداسې به د انسان د زوی د راتگ په وخت کې وشي. ۳۸ د سېلاب د راتللو څخه مخکې تر هغې ورځې پورې چې نوح کشتۍ ته ننوت، نو خلکو به خوړل او څښل او وادونه به يې کول. ۳۹ دوی تر هغه وخته نه پوهېدل چې څه به کيږي، ترڅو سېلاب راغی او هغوی ټول يې له منځه يووړل. نو د انسان د زوی راتگ به هم همداسې وي. ۴۰ نو په هغه وخت کې که چېرې دوه کسان په پټي کې وي، نو يو به يې بوتل شي او بل به پرېښودل شي. ۴۱ او د دوو ښځو څخه چې يوځای سره ميچن کوي يوه به يې بوتل شي او بله به پرېښودل شي. ۴۲ نو بېداره اوسئ، ځکه چې تاسو نه پوهېږئ چې ستاسو

څښتن به په کومه ورځ راځي. (۴۳) خو په دې پوه شئ، که چېرې د کور خاوند په دې پوهېدلی چې غل د شېبې په کوم وخت کې راځي، نو هغه به وینې پاتې شوی وای او غل به یې نه پرېښود چې کور ته یې ورننوځي. (۴۴) نو تاسو هم باید تیار اوسئ، ځکه چې د انسان زوی به په هغه وخت کې راشي چې ستاسو په خیال کې به هم نه وي.

وفادار او بې وفا نوکر

(لوقا ۱۲: ۴۱-۴۸)

(۴۵) هغه وفادار او هونبیار نوکر څوک دی چې بادار یې هغه د خپلې کورنۍ د نورو نوکرانو مشر ټاکلی وي ترڅو هغوی ته په خپل وخت پوډۍ ورکړي. (۴۶) بختور دی هغه نوکر چې بادار یې راشي او هغه په خپل کار کې بوخت وويني. (۴۷) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې بادار به هغه د خپل ټول مال او جايداد واک هغه ته وسپاري. (۴۸) خو که هغه نوکر خراب سړی وي نو د خپل ځان سره به ووايي چې د بادار راتگ به مې ډېر وخت ونيسي. (۴۹) او هغه به د نورو نوکرانو په وهلو ټکولو پيل وکړي او د شرابيانو سره به خوري او څښي، (۵۰) نو د هغه نوکر بادار به په هغه ورځ راشي چې نوکر به یې انتظار هم نه لري او په داسې وخت کې به راشي چې هغه به خبر هم نه وي. (۵۱) نو بادار به هغه ته سخته سزا ورکړي او هغه به د منافقانو سره يوځای واچوي چې هلته به خلک ژاړي او خپل غاښونه به چيچي.»

د لسو پېغلو مثال

۲۵ (۱) عیسی زیاته کړه: «په هغه وخت کې به اسماني پاچاهي د هغو لسو پېغلو په شان وي چې خپل څراغونه یې واخیستل او د زوم لیدلو ته لاړلې. (۲) په هغوی کې پنځه یې کم عقلي وې او پنځه یې هونبیارې وې. (۳) کم عقلو انجونو خپل څراغونه د ځان سره واخیستل خو تېل یې ورسره وانه خیستل. (۴) خو هونبیارو انجونو د خپلو څراغونو سره د تېلو نه ډک بوتلونه هم د ځان سره واخیستل. (۵) کله چې زوم د راتللو په وخت کې ځنډ شو، نو هغوی ټولو ته خوب ورغی او ویدې شوې.

٦ خو په نیمه شپه کې چیغې شوې: «وگورئ زوم راروان دی. راحئ چې مخې ته یې ورشو.»
 ٧ نو ټولې انجونې راپاخېدلې او خپل خراغونه یې تیار کړل. ٨ کم عقلو انجونو هونبیارو
 انجونو ته وویل: «د خپلو تېلو څخه مونږ ته لږ راکړئ، ځکه چې زمونږ خراغونه مړه کیږي.» ٩
 هونبیارو انجونو ورته ځواب ورکړ: «نه، زمونږ سره دومره تېل نشته چې د ټولو کار ورباندې وشي، دا
 به بڼه وي چې تاسو دوکان ته لاړې شئ او خپل ځان ته تېل واخلي.» ١٠ کله چې هغوی د تېلو
 اخیستلو پسې لاړلې، نو زوم راورسېد. هغه انجونې چې تیارې وې د هغه سره د واده مېلمستیا ته
 لاړلې او دروازې بندې شوې. ١١ وروسته بیا هغه نورې پنځه انجونې راغلې او چیغې یې کړې:
 «ای بناغلیه! ای بناغلیه! مونږ ته دروازه خلاصه کړه.» ١٢ زوم وویل: «په یقین سره زه تاسو ته
 وایم چې تاسو نه پېژنم.» ١٣ نو بېداره اوسئ، ځکه چې تاسو نه پوهېږئ چې د انسان زوی به په
 کومه ورځ او په کوم ساعت راحي.

د درې نوکرانو مثال

(لوقا ١٩: ١١-٢٧)

١٤ اسماني پاچاهي د هغه سړي په مثال ده چې غوښتل یې په سفر لاړ شي، نو خپل نوکران یې
 راوغوښتل او خپل مال او شتمني یې ورته وسپارله. ١٥ هر یو ته یې د هغوی د توان سره سم یو
 څه ورکړل. یو ته یې د سرو زرو پنځه کڅوړې ورکړې، بل ته یې دوه د سرو زرو کڅوړې او درېم ته
 یې د سرو زرو یوه کڅوړه ورکړه. بیا په سفر روان شو. ١٦ هغه نوکر چې د سرو زرو پنځه کڅوړې
 یې ورته ورکړې وې سمدلاسه لاړ او کار یې ورباندې پیل کړ او په هغو باندې یې نورې د سرو زرو
 پنځه کڅوړې وگټلې. ١٧ همدارنگه هغه نوکر چې د سرو زرو دوه کڅوړې یې درلودلې هغه
 ورباندې نورې د سرو زرو دوه کڅوړې وگټلې. ١٨ خو کوم نوکر ته چې د سرو زرو یوه کڅوړه
 ورکړل شوې وه، هغه لاړ او ځمکه یې وکیندله او د خپل بادار پیسې یې په کې ښخې کړلې.

١٩ ډېر وخت وروسته د هغو نوکرانو بادار راغی او د هغوی څخه یې حساب وغوښت. ٢٠ کوم
 نوکر ته چې د سرو زرو پنځه کڅوړې ورکړل شوې وې راغی او نورې د سرو زرو پنځه کڅوړې یې
 د ځان سره راوړلې او ویې ویل: «باداره، تا ماته د سرو زرو پنځه کڅوړې راکړې وې، اوس گورئ!
 ما ورباندې پنځه نورې کڅوړې وگټلې.» ٢١ بادار یې ورته وویل: «شاباس، زما نېک او وفادار

نوکره! تا په لږ شي کې خپل اعتبار ثابت کړ. نو زه به تاته نور ډېر کارونه دروسپارم. راشه او د خپل بادار په خوشحالی کې شریک شه. ﴿٢٢﴾ بیا هغه نوکر چې دوه کڅوړې سره زر ورته ورکړل شوي وو راغی او ویې ویل: «باداره! تا ماته دوه کڅوړې راکړې وې، اوس گورئ! ما ورباندې دوه نورې هم وگتلي. ﴿٢٣﴾ بادار یې ورته وویل: «شاباس، ای نېک او وفاداره نوکره! تا په لږ شي کې خپل اعتبار ثابت کړ، نو زه به تاته نور ډېر کارونه دروسپارم. راشه او د خپل بادار په خوشحالی کې شریک شه. ﴿٢٤﴾ بیا هغه نوکر چې یوه کڅوړه ورته ورکړل شوې وه راغی او ویې ویل: «باداره! زه پوهېدم چې ته یو سخت سړی یې، ته هغه فصل ربې چې کرلی دې نه دی او د هغه ځای حاصل راتولوې چې تخم دې په کې نه دی شیندلی. ﴿٢٥﴾ نو زه ووېرېدم او لایم او ستا سره زر مې په ځمکه کې ښخ کړل. هغه دا دي، بېرته یې واخله. ﴿٢٦﴾ خو بادار یې ورته په ځواب کې وویل: «ای بېکاره او لټ نوکره! کله چې تاته معلومه وه چې زه هغه فصل ربېم چې کرلی مې نه دی او له هغه ځای څخه حاصل راتولوم چې تخم مې په کې نه دی شیندلی، ﴿٢٧﴾ نو تا باید زما پیسې صرافانو ته ورکړې وای او کله چې زه بېرته راغلی وم نو هغه به مې بېرته د سود سره اخیستې وای. ﴿٢٨﴾ د هغه څخه هغه د سرو زرو کڅوړه واخلي او هغه چاته یې ورکړې چې لس کڅوړې ورسره دي. ﴿٢٩﴾ ځکه د چا سره چې څه وي هغه ته به نور هم ورکړل شي، ترڅو د هغه سره نورې هم زیاتې شي. خو د چا سره چې څه نه وي نو څه چې ورسره وي هغه به هم ترې واخیستل شي. ﴿٣٠﴾ دا بېکاره نوکر دباندي تیارې ته وغورځوي یعنې هغه ځای ته چې هلته به خلک ژاړي او خپل غاښونه به چیچي.»

د قیامت په ورځ د خلکو د عملونو قضاوت

﴿٣١﴾ کله چې د انسان زوی د خپل جلال سره د ټولو فرښتو سره راشي نو بیا به هغه په خپل شاهانه تخت باندې کښېني، ﴿٣٢﴾ او د ټولو قومونو خلک به د هغه په حضور کې راتول شي او هغه به هغوی داسې یو له بل نه بېل کړي لکه څنگه چې شپانه پسونه له وزو نه بېلوي. ﴿٣٣﴾ نو په دې ډول به هغه نېک خلک خپل ښي لاس ته او بد خلک خپل چپ لاس ته ځای په ځای کړي. ﴿٣٤﴾ بیا به پاچا هغو خلکو ته چې د هغه ښي لاس ته دي ووايي چې ای هغو خلکو چې زما د پلار له خوا درته برکت درکړل شوی دی، راشئ او د هغې پاچاهۍ وارثان شئ چې د نړۍ د پیدایښت راهیسې ستاسو

دپاره تياره شوې وه. (۳۵) ځكه كله چې زه وږى وم نو تاسو راته خواړه راكړل، كله چې تږى وم نو اوبه مو راته راكړې، كله چې مسافر وم نو تاسو خپل كور ته بوتلم، (۳۶) كله چې زه لوخ وم نو كالي مو راته راكړل او كله چې ناروغه وم نو تاسو راباندې پام كاوه او كله چې زه بندي وم نو تاسو زما ليدلو ته راغلي وئ. (۳۷) بيا به نېكان خلك ورته په ځواب كې ووايي: «څښتنه! ته مونږ كله وږى ليدلى يې او موږ كړى مو يې او يا تږى وې او مونږ درته اوبه دركړې وي؟» (۳۸) كله مونږ ليدلى چې ته مسافر وې او كور ته مو بېولى يې او يا لوخ وې او مونږ درته كالي دركړي دي؟ (۳۹) يا مونږ كله ته ناروغه يا بندي ليدلى يې او ليدلو ته دې راغلي يو؟» (۴۰) پاچا به ورته ځواب وركړي: «په يقين سره زه تاسو ته دا وايم چې تاسو زما د دې پيروانو څخه چې عادي خلك دي، د كوم يو سره هم څه كړي دي، هغه مو زما سره كړي دي.»

(۴۱) بيا به هغو خلكو ته چې د هغه چپ لاس ته دي ووايي: «اى لعنتيانو! زما څخه لېرې شئ او هغه تلپاتې اور ته لاړ شئ چې د شيطان او د هغه د پيروانو دپاره تيار شوى دى. (۴۲) ځكه كله چې زه وږى وم تاسو راته خواړه رانه كړل، كله چې تږى وم نو اوبه مو راته رانه كړې، (۴۳) كله چې مسافر وم نو تاسو خپل كور ته راونه بللم، كله چې لوخ وم نو تاسو راته كالي رانه كړل او كله چې زه ناروغه او بندي وم نو تاسو مې ليدلو ته راغلي.» (۴۴) هغوى به هم په ځواب كې ووايي: «څښتنه! ته مونږ كله وږى، تږى، مسافر، لوخ، ناروغه يا بندي ليدلى يې او مرسته مو درسه نه ده كړې؟» (۴۵) بيا به هغه ځواب وركړي: «په يقين سره زه تاسو ته دا وايم كله چې تاسو زما د پيروانو سره كه څه هم هغوى عادي خلك دي، د يوه سره هم مرسته نه ده كړې نو تاسو زما سره مرسته نه ده كړې.» (۴۶) او هغوى به هغه ځاى ته لېرې وشړل شي چې هلته به هغوى ته د تل دپاره سزا وركول كېږي، خو نېكان خلك به تلپاتې ژوندون ومومي.»

د عيسى په ضد دسيسه

(مرقوس ۱۴: ۱-۲ او لوقا ۲۲: ۱-۲ او يوحنا ۱۱: ۴۵-۵۳)

۲۶ (۱) كله چې عيسى خپلې خبرې خلاصې كړې نو خپلو شاگردانو ته يې وويل: (۲) «لكه څنگه چې تاسو خبر يئ چې دوه ورځې وروسته به د فسحې اختر وي او د انسان زوى به دنېمانو

ته په لاس ورکړل شي چې په صليب باندې وځړول شي.» (٣) په همدې وخت کې مشران کاهنان او د قوم مشران د لوی کاهن قیافا په کور کې سره راټول شول (٤) او هغوی یوه دسیسه جوړه کړه چې عیسی په یو چل راوینسي او ویې وژني. (٥) خو هغوی وویل: «دا کار باید د اختر په ورځو کې ونه شي، هسې نه چې د خلکو په منځ کې شور او غوغا جوړه شي.»

د عیسی په سر باندې عطر اچول

(مرقوس ١٤: ٣-٩ او یوحنا ١٢: ١-٨)

(٦) کله چې عیسی په بیت عنیا کې د شمعون کور ته لاړ چې مخکې د جذام په ناروغي اخته ؤ، (٧) یوه ښځه چې د قیمتي عطرو اڅخه ډک د مرمرو بوتل ورسره ؤ راغله او په داسې حال کې چې عیسی ډوډۍ ته ناست ؤ هغه عطر یې د هغه په سر باندې واچول. (٨) کله چې شاگردانو دا ولیدل نو خفه شول او ویې ویل: «دا عطر ولې بېځایه مصرف شول؟» (٩) کېدای شول چې هغه په لوړه بیه خرڅ شوي وای او پیسې یې غریبانو ته ورکړل شوې وای.» (١٠) عیسی پوه شو چې هغوی څه وویل او هغوی ته یې وویل: «تاسو ولې هغه ښځه تنگوي؟ هغې زما سره ښه کار کړی دی. (١١) غریبان به تل ستاسو سره وي، خو زه به تل تاسو سره نه يم. (١٢) هغې چې دا عطر زما په بدن باندې واچول نو زه یې ښخولو ته تیار کړم. (١٣) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې د نړۍ په هرځای کې چې دا زېری ورکول کېږي نو دې ښځې چې څه کړي دي خلک به هغه یادوي.»

یهودا اسخريوتي دې ته راضي کېږي چې د عیسی سره خیانت کوي

(مرقوس ١٤: ١٠-١١ او لوقا ٢٢: ٣-٦)

(١٤) بیا یهودا اسخريوتي چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ مشرانو کاهنانو ته ورغی (١٥) او پوښتنه یې وکړه: «که زه عیسی تاسو ته دروسپارم نو ماته به څه راکړی؟» نو هغوی ورته د سپینو زرو دېرش سکې ورکړې. (١٦) د هماغه وخت نه هغه په دې لټه کې ؤ چې یوه موقع پیدا کړي او عیسی هغوی ته په لاس ورکړي.

عیسی د خپلو شاگردانو سره د فسحې د اختر ډوډۍ خوري

(مرقوس ۱۴: ۱۲-۲۱ او لوقا ۲۲: ۱۷-۲۲، ۲۲: ۲۱-۲۳ او یوحنا ۱۳: ۲۱-۳۰)

۱۷ د فطیرې ډوډۍ د اختر په لومړۍ ورځ شاگردان عیسی ته راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «په کوم ځای کې غواړې چې د فسحې ډوډۍ درته تیاره کړو؟» ۱۸ هغه وویل: «په ښار کې فلاني سړي ته ورشئ او ورته ووايئ: استاذ وايي چې زما ټاکل شوی وخت رانژدې شوی دی، زه به د فسحې اختر د خپلو شاگردانو سره ستا په کور کې ولمانځم.» ۱۹ نو څنگه چې عیسی ورته ویلي وو شاگردانو هماغسې وکړل او د فسحې ډوډۍ یې تیاره کړه.

۲۰ کله چې ماښام شو نو عیسی د خپلو دولسو شاگردانو سره دسترخوان ته کښېناست. ۲۱ د ډوډۍ په وخت کې عیسی وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې په تاسو کې به یو کس زما سره خیانت وکړي.» ۲۲ شاگردان ډېر غمجن شول او هر یو د عیسی نه پوښتنه کوله: «استاذ! ایا هغه زه یم؟» ۲۳ عیسی ځواب ورکړ: «چا چې زما سره په دې کاسه کې لاس ښکته کړ هغه به زما سره خیانت کوي.» ۲۴ لکه څنگه چې د هغه په هکله د خدای په کلام کې لیکل شوي دي، د انسان زوی باید مړ شي خو افسوس د هغه چا په حال چې د انسان د زوی سره خیانت کوي. د هغه سړي دپاره به دا ښه وای چې هېڅ پیدا شوی نه وای.» ۲۵ بیا یهودا خاین وویل: «استاذ! ایا هغه زه یم؟» عیسی په ځواب کې وویل: «تا په خپله وویل.»

د څښتن غوره ماښامی

(مرقوس ۱۴: ۲۲-۲۶ او لوقا ۲۲: ۱۴-۲۰ او لومړی قرنټیان ۱۱: ۲۳-۲۵)

۲۶ د ډوډۍ خوړلو په وخت کې عیسی یوه ډوډۍ راواخیستله، شکر یې پرې وویست او هغه یې ماته کړه او شاگردانو ته یې ورکړه او ویې ویل: «دا واخلي او ویې خورئ، دا زما بدن دی.» ۲۷ بیا هغه پیاله راواخیستله، د خدای شکر یې وویست او شاگردانو ته یې ورکړه او ویې ویل: «تاسو ټول دا وڅښئ.» ۲۸ دا زما وینه ده چې د ډېرو خلکو د گناهونو د څښتنې دپاره تویبېږي. دا د خلکو سره د خدای د لوظ ښه ده. ۲۹ زه تاسو ته وایم چې زه به بیا تر هغې ورځې پورې دا د انګورو شربت ونه څښم ترڅو د خپل پلار په پاچاهۍ کې یې ستاسو سره بیا ونه څښم.»

٣٠) بيا د يوې روحاني سندرې د ويلو څخه وروسته د زيتون غره ته لاړل.

د پطروس د انکار په هکله د عیسی پېشگويي

(مرقوس ١٤: ٢٧-٣١ او لوقا ٢٢: ٣١-٣٤ او يوحنا ١٣: ٣٦-٣٨)

٣١) بيا عیسی خپلو شاگردانو ته وويل: «همدا نن شپه به تاسو ټول ما به پرېږدئ، ځکه چې د

خدای په کلام کې ليکل شوي دي:

زه به شپون ووهم او د رمې پسونه به خواره واره شي.

٣٢) خو کله چې بيا راژوندی شم نو ستاسو نه مخکې به جليل ته لاړ شم.» ٣٣) پطروس په

ځواب کې وويل: «که ټول تا پرېږدي، خو زه به دې هېڅکله پرې نږدم.» ٣٤) عیسی ورته وويل:

«په يقين سره زه تاته دا وایم چې همدا نن شپه به د چرگ د اذان نه مخکې درې ځلې ووايې چې ما

نه پېژني.» ٣٥) پطروس ورته وويل: «که زه تا سره مړ هم شم خو هېڅکله به ونه وایم چې تا نه

پېژنم.» او نورو ټولو شاگردانو هم همداسې وويل.

عیسی په جتسیماني کې دعا کوي

(مرقوس ١٤: ٣٢-٤٢ او لوقا ٢٢: ٣٩-٤٦)

٣٦) بيا عیسی د خپلو شاگردانو سره د جتسیماني په نوم يو ځای ته ورسېده او شاگردانو ته يې

وويل: «ترڅو پورې چې زه هلته ځم او دعا کوم، تاسو دلته کښېنئ.» ٣٧) هغه د پطروس او د

زبدي دوه زامن د ځان سره بوتلل. هغه ډېر غمجن شو او زړه يې خفه شو. ٣٨) او هغوی ته يې

وويل: «زما زړه له غمه چوي او مرگ ته نژدې يم. تاسو دلته پاتې شئ او زما سره بېداره اوسئ.»

٣٩) هغه لږ لېرې لاړ، په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او دا دعا يې وکړه: «زما پلاره، که چېرې

کېدای شي نو دا د مصیبت پياله زما څخه لېرې کړه! خو زما رضا نه بلکې ستا رضا دې پوره شي.»

٤٠) بيا هغه بېرته شاگردانو ته راغی او وېي ليدل چې هغوی ویده دي، نو پطروس ته يې وويل: «ايا

زما سره يو ساعت هم وينې نه شوی پاتې کېدلې؟» ٤١) بېداره اوسئ او دعا وکړئ چې وسوسه نه

شي. زړه غواړي خو بدن کمزوری دی.»

٤٢ عیسی یوځل بیا لار او دعا یې وکړه: «زما پلاره، که چیرې بله لاره نه وي بې له دې چې دا پیاله وخبښم نو ستا رضا دې پوره شي.» ٤٣ عیسی بیا راغی او ویې لیدل چې هغوی ویده دي او سترگې یې له خوبه ډکې وې.

٤٤ بیا عیسی هغوی پرېښودل او لار او د درېم ځل دپاره یې هماغه شان دعا وکړه. ٤٥ بیا هغه بېرته شاگردانو ته راغی او ورته ویې ویل: «تاسو لا ویده یئ او ارام کوئ؟ گورئ، هغه ساعت رارسېدلی چې د انسان زوی به گناهکارانو ته په لاس ورکول کیږي. ٤٦ پاڅېږئ، راځئ چې څو، هغه څوک چې غواړي زما سره خیانت وکړي، رارسېدلی دی.»

د عیسی سره خیانت کول او نیول

(مرقوس ١٤: ٤٣-٥٠ او لوقا ٢٢: ٤٧-٥٣ او یوحنا ١٨: ٣-١٢)

٤٧ عیسی لا خبرې کولې چې یهودا چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ د گن شمېر خلکو سره چې تورې او کوتکونه ورسره وو او د مشرانو کاهنانو او قومي مشرانو له خوا رالېږل شوي وو، راورسېد. ٤٨ هغه ځاین هغوی ته یوه نښه ورکړې وه او ورته ویلي یې وو: «څوک چې زه ښکل کړم نو دا هماغه سړی دی، هغه راوښیئ.» ٤٩ یهودا سمدلاسه عیسی ته ورغی او ورته ویې ویل: «سلام ای استاذه! او هغه یې ښکل کړ.» ٥٠ عیسی هغه ته وویل: «ای ملگریه! خپل کار دې زر وکړه.» بیا هغوی رامخکې شول، عیسی ته یې لاس وروچاوه او هغه یې ونيوه. ٥١ په دې وخت کې د عیسی په ملگرو کې یو کس خپله توره راوویستله او د لوی کاهن په نوکر یې گوزار وکړ او د هغه غوږ یې پرې کړ. ٥٢ عیسی هغه ته وویل: «خپله توره دې بېرته په خپل ځای کې کېږده، ځکه څوک چې د تورې څخه کار اخلي نو په توره وژل کیږي. ٥٣ ایا ته نه پوهېږې چې زه کولای شم د خپل پلار څخه مرسته وغواړم او هغه به سمدلاسه د فرښتو دولس لښکرې راولېږي؟ ٥٤ خو بیا به د خدای په کلام کې چې څه لیکل شوي دي هغه څنگه رښتیا کیږي چې وایي دا کار به خامخا کیږي؟»

٥٥) په هماغه وخت کې عیسی خلکو ته وویل: «ایا زه کوم داږه مار یم چې د تورو او کوتکونو سره زما د نیولو دپاره راغلي یی؟ زه به هره ورځ د خدای په کور کې کښېناستم او تعلیم به مې ورکاوه خو تاسو ونه نیولم؟» ٥٦) خو دا هرڅه ځکه وشول ترڅو هغه څه چې پیغمبرانو لیکلي دي پوره شي. «بیا ټولو شاگردانو هغه پرېښود او وتښتېدل.

عیسی د شورا په مخکې

(مرقوس ١٤: ٥٣-٦٥ او لوقا ٢٢: ٥٤-٥٥، ٢٢: ٦٣-٧١ او یوحنا ١٨: ١٣-١٤، ١٨: ١٩-٢٤)

٥٧) بیا هغو خلکو چې عیسی یې نیولی ؤ، هغه د لوی کاهن قیافا کور ته چې د شریعت عالمان او د قوم مشران هلته راټول شوي وو، بوتو. ٥٨) خو پطروس په یوې لېرې فاصله کې په عیسی پسې روان ؤ ترڅو د لوی کاهن د کور حوډلی ته ورسېده او دننه ورغی او د ساتونکو سره کښېناست ترڅو وویني چې اخر به څه کېږي. ٥٩) مشرانو کاهنانو او ټولې شورا هڅه کوله چې د عیسی په خلاف د دروغو کوم شاهد پیدا کړي، ترڅو هغه ووژل شي. ٦٠) سره له دې چې ډېر کسان راوړاندې شول او د دروغو شاهدي یې ورکړه خو هغوی ونه شو کولای چې کوم ثبوت پیدا کړي. په پای کې دوه تنه راوړاندې شول ٦١) او ویې ویل: «دې سړي ویلي دي چې زه کولای شم د خدای کور وران کړم او په درې ورځو کې یې بېرته آباد کړم.»

٦٢) لوی کاهن راپاڅېد او عیسی ته یې وویل: «ایا ته دې ټولو تورونو ته چې هغوی یې درباندي لگوي، ځواب نه ورکوې؟» ٦٣) خو عیسی غلی پاتې شو. بیا لوی کاهن وویل: «زه د ژوندي خدای په نوم تاته قسم درکوم، مونږ ته ووايه چې ته مسیح یې؟ ته د خدای زوی یې؟» ٦٤) عیسی ځواب ورکړ: «ته په خپله وایې. خو زه تاسو ټولو ته وایم چې د نن نه وروسته به تاسو وویني چې د انسان زوی به د مطلق قادر خدای ښي لاس ته ناست وي او د اسمان په ورېځو کې به راروان وي.» ٦٥) په دې خبره لوی کاهن خپل گږپوان وشلاوه او ویې ویل: «هغه کفر وایې. مونږ نورو شاهدانو ته څه اړتیا لرو؟ تاسو همدا اوس دا کفر واورېد. ٦٦) ستاسو پرېکړه څه ده؟» هغوی ځواب ورکړ: «هغه د مرگ لایق دی.» ٦٧) بیا هغوی د هغه په مخ لارې ورتو کړې او هغه یې په سوکانو وواهه او ځینو په څپرو وواهه ٦٨) او ویل یې: «ای مسیح! که ته پیغمبر یې نو ووايه چې چا ووھلې.»

پطروس د عیسی څخه انکار کوي

(مرقوس ۱۴: ۶۶-۷۲ او لوقا ۲۲: ۵۶-۶۲ او یوحنا ۱۸: ۱۵-۱۸، ۱۸: ۲۵-۲۷)

٦٩ په دې وخت کې پطروس دباندي په حوبلې کې ناست ؤ چې يوه وينځه ورغله او ورته ويې ويل: «ته هم د جليلي عیسی سره وي.» ٧٠ پطروس د ټولو په مخکې منکر شو او ويې ويل: «زه نه پوهېږم چې ته څه وايې.»

٧١ بيا کله چې پطروس د حوبلې د دروازې خواته لاړ نو هلته يوې بلې وينځې وليد او هلته چې کوم خلک وو ورته ويې ويل: «دا سړی د عیسی ناصري سره ؤ.» ٧٢ هغه يوځل بيا منکر شو او ويې ويل: «زه قسم خورم چې هغه سړی نه پېژنم.»

٧٣ لږه شېبه وروسته په هغه ځای کې ولاړ خلک پطروس ته راغلل او ورته ويې ويل: «بې له شکه چې ته هم د هغو خلکو څخه يې، ځکه چې ستا د لهجې څخه معلومېږي.» ٧٤ بيا پطروس وويل: «زه قسم خورم چې رښتيا وایم. که زه دروغ وایم نو په ما دې د خدای لعنت وي. زه هغه سړی نه پېژنم.» او سمدلاسه چرگ اذان وکړ. ٧٥ بيا پطروس ته د عیسی خبره ورياد شوه چې ويلي يې وو: «مخکې له دې چې چرگ اذان وکړي ته به درې ځلې ووايې چې ته ما نه پېژنې.» بيا هغه دباندي لاړ او په چيغو چيغو يې وژړل.

عیسی پيلاتوس ته وړل کيږي

(مرقوس ۱۵: ۱ او لوقا ۲۳: ۱-۲ او یوحنا ۱۸: ۲۸-۳۲)

٢٧ کله چې سهار شو نو ټولو مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو په خپل منځ کې مشوره وکړه چې عیسی څنگه ووژني. ٢٨ بيا يې هغه وتړلو او روان يې کړ او د روم والي پيلاتوس ته يې وسپاره.

د يهودا ځان وژنه

۳) کله چې يهودا خاين پوه شو چې په عیسی باندې د مرگ حکم وشو، نو د خپل کار څخه پنبېمانه شو او هغه د سپینو زرو دېرش سکې یې بېرته مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو ته راوړلې.

۴) او ویې ویل: «ما گناه کړې ده چې د یو بې گناه سړي سره مې خیانت وکړ او د هغه د مرگ سبب شوم.» خو هغوی وویل: «په مونږ یې څه؟ دا ستاسو کار دې.» ۵) يهودا هغه سکې د خدای په کور کې په ځمکه وغورځولې او دباندې ووت او خپل ځان یې په دار وځړاوه. ۶) خو مشرانو کاهنانو هغه پیسې راواخیستې او ویې ویل: «د خدای د کور په خزانه کې د دې پیسو اچول روانه دي، ځکه چې دا د انسان د ژوند بیه ده.» ۷) نو هغوی په خپلو کې مشوره وکړه او په هغو پیسو یې د کلال ځمکه واخیستله چې د نورو قومونو د خلکو دپاره په کې هدیره جوړه کړي. ۸) نو له دې امله هغه ځمکه تر نن ورځې پورې «د وینو د پټي» په نوم یادېږي.

۹) په دې ډول د ارمیا نبي هغه پېشگويي رېښتیا شوه چې وایي: «هغوی د سپینو زرو دېرش سکې یعنې د هغه د سر بیه چې د اسراییلو د قوم له خوا ټاکل شوې وه، واخیستلې ۱۰) او په هغو پیسو باندې یې د کلال ځمکه واخیستله، لکه څنگه چې څښتن ماته ویلي وو.»

پیلاتوس د عیسی څخه پوښتنې کوي

(مرقوس ۱۵: ۲-۵ او لوقا ۲۳: ۳-۵ او یوحنا ۱۸: ۳۳-۳۸)

۱۱) بیا یې عیسی پیلاتوس والي ته راوست او والي ترې پوښتنه وکړه: «ایا ته د یهودیانو پاچا یې؟» عیسی وویل: «ته په خپله وایې.» ۱۲) خو کله چې د مشرانو کاهنانو او قومي مشرانو له خوا په هغه تور ولگول شو نو هغه په ځواب کې هېڅ ونه ویل. ۱۳) بیا پیلاتوس هغه ته وویل: «هغوی چې ستا په خلاف کومه شاهدي ورکوي ته یې نه اوري؟» ۱۴) خو عیسی یوه خبره هم ونه کړه او والي ډېر حیران شو.

عیسی ته د مرگ سزا ورکول کېږي

(مرقوس ۱۵: ۶-۱۵ او لوقا ۲۳: ۱۳-۲۵ او یوحنا ۱۸: ۳۹-۱۹: ۱۶)

١٥) د اختر په ورځو کې دا رواج ؤ چې والي به يو بندي د خلکو په خونبه د زندان لڅخه ازاداوه.
١٦) په هغه وخت کې د باراباس په نامه يو بدنام سړی بندي ؤ. (١٧) کله چې خلک سره راټول شول نو پيلاتوس د هغوی نه پوښتنه وکړه: «تاسو څوک غواړئ چې درته يې ازاد کړم، باراباس يا عیسی چې مسیح ورته وايي؟» (١٨) ځکه چې هغه په دې پوهېده چې هغوی د بخيلی له مخې عیسی هغه ته په لاس ورکړی دی.

١٩) کله چې هغه د قضاوت په چوکۍ ناست ؤ نو ښځې يې ورته دا پيغام راولېږه: «د هغه بې گناه سړي سره کار مه لره، ځکه پروښانه شپه چې ما د هغه په هکله کوم خوب وليده نو د هغه له امله ټوله ورځ پرېشانه وم.» (٢٠) خو مشرانو کاهنانو او قومي مشرانو خلک دې ته هڅول چې د پيلاتوس څخه وغواړي چې باراباس ورته ازاد کړي او عیسی اعدام کړي. (٢١) والي يوځل بيا هغوی ته وويل: «په دې دواړو کې تاسو څوک غواړئ چې درته يې ازاد کړم؟» هغوی وويل: «باراباس.» (٢٢) پيلاتوس د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «نو بيا د عیسی سره چې د مسیح په نوم يادېږي څه وکړم؟» هغوی ټولو وويل: «هغه په صليب باندې ځورند کړه.» (٢٣) خو پيلاتوس وويل: «ولې؟ هغه څه جرم کړی دی؟» هغوی چيغې نورې هم زياتې کړې: «هغه په صليب باندې ځورند کړه.»

٢٤) خو کله چې پيلاتوس پوه شو چې هغه هېڅ نه شي کولای او کېدای شي چې شور او غوغا جوړه شي، نو اوبه يې راواخيستي او د خلکو په مخکې يې خپل لاسونه ووينځل او ويې ويل: «زه د دې سړي د مرگ مسوول نه يم، دا ستاسو کار دی.» (٢٥) ټولو خلکو ځواب ورکړ: «د دې سړي خون دې زمونږ او زمونږ د اولادونو په غاړه وي.» (٢٦) نو پيلاتوس باراباس د هغوی دپاره ازاد کړ او بيا يې حکم وکړ چې عیسی دې په دورو باندې ووهل شي او په صليب باندې دې ځورند کړای شي.

عسکر په عیسی باندې ملنډې وهي

(مرقوس ١٥: ١٦-٢٠ او يوحنا ١٩: ٢، ٣)

٢٧) بيا د پيلاتوس عسکرو عیسی د والي د مانې حوډلی ته بوتو او ټول کنډک يې ترې راچاپېر کړ.
٢٨) کالي يې ترې وويستل او سور رنگې چپنه يې ورته ورواغوستله. (٢٩) بيا يې د اغزيو څخه يو

تاج جوړ کړ او په سر يې ورته کېښود او په ښي لاس کې يې ورته يو لرگی ورکړ. بيا د هغه په مخکې په گونډو شول، ملنډې يې ورباندې وهلې او ويل يې: «ژوندی دې وي د يهوديانو پاچا.»

٣٠ په هغه يې لارې ورتو کړې او لرگی يې ترې واخيست او په سر يې پرې وواهه. ٣١ کله چې هغوی ملنډې وهل بس کړل نو چپنه يې ترې وويستله او خپل کالي يې ورته بېرته ورواغوستل. بيا يې هغه بوتو چې په صليب يې خورند کړي.

عيسى په صليب باندې مېخ کېږي

(مرقوس ١٥: ٢١-٣٢ او لوقا ٢٣: ٢٦-٤٣ او يوحنا ١٩: ١٧-٢٧)

٣٢ هغوی روان وو چې په لاره کې د شمعون په نوم يو سړي سره چې د قيروان څخه ؤ مخامخ شول او عسکرو هغه مجبوره کړ چې د عيسى صليب يوسي. ٣٣ کله چې هغوی يوځای ته ورسېدل چې د جلجتا په نوم يادېده چې معنی يې د سر کوپړی ده، ٣٤ هلته يې عيسى ته داسې شراب چې ترخه شيان په کې گډ شوي وو ورکړل، خو کله چې يې وڅښل نو ويې نه غوښتل چې ويې څښي. ٣٥ کله چې هغه يې په صليب باندې مېخ کړ نو د هغه په کاليو يې پچه واچوله او په خپل منځ کې يې سره ووېشل. ٣٦ بيا هغوی کېښناستل او د هغه پهره يې کوله. ٣٧ د هغه د سر د پاسه يې يوه تخته خورنده کړه چې د هغه جرم په کې ليکل شوی وو: «دا د يهوديانو پاچا عيسى دی.» ٣٨ د هغه سره دوه داړه ماران هم په صليب خړول شوي وو، چې يو يې ښي لاس ته او بل يې کيڼ لاس ته. ٣٩ څوک چې له هغه ځای څخه تېرېدل نو خپل سرونه به يې خوځول او عيسى ته به يې ښکښلې کولې. ٤٠ او ويل به يې: «تا غوښتل چې د خدای کور وران کړې او په درې ورځو کې يې بېرته جوړ کړې. که ته په رښتيا د خدای زوی يې نو خپل ځان وژغوره او د صليب څخه رابښکته شه.» ٤١ همدارنگه مشرانو کاهنانو، د شريعت عالمانو او يهودي مشرانو په هغه باندې ملنډې وهلې او ويل يې: ٤٢ «هغه نور خلک ژغورل، خو خپل ځان نه شي ژغورلی. که چېرې هغه د اسرايلو پاچا وي، نو د صليب څخه دې رابښکته شي نو بيا به مونږ ورباندې ايمان راوړو.» ٤٣ هغه په خدای توکل درلود او دعوه يې کوله چې د خدای زوی يم، نو که خدای غواړي اوس دې هغه وژغوري.» ٤٤ همدارنگه هغه داړه مارانو چې د هغه سره په صليب خړول شوي وو هم هغه ته ښکښلې کولې.

د عیسی مړینه

(مرقوس ۱۵: ۳۳-۴۱ او لوقا ۲۳: ۴۴-۴۹ او یوحنا ۱۹: ۲۸-۳۰)

۴۵) د غرمې د دولسو بجو نه د ماسپینین تر درې بجو پورې په ټول وطن کې تیاره راخپره شوه.
۴۶) شاوخوا درې بجې وې چې عیسی په زوره زوره چیغه ووهله: «ایلي، ایلي، لما سبقتني؟ یعنی ای زما خدایه، ای زما خدایه، زه دې ولې پرېښودم؟» ۴۷) ځینو خلکو چې په هغه ځای کې ولاړ وو، دا واورېدل او ویې ویل: «هغه الیاس نبي ته نارې وهي.» ۴۸) د هغوی څخه یو تن سمدلاسه منډه کړه، اسفنج یې راواخیست او په عادي شرابو کې یې لوند کړ او د لرگي په څوکه یې کېښود او عیسی ته یې ورکړ چې ویې څښي. ۴۹) خو نورو وویل: «صبر وکړئ، پرېږده وگورو چې الیاس نبي د هغه د خلاصولو دپاره راځي او که نه.» ۵۰) عیسی یوځل بیا په لوړ اواز چیغه ووهله او ساه یې ورکړه.

۵۱) هغه وخت د خدای د کور پرده د سر نه تر بېخه پورې په منځ کې دوه ټوټې شوه. زلزله شوه او د تیرو تختې وچاودلې، ۵۲) قبرونه پرانیستل شول او هغه ډېر سپېڅلي خلک چې د مرگ په خوب ویده وو بیا راژوندي شول ۵۳) او د خپلو قبرونو څخه راووتل او د عیسی د راژوندي کېدلو څخه وروسته د اورشلیم سپېڅلي ښار ته لاړل او ډېرو خلکو ته ښکاره شول. ۵۴) کله چې هغه رومي منصبدار او د هغه عسکرو چې د عیسی پهره یې کوله، زلزله او ټولې پېښې ولیدلې نو ډېر ووېرېدل او ویې ویل: «هغه په رښتیا د خدای زوی ؤ.»

۵۵) په هغه ځای کې ډېرو ښځو چې د جلیل څخه د عیسی د خدمت دپاره راغلې وې د لېرې نه دا هرڅه لیدل. ۵۶) په هغوی کې مریم مجدلیه، د یعقوب او یوسف مور مریم او د زبدي د زامنو مور وه.

د عیسی ښخول

(مرقوس ۱۵: ۴۲-۴۷ او لوقا ۲۳: ۵۰-۵۶ او یوحنا ۱۹: ۳۸-۴۲)

۵۷) کله چې ماښام شو نو یو شتمن سړی چې یوسف نومېده او د رامه د ښار څخه ؤ چې هغه هم

د عیسی شاگرد شوی و راغی. (۵۸) هغه پیلاتوس ته ورغی او د هغه څخه یې د عیسی مری و غوښت. نو پیلاتوس امر وکړ چې هغه ورته ورکړي. (۵۹) یوسف هغه مری یووړ او په یو سپین کفن کې یې تاو کړ (۶۰) او په هغه قبر کې یې کېښود چې یوسف د خپل ځان دپاره په یوه تیره کې کیندلی و. بیا یې یوه غټه تیره د قبر خولې ته راوگرځوله او لاړ. (۶۱) مریم مجدلیه او هغه بله مریم دواړه قبر ته مخامخ ناستې وې.

د عیسی د قبر ساتونکي

(۶۲) په بله ورځ چې د سبت ورځ وه، مشران کاهنان او فریسیان پیلاتوس ته ورغلل (۶۳) او ویې ویل: «بناغلیه! مونږ ته په یاد دي هغه چلباز چې لا ژوندی و ویلي یې وو چې درې ورځې وروسته به زه بیا راژوندی شم. (۶۴) نو امر وکړئ چې تر درېو ورځو پورې دې د دې قبر ښه ساتنه وشي، هسې نه چې شاگردان یې راشي او د هغه مری په غلا یوسي او خلکو ته ووايي چې هغه د مرگ څخه وروسته بیا راژوندی شوی دی او وروستنی غولونه به یې د لومړنی غولونې څخه ډېره بدتره وي.» (۶۵) پیلاتوس هغوی ته وویل: «ساتونکي درسره واخلي، لاړ شی او څنگه چې کولای شی د هغه قبر ساتنه وکړئ.» (۶۶) نو هغوی لاړل او د قبر په تیره باندې یې ښه ولگوله چې څوک یې ونه خوځوي او ساتونکي یې ورباندې ودرول چې ساتنه یې وکړي.

د عیسی بیا ژوندي کېدل

(مرقوس ۱۶: ۱-۱۰ او لوقا ۲۴: ۱-۱۲ او یوحنا ۲۰: ۱-۱۰)

۲۸ (۱) د سبت ورځ تېره شوه او د یکشنبې سهار وختي و چې مریم مجدلیه او هغه بله مریم د قبر لیدلو ته لاړلې. (۲) ناڅاپه یوه سخته زلزله وشوه، ځکه چې د څښتن فرښته له اسمانه رابښکته شوه، قبر ته ورغله او هغه تیره یې بېرته راوگرځوله او ورباندې کېښاستله. (۳) د هغې مخ د برېښنا په شان ځلېده او کالي یې د واورې په شان سپین وو. (۴) ساتونکي له وېرې ولرژېدل او لکه د مرو په شان په ځمکه ولوېدل. (۵) خو فرښتو هغو ښځو ته وویل: «مه وپرېږئ، زه پوهېږم چې تاسو عیسی لټوئ چې په صلیب باندې ځړول شوی و. (۶) هغه دلته نشته. لکه څنگه چې هغه خپله

ويلي وو، هغه راژوندي شوی دی. راشی او هغه خای وگورئ چې هغه په کې پروت و. (۷) نو بیا زر لارې شی او د هغه شاگردانو ته ووايي چې عیسی د مرو نه راژوندي شوی دی. گوری، هغه ستاسو څخه مخکې جلیل ته ځي او تاسو به یې هلته ووينئ. څه چې مې درته وویل هغه یاد ساتئ.» (۸) نو هغوی په بیره د قبر څخه روانې شوې او په وېرې او ډېرې خوشحالی سره په منډه منډه لارې چې شاگردان خبر کړي. (۹) ناڅاپه عیسی د هغوی سره مخامخ شو او وېي ویل: «سلام دې وي په تاسو!» هغوی ورغلي او د هغه په پنبو کې پرېوتلي او سجده یې ورته وکړه. (۱۰) بیا عیسی هغوی ته وویل: «مه وپرېرئ. لارې شی او زما ورونو ته ووايي چې جلیل ته لار شي او هلته به ما ووينئ.»

د ساتونکو رشوت اخیستل

(۱۱) په هغه وخت کې چې بنځې په لاره روانې وې، یو څو عسکره چې د قبر ساتنه یې کوله، بناړ ته لارل او څه چې پېښ شوي وو هغه یې مشرانو کاهنانو ته وویل. (۱۲) کله چې مشرانو کاهنانو د قوم د مشرانو سره لیدنه کتنه وکړه او مشوره یې وکړه او هغوی ساتونکو ته زیات رشوت ورکړ (۱۳) او ورته وېي ویل: «تاسو باید خلکو ته داسې ووايي، کله چې د شپې مونږ ویده وو نو د هغه شاگردان راغلي او د هغه مړی یې غلا کړی دی. (۱۴) که چېرې دا خبره د والي غور ته ورسېږي نو مونږ به هغه ته قناعت ورکړو چې تاسو بې گناه یئ او نه پرېږدو چې د کومې ستونزې سره مخ شئ.» (۱۵) نو ساتونکو پیسې واخیستې او څه چې ورته ویل شوي وو هماغسې یې وکړل. یهودیان تر نن ورځې پورې یو بل ته دا کیسه کوي.

د عیسی له خوا نورو قومونو ته د شاگردانو لېږل

(مرقوس ۱۶: ۱۴-۱۸ او لوقا ۲۴: ۳۶-۴۹ او یوحنا ۲۰: ۱۹-۲۳ او د رسولانو عملونه ۱: ۶-۸)

(۱۶) بیا یوولس شاگردان د جلیل هغه غره ته لارل چې عیسی ورته ويلي وو چې لار شي. (۱۷) کله چې هغوی عیسی ولید نو ورته په سجده شول. خو په هغوی کې ځینې ورباندې شکمن وو. (۱۸) بیا عیسی هغوی ته نژدې ورغی او ورته وېي ویل: «د ځمکې او اسمان ټول واک او اختیار ماته راکړل شوی دی. (۱۹) لار شی او ټول قومونه زما پیروان کړئ او هغوی ته د پلار او زوی او روح

القدس په نوم د تعمید غسل ورکړی. (۲۰) هغوی ته دا تعلیم ورکړی چې په هغو ټولو حکمونو باندې عمل وکړي چې تاسو ته مې درکړي دي. او په دې باور ولری چې زه به تل او د نړۍ تر پایه ستاسو سره مل یم.»